

Giới thiệu Cục Cung Của Tổng Giám Đốc

Truyện Cục Cung Của Tổng Giám Đốc kể về một cô nàng bị chính người mẹ của mình đầu giá, mặc xác cho ai bỏ tiền ra có thể sở hữu cô.

Xung quanh cô bị một bàn tay trái của ai đó sờ sờ, còn tay phải thì nắn nắn nhè nhẹ? Còn hôn hôn làm làm nửa ngày, thì ra là hân nghĩ sai đối tượng! Cô đã kiểm chế xem như không có chuyện gì xảy ra.

Hắn lại ngang nhiên tìm đến nhà cô còn tặng cô quần lót màu tím nhỏ? Liệu mọi việc đang xảy ra với cô có phải là sự thật?

Bạn đang đọc truyện *Cục Cung Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Một chiếc Taxi màu vàng tại một trảng đèn đuốc sáng trưng, dừng lại trước cửa Hào Đế một nơi lộng lẫy trang hoàng lại mơ hồ truyền ra tạp âm náo nhiệt.

“Phun! Như thế nào mắc vậy a? Có thể hay không giảm giá? Này tiền xe đủ để tôi mua đồ ăn chừng mấy ngày đấy! Anh tà xế à, liền tính ít đi 240 đồng, lấy số chẵn tốt lắm” ngồi ở giữa ghế sau mẹ Chân lấy một bộ khí thế mặc cả mua bán thức ăn ngoài chợ mà ép giá cứng rắn dứt tở 1000 tệ cho tài xế.

Tài xế kinh ngạc vội vàng kêu lên: “Vị phu nhân này, bà đừng nói giỡn a, tiền xe tôi đây còn phải giao nộp về công ty nha!” Mẹ Chân ngoảnh mặt làm ngo, tự mình đẩy con gái nhỏ Chân Nhược Dung ngồi ở bên phải bà xuống xe, sau đó cũng đi theo muốn bước xuống xe.

“Này! Các người không thể xuống xe, còn thiếu 240 tệ.” thấy thế, tài xế thật nhanh kéo cha Chân ngồi ở bên chỗ tay lái. Cha Chân lúng túng nghĩ muốn bỏ tiền cấp bù cho tài xế, nhưng mẹ Chân lại đoạt lấy số tiền đó. “Ông là chủ ông tiền kiếm được quá nhiều phải hay không? Hiện tại cảnh khí như thế hồng, ngày nào đó sẽ bị giảm biên chế cũng không biết, còn dám già bộ hào phóng.” Mẹ Chân cau mày kêu.

Tài xế nhìn chằm chằm mẹ Chân, không nhịn được phản kích nói: “Vị phu nhân này, bà cũng biết cảnh khí như thế hồng, chúng tôi lái Taxi cũng là vì kiếm miếng cơm ăn, hưởng chi, tiền xe là chiều đồng hồ đo nhảy, thiếu một tệ thôi chúng tôi cũng phải tự mình bù vào, mời bà nói chút đạo lý được không?”

“Anh nói tôi không nói đạo lý? Anh phải làm rõ ràng, chúng tôi đáp xe của anh liền là áo cơm của cha mẹ anh...”

Ở lúc mẹ Chân lớn tiếng kêu gào, một cái bàn tay mềm trắng như tuyết đem số tiền xe còn thiếu đưa cho tài xế.

“Nhược Phù!” không còn kịp ngăn cản tới, mẹ Chân chỉ có thể cực kỳ tức giận trợn mắt nhìn con gái lớn một cái.

Cả nhà bọn họ xuống xe sau, mẹ Chân trừng mắt lập tức giáo huấn Chân Nhược Phù, “Ba con làm việc khổ cực như vậy, con cư nhiên tùy tiện tiền liền dùng nhiều 240 tệ, số tiền đó đủ cho cả nhà chúng ta ăn một bữa đầy con có biết hay không?”

“Mẹ, con cùng Dung Dung muốn lễ phục liền xài hơn 6000 tệ, nhưng là, mẹ lại cùng một tài xế so đo hơn hai trăm tệ này.” Nhược Phù bắt đầu đi trả lời. Cô thật sự không hiểu, vì sao mẹ mỗi lần đều muốn vì tiết kiệm loại tiền lẻ này mà cùng người ta tranh được mặt đỏ tai hồng, rồi lại hoa số tiền lớn như thế khiến cho cô không thể hiểu được chuyện này.

“Mẹ có thể không giúp con cùng Dung Dung muốn lễ phục sao? Tôi tham gia yến hội người nào không phải trang phục lộng lẫy tham dự? Chị em các con có thể tùy tiện tiền mặc bộ đồ công sở tới dự tiệc sao?” nếu là không mặc lễ phục, như thế nào có thể vượt mặt những vị thiên kim nhà giàu có nhiều tiền kia, may mắn Nhược Phù, Nhược Dung đều là xinh đẹp khả ái, dưới sự phụ trợ của hoa phục càng lộ vẻ xinh đẹp chói mắt, đẹp để động lòng người.

Hài lòng nhìn hai con gái, mẹ Chân nghĩ thầm, có lẽ lần này thật có thể như nguyện giúp các con tìm được rể nhà vàng!

“Vậy thì đừng tới tham gia cái gì bữa tiệc thôi! Con trai một vị đồng sự của công ty cha đính hôn mắc mớ gì đến chúng ta? Còn cả nhà lớn nhỏ cùng nhau tham dự!” Nhược Phù cũng không phải rất thích muốn tham gia loại bữa tiệc này.

“Chị, chị còn chưa hiểu rõ mẹ sao? Mẹ là muốn đem chúng ta đẩy mạnh tiêu thụ với giá cao đó! Nếu là chúng ta không có gả cho người có tiền mà nói, mẹ cùng cha mấy năm này đầu tư vốn ở trên người chúng ta không phải mất trắng?” người mặc lễ phục màu đỏ nhạt Nhược Dung nhanh nhẹn miệng nói tiếp.

Mẹ Chân đánh nhẹ con gái nhỏ một phen, “Mẹ là sợ tương lai các con qua cuộc sống khổ cực, mới vội vã giúp các con tìm đối tượng tốt, mẹ với cha con chỉ sinh hai người con gái các con, dĩ nhiên không nỡ để cho các con chịu khổ...”

Cho đến đi tới cửa lớn Phùng gia, mẹ Chân mới dừng lại nhắc đi nhắc lại, ngược lại lộ ra tươi cười hớn hở, mang theo Nhược Phù, Nhược Dung đi vào, về phần ít ỏi phát biểu ý kiến cha Chân là đi theo phía sau.

Thời gian kế tiếp, liền thấy mẹ Chân tích cực lôi kéo hai con gái xinh đẹp chào hỏi toàn trường.

"Đây là con gái lớn của tôi - Nhược Phù, mới từ tốt nghiệp đại học. Nó từ nhỏ đã dịu dàng hiểu chuyện, vừa biết đánh đàn vừa học qua cắm hoa, còn nấu được món ngon, vợ chồng chúng tôi đến bây giờ cũng còn không nhớ để nó quen bạn trai đâu!" Mẹ Chân tự tin hướng một đôi vợ chồng quý khí bức người lại dẫn theo con trai tham dự nói.

Nhược Phù xấu hổ ửng đỏ mặt. Hiện tại đã thời đại nào rồi, cô lại còn bị cha mẹ làm thành vật triển lãm một loại khắp nơi hướng "đám người có thể mua người" đẩy mạnh tiêu thụ, khiến cho cô quá muốn đào cái hang chui xuống. Sớm biết có thể như vậy, cô thật nên kháng cự đến cùng, liệu chết không đến.

Ngay tại cô bắt đầu sinh ý niệm trốn chạy thì người con trai trẻ tuổi đối diện đột nhiên nhiệt tình duỗi tay về phía cô, "Nhược Phù tiểu thư, tôi có thể mời nhảy một điệu chứ?"

Nghe vậy, mẹ Chân vui vẻ lập tức đem cô khề đẩy đi qua, "Nhược Phù nhà tôi cũng học qua khiêu vũ, các người nhất định có thể nhảy được rất vui vẻ đi!"

Nhược Phù chỉ có thể thân bất do kỷ cùng người con trai trước mắt hướng sàn nhảy đi tới.

Nhìn Nhược Phù vẫn khề nhịu mảy, người con trai trẻ tuổi cùng nhảy với cô không khỏi quan tâm hỏi: "Nhược Phù tiểu thư, cô không vui sao?"

Phát hiện lực chú ý của mẹ Chân đã chuyển dời đến trên người em gái sau, Nhược Phù vội vàng thừa cơ nói: "Tôi... Tôi nhưng thật ra là thân thể có chút không thoải mái, xin lỗi tôi phải đi toilet một lát."

Cô tràn ra một nụ cười rục rờ như hoa, làm người con trai trẻ tuổi thấy được phải si mê.

"Được, vậy muốn hay không tôi cùng cô đi?" Anh ta lấy lòng mà hỏi.

"Không cần, anh trước tiên có thể mời cô gái khác khiêu vũ, vừa chờ tôi trở lại." Cô mỉm cười cho qua.

Cô thật nhanh chạy ra khỏi đại sảnh đến hành lang bên ngoài, thừa dịp mẹ Chân còn chưa có phát hiện trước nhanh chóng trốn vào sau một cánh cửa.

Trong phòng tối đen như mực, cô nghĩ thầm, này có thể là một kho chứa đồ đi! Chỉ là, không sao, ít nhất cô không cần tại dưới ánh đèn một lần lại một lần bị làm thành vật phẩm một loại hướng người dự triển lãm chào hàng. Cô quyết định trốn ở chỗ này, cho đến bữa tiệc gần kết thúc thì mới rời đi.

Cô duỗi cánh tay dài thon mờ mẫm hướng bên phải đi qua, ngộ nhỡ có người mở cửa thì mới sẽ không liếc mắt liền nhìn thấy cô.

Đột nhiên, nơi lòng bàn tay cô truyền đến xúc cảm ấm áp thuộc về thân thể con người cùng bắp thịt cứng rắn làm người ta khó có thể tin, cả người không khỏi kinh ngạc đến không thể cách nào nhúc nhích. Không ngờ trong căn phòng tối đen như mực này lại có thể có người, hơn nữa, hình như còn là một người đàn ông!

Tại cô còn không kịp có bất kỳ cái gì phản ứng thì hông của cô đã bị nắm chặt, một cái cánh tay tựa như sắt kiên định kéo cô qua, cô không hề chuẩn bị tâm tư mà đụng vào bức tường thịt kiên cố kia, này cổ nóng rục từ người hấn cũng lập tức xuyên thấu qua cái ôm truyền tới trên người cô. "Bảo bối, em làm cho chúng ta quá lâu rồi."

Làn môi nóng rục của người đàn ông bỗng chốc che tại trên cái miệng nhỏ của cô, tham khát lại kích cuồng hôn môi, đầu lưỡi hấn đang tại cô kinh hoàng hé miệng thì xâm lược lại căn rễ hấp thu nước miếng ngọt ngào trong miệng cô.

Thình lình xảy ra nụ hôn nóng bỏng cùng cái ôm khiến Nhược Phù vừa gấp vừa xấu hổ muốn tránh thoát, nhưng hấn sức lực thật sự lớn đến làm cho cô không cách nào lay chuyển được hấn, mà hấn không chút kiêng kỵ lại nhiệt tình thực là nhanh đem cô hòa tan rồi.

"Bảo bối, em thực gấp, em chờ không kịp anh muốn em phải hay không?"

Cô giãy dụa thân thể khiến cho hấn lầm tưởng cô nóng lòng cầu hoan, bàn tay nóng bỏng ngay sau đó phủ lên đôi tuyết phong mềm mại no đủ của cô, xoa nắn nụ hoa mềm mại bên dưới bộ lễ phục trễ ngực của cô.

Tại hấn hôn nồng nhiệt cùng vuốt ve, cô cơ hồ bởi vì thiếu dưỡng khí cùng kinh hãi quá độ mà muốn ngất xỉu, thân thể cô bắt đầu không thể khống chế mà nóng lên, đầu cũng bởi vì lần đầu bị đàn ông như vậy nhiệt tình trêu đùa mà mê loạn đến không cách nào suy nghĩ.

"Đêm nay em làm sao có thể như thế ngọt ngào?" Người đàn ông thờ dốc dày đặc thì thầm nói.

Nhược Phù thật vất vả mới có được cơ hội bổ sung một ngụm không khí, tiếp theo, đôi môi nóng rục của hấn lại phủ lên miệng cô.

Tại trong kích cuồng ôm hôn, bàn tay to của hấn kéo "xoạt" xuống lễ phục của cô, cuồng dã một phen chiếm lấy nhũ phong mềm mại của cô, tham khát nhào nặn xoa xoa.

"Bảo bối, đêm nay em muốn cho anh điên cuồng mà chết sao?" dưới bàn tay hấn đôi mềm mại trắng mịn dễ dàng làm khơi lên dục vọng tận đáy lòng hấn.

Hắn yêu thích không buông tay xoa nắn nhũ phong của cô, trượt tới cái mông nhỏ tròn tròn của cô sau đó bàn tay ở phía trên đột nhiên đè ấn xuống một cái, chống đỡ lên cái vật nóng như bàn ủi to lớn kiên đỉnh của hắn.

“Em thích liền muốn tới đây, bảo bối.” hắn lỗ mãng lấy vật to lớn kiên đỉnh của hắn ma sát vùng đất tam giác của cô.

Cô thật sự sắp hôn mê rồi a, ở trong bóng tối, cô chẳng những bị tên vô sỉ khinh bạc, mà trong sạch của cô mất thấy liền muốn hủy ở trên tay cái người đàn ông xa lạ này!

Cho dù cách y phục, cô đều có thể cảm giác được hắn là cỡ nào điên cuồng mà lại khản cấp, vật to lớn của hắn vội vàng kích thích ma sát nơi mềm mại của cô, giống như sau một giây sẽ xâm chiếm lấy cô.

Cô vừa mới nghĩ tới, bàn tay to của hắn quả thật lớn mật luồn vào dưới váy cô, một nhát kéo xuống quần lót của cô.

Cô gấp đến độ nghĩ muốn đẩy hắn ra rồi kêu to lên, nhưng môi cô lại nhanh chóng bị hắn che lại, cô giãy giụa thân thể cùng chống cự lại càng thêm không ngăn cản được người đàn ông đang bộc phát lửa dục trước mắt.

Bàn tay to của hắn khản cấp đi tới vùng đất tam giác của cô đã không hề che dấu, ngón tay thon dài chọc dò vào cánh hoa của cô, qua lại rút ra đẩy vào.

Hết thấy cùng tấn công tựa như chấn động đánh thẳng vào toàn thân cô, cô từ trước tới giờ chưa cho bất kỳ người đàn ông nào hôn qua cô, càng không nói đến là tiếp xúc thân mật đáng hồ thẹn như thế này!

Không ngờ cô lần đầu thể nghiệm cư nhiên bị hủy bởi một người đàn ông đến bộ dáng như thế nào cô cũng không rõ ràng, như đã thú cuồng đã đổi khát!

Cô quá khô rồi! Đây không hề có chút ái dịch ở vùng kín, đáng lẽ “cô ấy” hắn là nên có phản ứng sinh lý luôn luôn nhiệt tình phóng dăng như vẫn có.

Không khí tại trong ám muội ngưng kết 2, 3 giây, đang lúc hắn suy xét có nên hay không mở đèn lên thấy rõ ràng “cô ấy” trong ngực là ai, cửa cũng vào lúc này ‘phanh’ một tiếng bị mở ra.

Chỉ thấy một người phụ nữ vội vàng mà thận trọng đi tới, nhẹ giọng kêu: “Phong, em tới đây, xin lỗi, người nhà em cứ dính vào em không để cho em thoát thân.”

Người đàn ông đột nhiên gắt gao hôn môi Nhược Phù, không để cho cô phát ra bất kỳ thanh âm gì, tiếp theo hắn bước chân vừa động, mạnh mẽ ôm cô vọt đến sau cái tủ.

Bởi vì chậm chạp đợi không được đáp lại, người phụ nữ liền đưa tay đè xuống công tắc đèn điện, tại ánh đèn sáng choang sau, Nhược Phù kinh ngạc phát hiện người phụ nữ tiến vào cư nhiên là nữ chính bữa tiệc đính hôn tối nay, vợ chưa cưới của Phùng Gia Hữu!

Không gặp được người cần nhìn thấy làm người phụ nữ thất vọng, khẽ nhỏ giọng mắng một câu vì ở tại nơi công cộng cô ta tuyệt sẽ không bật thốt lên lời nói thô tục sau, liền dùng sức đóng sầm cửa rồi đi.

Giờ phút này, trong kho chứa hàng chỉ còn lại có Nhược Phù cùng người đàn ông kia rồi, cô vội vàng thừa cơ ra sức tránh ra sự kiểm chế của hắn, nhanh chóng kéo tốt lễ phục trễ ngực của mình.

“Anh thật quá mức!” Nhược Phù vừa thẹn vừa tức trừng mắt nhìn người đàn ông trước mặt, lúc này mới thấy rõ ràng hắn có ngũ quan anh tuấn cùng đáng người cao lớn.

Mà người đàn ông cũng vẻ mặt hứng thú dò dẫm mà nhìn cô. Thì ra run rẩy thờ gấp ở trong lòng hắn chính là một cô gái như vậy xinh đẹp, khó trách tối nay hương thơm của “cô ấy” lại còn ngọt ngào hơn hẳn trước kia.

Nhược Phù tức giận vô cùng nhìn chằm chằm vẻ thờ ơ lại như có như không nụ cười tà mị trên mặt hắn, cô hẳn là nên vì hắn thiếu chút nữa hủy đi trong sạch của cô mà cho hắn một cái tát, chỉ tiếc cô người đơn thể mỏng, mà trong mắt hắn phần lửa nóng dục vọng trần trụi kia cũng làm cho cô run sợ đến so với đập hắn một cước cho hả giận, cô càng nên là nhanh chóng chạy đi cách xa nơi này.

Vì vậy, cô thật nhanh vọt tới cánh cửa, xoay khóa cửa liền muốn mở ra, nhưng mà, cô mới đưa cửa kéo ra một đường nhỏ, sau lưng một bàn tay to “phanh” một tiếng liền đem cửa đóng lại.

Nhược Phù không khỏi sinh lòng hãi ý, không chút nghĩ ngợi mà lập tức mở cổ họng hô to, “Cứu mạng..”

Một bàn tay thô ráp nhanh chóng che ở trên miệng cô, chặn lại tiếng kêu của cô, cả người tức thì bị lỗ mãng áp che tại trên ván cửa.

“Đừng kêu.” hơi thở đàn ông nặng nề ở bên tai cô nói.

Cô sợ hãi luống cuống mở lớn hai mắt, không dám nghĩ tới chuyện tiếp đó sẽ xảy ra.

Nhìn chằm chằm trên mặt cô rõ ràng vẻ mặt sợ hãi, hắn không khỏi nhẹ giọng nói: “Nếu như em không lớn tiếng loạn kêu hô, tôi liền thả em ra.”

Cô vội vã chớp mắt mấy cái bày tỏ đồng ý, cô cũng không muốn bị che miệng lại như thế này a.

Hắn lúc này mới chậm rãi buông tay ra.

“Xin cho tôi rời khỏi.” cô kinh hoàng yêu cầu nói. Tại tình cảnh nguy hiểm bất lợi cho cô như vậy, cô tuyệt không thể chọc giận hắn, nếu không cô sẽ không cách nào gánh vác được cái hậu quả kia .

Nhưng hắn vẫn ngoảnh mặt làm ngơ, như cũ đem cô vây ở trên cánh cửa, thân hình to lớn bèn chắc nóng rực cực có tính xâm lược hết sức đè nặng lên đường cong thon thả của cô.

“Em từ đâu tới đây? Nói cho tôi biết tên của em” hắn cúi đầu nhìn xuống khuôn mặt cô.

Cô thân thể mềm mại hương thơm mê người cùng khuôn mặt đẹp thanh lệ thoát tục khắp nơi thiêu đốt lên ngọn lửa tình dục trong cơ thể hắn, hơn nữa hắn hưởng qua cặp môi anh đào thơm tho của cô, biết cô có bao nhiêu ngọt ngào ngon miệng, mà tay hắn càng xoa nắn vuốt ve qua nhũ phong mềm mại lại no đủ của cô, cảm thụ qua tư vị cô mất hồn; vừa nghĩ tới hắn cư nhiên tại quý thần xui khiến mà dò sò vào cánh hoa tối mật ngọt ngào mãnh mai mất hồn của cô, hắn liền không kiềm hãm được đem ngón tay vừa vỗ về chơi đùa qua chỗ tư mật của cô đưa đến chớp mũi mình tiếp theo nghe thấy liền sau bỏ vào trong miệng mình.

Nhìn thấy cử động của hắn, Nhược Phù không nhịn được chấn kinh nhìn hắn chằm chằm. Hắn tại sao có thể như thế dơ bẩn tà mị! Tay hắn không phải sờ qua cô... Má cô bỗng chốc ửng đỏ một mảnh.

“Em tên là gì?” hắn ánh mắt thâm thúy mà rực sáng nhìn chằm chằm dừng ở cô, lại hỏi.

“Chân Nhược Phù.” Cô thành thật trả lời.

“Chị, chị đang ở đâu?” lúc này, ngoài cửa truyền đến từng tiếng gọi của Nhược Dung .

“Đó là đang tìm em sao?” con người xinh đẹp không chớp nhìn chằm chằm cô còn mang vẻ mặt sợ hãi, người đàn ông giọng nói khàn khàn mà hỏi.

“Đúng vậy.”

Tại hắn ánh mắt lửa nóng nhìn chằm chú, cô lần nữa cảm thấy thân thể mình nóng lên. Kỳ quái? Cô làm sao sẽ đối với người đàn ông từng cợt nhả xâm phạm cô có cái loại cảm giác này?

“Tôi rất xin lỗi khiến cho em bị kinh sợ, chỉ là, tôi rất vui mừng có thể như vậy biết em!” hắn nhếch lên khóe môi, cười tà mị nói, ngay sau đó, cánh tay hắn một phen đem cô ôm vào trong ngực, để cho cô rời đi cánh cửa.

Nhược Phù kinh ngạc được vốn định kháng cự, thế nhưng hắn lại đưa tay mở cửa phòng ra.

“Nhược Phù, đêm nay trước hết nhận thức đến đây. Em có thể đi nha.” hắn cười nói với cô.

Cô tâm thần thất loạn đến căn bản không quan tâm hắn nói cái gì, vừa nghe đến cô có thể rời đi, cả người tựa như phía sau có lửa cháy bùng lên một loại, liền đầu cũng không dám quay lại hoảng hốt chạy ra khỏi kho chứa hàng.

Cô cuống quýt nhắm phía Nhược Dung mà chạy tới, cũng ôm chặt lấy Nhược Dung, đem Nhược Dung dọa người nhảy dựng.

“Chị, chị trốn đến nơi nào? Tất cả mọi người đang tìm chị đấy!” Nhược Dung chu cái miệng nhỏ nhắn lên mà trách cứ.

Nhược Phù nhịp tim như đánh trống loạn một loại liền lôi kéo cánh tay em gái, “Chúng ta mau trở lại đại sảnh đi!”

Trải qua trận kinh hồn mới vừa rồi kia, cô vội vàng nghĩ muốn trở lại chỗ nhiều người còn có cha mẹ ở đó.

Cô vừa về tới đại sảnh, lập tức bị mẹ Chân niệm một hồi. “Con thực không lễ phép, thế nhưng đem Trương tiên sinh một người đợi tại sảnh này...”

“Mẹ, con không thoải mái, chúng ta về nhà có được hay không?” Nhược Phù tâm phiền ý loạn cắt đứt mẹ Chân giáo huấn.

“Con thừa dịp lúc ta không chú ý mà chạy đi trốn, hiện tại vừa ra tới liền muốn về nhà, chúng ta tới nơi này tiêu tốn bao nhiêu tiền con có biết hay không? Nói cái gì cũng phải chớp cơ hội nhiều nhận thức mấy thanh niên tài俊 a!” Mẹ Chân lấy hiệu quả và lợi ích kinh tế đánh giá.

“Mẹ! Con muốn về nhà” Nhược Phù cực kỳ kiên trì.

“Mỹ Lệ, Nhược Phù xem ra thật không quá thoải mái, chúng ta trở về đi thôi!” Ba Chân thay con gái lên tiếng xin xỏ cho.

Mẹ Chân đầu tiên là trừng mắt nhìn chồng một cái, lúc này mới chú ý tới Nhược Phù khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng đến kinh người, “Trời ạ, mặt của con thế nào hồng như vậy? Có phải hay không thật sự không thoải mái?”

Nhược Phù liền vội vàng gạt đầu.

Không lại đem tâm tư đặt ở có thể giúp con gái tìm nhiều mấy đối tượng có giá trị con người tốt, mẹ Chân lập tức mang theo một nhà lớn nhỏ hòa tốc rời đi Phùng gia.

Lần nữa ngồi trên Taxi, Nhượng Phù vẫn lo sợ không yên tâm loạn được không nghĩ muốn mở miệng, cho đến gần tới nhà thì cô mới đột nhiên giật mình, quần lót của cô còn ở lại trong cái kho chứa hàng kia!

Nghĩ đến nụ cười tà mị của người đàn ông kia cùng hành động tà ác khó có thể tin của hắn, cô ít dám đi nghĩ tới hắn sẽ như thế nào xử lý quần lót của cô.

Trời ạ! Nghĩ đến hắn cư nhiên đem ngón tay vồ về chơi đùa qua chỗ tư mật của cô bỏ vào trong miệng, cô liền xấu hổ đến nghĩ muốn đào cái hang chui vào trong đó, lại cũng không cần có cơ hội tiếp xúc đến cái người đàn ông kia!

Thoáng nhìn thấy Nhượng Phù cầm theo túi xách tay, mặc đồ đi ra ngoài, mẹ Chân đang bận rộn sửa sang lại việc nhà liền vội vàng gọi cô lại.

“Nhượng Phù, lớp nấu ăn không phải đã kết thúc rồi sao? Con vì sao muốn ra cửa?”

“Con muốn đi tìm việc làm” Cô đối xuống dè dặt.

“Tìm việc làm?” nghe vậy! Mẹ Chân lập tức ném xuống khăn lau trên tay xông đi tới.

Nhượng Phù giành tị trước khi mẹ cảm rầm liền mở miệng trước, “Mẹ, ba làm việc khổ cực như vậy, con cũng nên giúp trong nhà một chút việc, giảm bớt gánh nặng cho ba.”

Từ nhỏ, cô và Dung Dung liền bị mẹ buộc theo học lớp tài nghệ, lớp lễ nghi, lớp Piano gì gì đó, làm như vậy là để hi vọng hai chị em các cô có thể như thiên kim nhà giàu một dạng, nhưng là, lấy ba một vị trưởng phòng nhỏ nhỏ với khoản tiền lương kia mà phải gánh vác tới những khoản học phí đắt đỏ này, cho nên nhà bọn họ đến bây giờ mới có thể còn là vườn phòng ốc của người khác ở.

“Con đã cùng một công ty hẹn xong muốn đi phỏng vấn, buổi trưa con không trở lại ăn cơm.”

Cô gửi đi vài phong thư tìm việc, thật vất vả mới có một nhà công ty chuyển phát nhanh thông báo cô đi phỏng vấn. Aizzz! Cảnh khí không tốt, muốn tìm phần công việc thật không dễ dàng.

“Nhượng Phù, công việc bây giờ khó tìm như vậy, xã hội lại đều là tin tức tìm công việc bị lừa gạt tài lừa gạt sắc... Như vậy đi! Mẹ cùng con đi hưởng ứng lệnh triệu tập tốt lắm”

Nhìn vẻ mặt kiên quyết của con gái, mẹ Chân hóa tốc cời xuống tạp dề, tính toán bồi tại bên người cô bảo vệ cô.

“Mẹ!” Nhượng Phù khỏ sở kêu lên: “Không có ai hưởng ứng lệnh triệu tập còn mang theo mẹ, con đi hưởng ứng lệnh triệu tập chính là một nhà công ty lớn, sẽ không có nguy hiểm.”

“Nhưng...” Mẹ Chân thế nào cũng không an tâm.

“Con sẽ bảo vệ chính mình.” nói xong, Nhượng Phù liền kéo ra cửa chính.

Đột nhiên, một bó hoa lớn nghênh diện ngăn trở đường đi của cô, làm cho cô giật mình.

Không ngờ sau bó hoa lại là cái khuôn mặt tà mị của cái người đàn ông đó! Không giống với ngày đó, hắn giờ phút này là một bộ khuôn mặt tươi cười thành khẩn.

“Nhượng Phù.” hắn mỉm cười cùng Nhượng Phù vẫy gọi, tại liếc thấy mẹ Chân thì lập tức càng thêm lễ phép nói: “Chào bác gái, bác quả nhiên bộ dáng cùng Nhượng Phù một dạng, vừa trẻ tuổi xinh đẹp lại có khí chất.”

Mẹ Chân ngạc nhiên trừng mắt nhìn soái ca tuổi trẻ tây trang thẳng thớm trước mắt, kỳ quái con gái khi nào biết loại (1) “tích ưu cổ” này?

(1): Ta cũng ko hiểu lắm chỗ này. Tóm lại là chỉ 1 người đàn ông ưu tú nhé ^_^

“Cậu là?” mẹ Chân liếc mắt liền nhìn ra hắn không giàu cũng quý, trong lòng kích động không thôi.

“Cháu là bạn của Nhượng Phù. Cháu có thể đi vào ngồi sao?” hắn lại nhắc lên môi cười nói.

Khi đó trên mặt hắn không thấy phần tà mị kia, mà lại là cái loại khí chất bất phàm của nhân vật nổi tiếng cùng phong phạm riêng biệt xuất chúng liền tận lộ ra không bỏ sót.

Nghĩ đến con gái có thể bởi vì người đàn ông ở trước mắt mà bay lên cành làm Phượng Hoàng thì mẹ Chân không khỏi nở nụ cười thật lớn, thái độ thân thiết vội vàng đem hắn nghênh vào trong nhà, “Mời tiến vào ngồi, nhà chúng ta rất hoan nghênh cậu a!”

Nhìn thấy Nhượng Phù cũng không nhúc nhích đứng chôn chân tại cạnh cửa, mẹ Chân cất giọng kêu lên: “Nhượng Phù, con còn đứng ở cửa làm gì? Mau vào tiếp đón vị này...”

“Cháu tên là Tà Ti Phong.” hần cười giải đáp nghi hoặc của mẹ Chân.

Nhược Phù khiếp sợ cực kỳ, chỉ có thể đứng sờ tại nguyên chỗ. Cái người đàn ông tà mị như dã thú này cơ hồ đoạt đi trong sạch của cô lại dám làm mặt dày tìm đến cô!

"Ta đi pha trà, các con từ từ tán gẫu." mẹ Chân lấy ánh mắt sắc bén lần nữa xem kỹ qua Tà Ti Phong điều kiện nổi trội sau cười nói.

Hồi hồn sau Nhược Phù không khỏi kích động xông lên trước, “Anh đến nhà tôi làm cái gì? Mời rồi đi!”

Bởi vì gia giáo nghiêm cẩn, cho dù người theo đuổi cô rất nhiều, nhưng không ai dám đến cửa viếng thăm, không ngờ người đầu tiên tới nhà cô viếng thăm, lại là người đàn ông mà cô không nghĩ muốn đối mặt nhất!

Tà Ti Phong bất động như sơn ngồi ở trên ghế sofa sạch sẽ lại có vẻ cũ kỹ, giương lên khoe môi, từ trong túi tây trang lấy ra một thứ đồ màu tím.

“Đối với một người tốt bụng đem vật bị mất trả lại, em đến một câu cảm ơn cũng không có sao?” hần tà ác cười nói.

Liếc thấy quần lót của mình ở trên tay hần, Nhược Phù đỏ bừng cả khuôn mặt giành bước lên trước nghĩ muốn lấy về, thế nhưng hần lại thu lại bàn tay đem quần lót nhét về túi tây trang, làm hại cô thiếu chút nữa té trên người hần.

“Mau trả lại cho tôi!” Cô vừa gấp vừa giận kêu lên.

"Trả lại cho em cũng có thể, chỉ là, tôi muốn em lấy một cái hôn tới trao đổi." hần ánh mắt tà mị yêu cầu.

“Anh đừng mơ tưởng!” Nhược Phù cực kỳ tức giận trả lời. “Anh không cần thực quá mức, lần trước chuyện anh làm đối với tôi đã tạo thành phi lễ vô sỉ, tôi có thể tố cáo anh, nếu như anh thông minh mà nói, nên trả đồ cho tôi sau đó lập tức rời đi.” sợ tiếng hô của mình bị mẹ nghe được, cánh tay nhỏ nhắn của cô chỉ vào cửa chính, cố ý đè thấp âm lượng.

“Lần trước ôm em, hôn em lúc đó vẫn chưa đem ánh mắt mê người của em thấy rõ ràng, lần này tôi không nghĩ muốn lại bỏ qua cơ hội bắt giữ em toàn thân cao thấp tất cả xinh đẹp.” không đếm xỉa đến sự uy hiếp của cô, Tà Ti Phong ông nói gà bà nói vịt cười nói.

Nhớ lại chuyện thiếu chút nữa bị hần xâm phạm, Nhược Phù ửng đỏ cả mặt, càng thêm tức giận nói: “Mời đi ra ngoài, nhà tôi không hoan nghênh anh!”

“Còn chưa có lấy được nụ hôn của em trước, tôi sẽ không rời đi.” Tà Ti Phong vô lại đối với cô cười một tiếng.

“Anh nằm mộng à! Nơi này là nhà tôi, tôi muốn anh lập tức rời đi!” cô hung hăng nhìn hần chăm chăm.

Trên thế giới tại sao có thể có tên đàn ông tà ác, không biết xấu hổ như vậy!

Cô không có truy cứu hần dám phi lễ xâm phạm thì hần hần là nên vô cùng may mắn đi, không ngờ hần lại còn dám đến nhà cô.

Đêm hôm đó nếu như không phải là cô đi nhầm vào mà nói, hần không phải sẽ tại lễ đính hôn của người ta cùng vị hôn thê của người đó vụng trộm ở kho chứa hàng rồi, loại đàn ông hạ lưu lại không có tiết tháo như này, cô hoàn toàn không muốn cùng hần có bất kỳ dây dưa.

“Mời đi ra ngoài, nếu không tôi lập tức gọi điện thoại báo cảnh sát.” Nhược Phù sử xuất uy hiếp nói.

Ngay tại cô đưa tay làm bộ muốn gọi điện thoại thì điện thoại vừa lúc vào lúc này vang lên.

Bất chấp muốn đuổi hần đi, cô vội vã trước nhận điện thoại, “Alo... Đúng vậy, tôi là Chân Nhược Phù... Cái gì? Tập đoàn Uy Đạt? Tôi ngày mai có thể đi phỏng vấn sao?” Cô tâm tình kích động tại trong âm thanh đã biểu lộ không bỏ sót.

Tập đoàn Uy Đạt là một công ty xuyên quốc gia lớn, tại lúc kinh tế đình trệ vẫn hoạt động tốt cùng quyền thế tiền tài hùng hậu, có cơ hội có thể đi vào loại công ty tiền cảnh tốt đẹp này tự nhiên so với nhận được thông báo phỏng vấn của công ty chuyển phát nhanh càng làm cô hưng phấn.

Hẹn xong thời gian phỏng vấn rồi cúp điện thoại sau, Nhược Phù lúc này mới lại nghiêm mặt xoay người đối mặt Tà Ti Phong.

“Anh có đi hay không? Không đi mà nói tôi liền gọi điện thoại báo cảnh sát đấy.” trong tay vẫn cầm ống nói, cô lần nữa uy hiếp nói.

Tà Ti Phong chậm rãi đứng lên, đáy mắt có càng sâu tà mị, “Em đã như thế không chào đón tôi, tôi không thể làm gì khác hơn là rời đi.” khoe môi hần mang theo nụ cười, sau khi nói xong, quả thật đi tới cạnh cửa.

Lúc này, bụng nước trà từ phòng bếp đi ra mẹ Chân nhìn thấy Tà Ti Phong muốn rời khỏi, không khỏi cao giọng nói: “Như thế nào vừa tới đã muốn đi? Không ngồi một lát?” bà đề xuống khay trà vội vàng đuổi theo ra tới giữ lại khách quý.

“Không được rồi, cháu trong công ty còn có việc bận, lần sau trở lại quấy rầy.”

Tại dưới ánh mắt phần nộ của Nhược Phù, hần cười rồi thối lui đến ngoài cửa.

Nhược Phù cầm tay cầm của cái cửa, tại chỗ liền muốn dùng sức đóng sầm cửa.

Tà Ti Phong chợt hơi nghiêng người xuống, ghé vào bên tai cô nhẹ giọng nói: “Em nợ tôi một cái hôn đó!” tiếp, hắn kéo qua tay của cô, đem quần lót màu tím trả lại cho cô. Không đợi cô có phản ứng khác, hắn liền tại cô kinh ngạc trong nháy mắt tiêu sái xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cục Cưng Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Nhìn người hưởng ứng lệnh triệu tập đông đảo khắp phòng, Nhược Phù không khỏi cúi đầu lần thứ n thờ dài.

Không ngờ chỉ là buổi hưởng ứng lệnh triệu tập trợ lý bộ phận nghiệp vụ liền đã có nhiều người như vậy tới giành chén cơm, hơn nữa tại trải qua sơ bộ sàng lọc sau, người lưu lại tiếp nhận phỏng vấn hưởng ứng lệnh triệu tập điều kiện đều vô cùng được, đối mặt cạnh tranh quyết liệt thế này, cô thật sự không có nắm chắc có thể lấy được phần công tác này.

Nhưng không tìm phần công việc thực sự không được, bởi vì tối hôm qua lúc ba về nhà thế nhưng tuyên bố nói ông ấy đã bị công ty vô tình giảm biên chế rồi. Một khi ba không có việc làm, bọn họ cả nhà liền mất đi nguồn kinh tế duy nhất, phí nghỉ việc là chống đỡ không được bao lâu, đến lúc đó nhà bọn họ tiền mướn phòng, sinh hoạt phí cùng học phí của Dung Dung dưới áp lực kinh tế sẽ cuốn sạch mà đến, cho nên cô không thể không có đến phần công việc này!

Chờ đợi mãi tới khi người thứ n phỏng vấn xong, rốt cuộc tên của cô cũng được kêu đến.

Cô tâm thần thấp thỏm đi tới văn phòng phỏng vấn, âm thầm hít sâu một hơi sau, liền tại trước mặt vị quản lý nhân sự ngồi xuống.

“Chân Nhược Phù tiểu thư, trên hồ sơ của cô viết cô mới từ tốt nghiệp đại học, nhưng công ty chúng tôi muốn tuyển trợ lý nghiệp vụ là phải có kinh nghiệm làm việc.” Quản lý nhân sự nhìn xong hồ sơ của cô rồi nói ra.

Nhược Phù kinh ngạc một phen, nuốt vào nghĩ muốn hỏi vặn hỏi ngược lại anh ta “Vậy anh tại sao còn cho tôi biết tới phỏng vấn”, nhưng lại vội vàng mà trả lời, “Mặc dù tôi không có kinh nghiệm làm việc, nhưng là tôi năng lực học tập rất tốt, rất nhanh sẽ có thể bắt nhịp được.” vì cả gia đình, cô phải hết sức tranh thủ.

Vị quản lý nhân sự trầm ngâm một chút, lại nhìn hồ sơ của cô, “A! Cô từng học qua quốc tế lễ nghi cùng khiêu vũ... Oh! Chân tiểu thư, cô vô cùng may mắn, công ty chúng tôi có một mục mệnh lệnh nhân sự còn chưa thông báo, chức vị cùng đãi ngộ đều so với trợ lý nghiệp vụ tốt hơn, có lẽ cô thích hợp phần công tác này hơn.”

Nhược Phù lần nữa ngạc nhiên. Tối hưởng ứng lệnh triệu tập trợ lý nghiệp vụ lại còn có thể nhảy công tác? Nhưng có thể lấy được công việc yêu thích cùng nhận tiền lương rất cao khiến cho cô không chút do dự gật đầu đồng ý, “Tôi nguyện ý tiếp nhận phần công tác này.”

“Như vậy, Chân tiểu thư, cô hôm nay có thể bắt đầu đi làm, hiện tại mời trực tiếp đến tầng 26 tìm Tổng giám đốc trình diện.” Quản lý nhân sự cười nói cho cô biết.

“Tim... Tổng giám đốc trình diện?” Nghe vậy, Nhược Phù ngây ngốc tại chỗ.”Đúng. Tổng giám đốc của chúng tôi vừa đúng muốn mời một vị thư ký, điều kiện của cô cùng trình độ học vấn đều phù hợp, hơn nữa những khóa học cô đã từng học qua cũng thường thích hợp bởi Tổng giám đốc tham gia các loại hội nghị cùng tiệc thương mại. Ủ! Đây là tập tài liệu về quy định cùng tiền lương và ngày nghỉ trong công ty, cô có thể tại lúc đáp thang máy nhìn một chút.” Quản lý nhân sự cười đem một xấp tài liệu nhét vào trong tay cô, cũng phản phó vị trợ lý bên cạnh đưa cô đi đáp thang máy.

Nhược Phù có chút mờ mịt lại không thực tế đi tới thang máy, tại đem tập tài liệu nhét vào túi xách thì cô kinh ngạc liếc nhìn lên con số tiền lương hiện ở trong tài liệu.

Oa! Đây tiền lương quả thật hậu đãi không thể tin được, số tiền này cơ hồ cùng cha phần đầu nửa đời mới có thể có được một dạng.

Thoáng chốc, cô càng mờ mịt. Cô là không phải đang nằm mộng chứ? Hay là ngày hôm nay thật chính là vận may của cô? Phần công tác này cùng tiền lương quả thật chính là quả tặng may mắn mà ông trời ban tặng cho cô!

Không lâu, thang máy liền dừng ở tầng 26, cửa thang máy vừa mở, Nhược Phù đã nhìn thấy một vị quần áo chỉnh tề, người phụ nữ xinh đẹp lão luyện đứng ở đằng kia.

“Tôi là Sunny, cũng như cô là thư ký của Tổng giám đốc, về sau chúng ta chính là đồng nghiệp.” Sunny cười hoan nghênh cô.

Tiếp đó, cô ấy dẫn Nhược Phù đi qua hành lang, cuối cùng dừng lại ở trước một cánh cửa.

“Tổng giám đốc đang chờ cô ở bên trong, mau vào đi thôi!” gõ cửa một tiếng sau, Sunny mở cửa nói.

Nhược Phù tâm tình thấp thòm bước tới, không gian được trang hoàng quý khí cùng rộng rãi sáng sủa là ấn tượng đầu tiên của cô đối với căn phòng làm việc này.

Cửa phòng “phanh” một tiếng bị đóng lại, cô vẫn không rõ là chuyện gì xảy ra mà tính theo phản xạ quay đầu lại thì đã có hai cánh tay rắn chắc liền từ phía sau ôm lấy cô.

Nhược Phù kinh hãi thẳng muốn kêu lên, một giây kế tiếp, cái miệng nhỏ nhắn của cô lập tức bị hai mảnh cánh môi nóng rực che phủ.

Người đàn ông cuồng tứ lữ không chậm trễ chút nào dò vào nơi hương thơm giữa răng môi cô trên đầu lật khuấy, câu dẫn quấn quanh cái lưỡi thom của cô.

Nhược Phù kinh hoàng tròn to hai mắt nhìn hấn, nhận ra được chủ nhân có đôi mắt thâm thúy tà mị này là ai sau, cô bắt đầu ra sức giằng co.

Đáng ghét! Cái tên đàn ông vừa hạ lưu vừa không có tiết tháo này lại dám lần nữa chiếm đoạt nụ hôn của cô! “Buông tôi ra!”

Thật vất vả từ dưới cái hôn nồng nhiệt cuồng tứ của hấn mà thoát khỏi được, Nhược Phù tức giận đẩy hấn ra, nhưng hấn vẫn như cũ siết chặt eo nhỏ của cô, không chút nào đem sự chống cự của cô nhìn ở trong mắt.

“Tôi chỉ là hướng em đòi lại một cái hôn mà em nợ tôi thôi.” Tà Ti Phong dương lên khóe môi cười nói. “Tôi làm ăn luôn luôn không thích thua thiệt, mà bây giờ cái này chính là ‘lợi tức’.” Nói xong, hấn lại đột nhiên hôn cô.

Lần này hôn sơ mới vừa rồi hôn càng cuồng dã kịch liệt hơn, hấn siết chặt eo nhỏ của cô, nâng cái ót của cô không tha cho dù cô kháng cự mãnh liệt, làm cho cô gần như sắp không thở nổi.

Tay của hấn cũng không an phận chỉ là ôm hông của cô nữa, dọc theo đường cong thướt tha trên người cô, trên đầu dao động ở trên lưng cô.

Nhược Phù vẫn liều mạng kháng cự, nhưng lồng ngực hấn là như vậy cường tráng cứng rắn, cánh tay của hấn lại là như vậy rắn chắc có lực, cô căn bản không rung chuyển được hấn chút nào.

Mà đầu lưỡi tà tứ của hấn không ngừng trên chọc lừa lòng cô, cô không muốn có phản ứng, cổ tình không tự chủ được đáp lại hấn, khi bàn tay hấn bắt đầu không chút kiêng kỵ vỗ về chơi đùa lưng cô thì toàn thân cô liền giống như là có loại nhiệt hỏa nóng lan tràn không dứt.

“Dừng tay...” Nhược Phù suy yếu thờ dốc kháng nghị nói.

Thế nhưng hấn lại chỉ là để cho cô hô hấp một ngụm không khí sau, lại lần nữa thật sâu hôn cô, vốn là cái tay nâng cái ót cô ngược lại mò về nơi đầy đặn trước ngực cô, cách áo xoa lấy cặp mềm mại nắn cảm của cô.

Tuyệt phong của cô tại dưới sự âu yếm của hấn càng thêm trở nên đầy đặn nhạy cảm,

Hấn hơi thờ nặng nề, trong cổ khê hô như dã thú gào thét, “Ông trời, bảo bối, em luôn là khiến cho tôi như thế điên cuồng...”

Hấn thô lỗ vội vàng cởi ra nút áo cô, cách áo lột đói khát vuốt ve nơi mềm mại của cô.

Vừa đụng tới cô liền tựa như lửa đốt đồng cỏ khô một dạng, hấn rút cuộc không cách nào ngăn chặn ham muốn mãnh liệt, kể từ lúc gặp được cô ở trong căn phòng đó đã khiến hấn nhớ mãi không quên sau rút cuộc vào hôm nay lấy được an ủi, hấn tận tình mà điên cuồng ở trên người cô thăm dò buông thả.

Cái tay từ trên lưng cô của hấn bắt đầu di chuyển trượt vào trong quần áo cô, yêu thương an ủi da thịt trơn mềm nhắn nhủ của cô sau, liền cởi ra móc áo ngực cô, cặp nhũ phong đầy đặn của cô phút chốc không hề giữ lại bật lên về phía trước ở trong không khí.

Trầm mê ở dưới kỹ xảo khiêu tình cao minh lão luyện của hấn sau, Nhược Phù bỗng nhiên cảm thấy trước ngực chột lạnh, cúi đầu vừa nhìn, xấu hổ đỏ mặt đến lại lần nữa kịch liệt kháng cự hấn. “Không! Không cần...”

Cô la lên ngay sau đó bị nụ hôn nóng bỏng của hấn toàn bộ nuốt hết, dưới ánh mặt trời tuyệt phong tròn trịa no đủ của cô, hình dáng hoàn mỹ, đầu vú nhỏ nhỏ phần hồng càng thêm mê người có chút rung động.

Tà Ti Phong không ngừng kích động gặm nhẹ, nóng lòng bàn tay không thể chờ đợi tại trên phong nhũ trắng mịn mềm mại về vuốt.

“Phù, bảo bối của tôi, tôi không thể tiếp tục để em rời đi.” Gặm nhẹ xong,

Hấn đột nhiên cúi người ngậm mút chặt nụ hoa hồng hào của cô, uốn lượn vòng quanh. Một cổ điện lưu trước nay chưa có xông vào trong thân thể, thoáng chốc, toàn thân cô nóng lên, hư mềm vô lực, mặc dù như thế, trong đầu cô còn sót lại không nhiều lắm lý trí vẫn khiến cho cô liều mạng đẩy đầu của hấn ra, muốn cách xa loại tiếp xúc mắc cỡ này.

“Buông, buông tôi ra... Mau dừng tay.” Nhược Phù dùng sức kháng cự, lại không lay động được hấn chút nào.

Từ vị hương thơm ngọt ngào mắt hôn khiến Tà Ti Phong thất tâm trí, ngay từ cái đêm gặp gỡ ở Âm Dạ đó bắt đầu, trong đầu óc của hấn chứa không

được người phụ nữ nào ngoài cô ra. Tại chìm đắm trong chốn biển tình ái dục đã lâu, hấn rút cuộc vào thời khắc này khát khao cấp thiết có thể trèo lên trên đỉnh hòn đảo nơi thuộc về hấn.

“Tôi sẽ không buông em ra... tôi liền là muốn em ! Tôi muốn vĩnh viễn lưu lại em!” Tà Ti Phong vong tình kêu lên.

Hấn mút ngậm đầu vú phần hồng đứng thẳng của cô, tham khát lại cuồng dã hút rồi mút, đầu lưỡi linh hoạt khiêu tình ở trên nhũ phong của cô vẽ vòng tròn, mê luyến gằm nhẹ từ cổ họng của hấn phát ra.

Tình dục quá mức kích thích từ môi lưỡi của hấn chuyển qua tới toàn thân cô, tay của cô mặc dù vẫn lý trí làm động tác đẩy hấn ra, nhưng thân thể cô bị dục triều bao phủ lại càng lúc càng đối với hấn kích tình vô về chơi đùa nổi phản ứng, cô cả người nóng không thôi, ái dịch động tình chưa bao giờ có cũng lặng lẽ ở trong hoa kính của cô lan tràn.

“Không... Không cần...”

Trong tiếng kháng cự của cô kèm mang theo thở dốc yêu kiều không cách nào ngăn chặn, nghe vào lỗ tai hấn không khỏi làm hấn càng thêm điên cuồng.

“Phù, bảo bối của tôi –” Bàn tay to của hấn hướng tới nơi vườn hoa bí mật tìm kiếm, tìm kiếm hi vọng chi nguyên (Ed: Chỗ này ta chưa tìm đc từ thích hợp, các nàng giúp ta nhé. :D), lại tại đụng chạm tới đùi non da thịt mềm mại của cô thì cơ hồ mất hồn.

Ở trong bóng tối, lực hấp dẫn của cô đối với hấn đã đủ để làm cho hấn điên cuồng, mà ở dưới ánh mặt trời ôm lấy thân thể mỹ lệ làm lòng người say mê của cô, hấn hoài nghi mình sẽ hay không tại trong đỉnh điểm điên cuồng mà chết đi.

Hấn cách quần lót xoa nắn hai cánh mảnh mai của cô, hải lòng dò chạm được một mảnh xuân triều tràn lan.

Nhược Phù lại giống như bị điện giật một loại toàn thân mềm nhuyễn vô lực, chỉ có thể mặc cho hấn càn rỡ tà nịnh xoa nắn cánh hoa của cô. Bởi vì hấn trêu chọc mà vô tình nổi lên lửa tình dục tại thân thể cô cháy lan, mắt thấy liền muốn đem lý trí cùng phòng ngự của cô thiêu đốt hết rồi.

“Dừng, dừng tay...” Còn sót lại một tia lý trí cuối cùng khiến cho cô lớn tiếng ngăn lại hấn.

Giống như là hòa cùng cô một loại, tiếng chuông thông báo khác biệt truyền đến báo có tin khẩn cũng tại lúc này vang lên ở trên bàn làm việc của hấn... ..

Tập đoàn Uy Đạt là Công ty xuyên quốc gia, tất cả ngành quan trọng ở trên thế giới đều có điểm góp mặt tham gia kinh doanh, đạo vệ tinh hệ thống báo truyền tin khẩn cấp đang vang lên âm ỉ kia bày tỏ trong đó có một vụ làm ăn nào đấy xảy ra vấn đề.

Thân là người đứng đầu tập đoàn Uy Đạt hấn liền tính dù như thế nào dục hóa đốt người, cũng phải lấy công sự làm trọng. Hấn cố đè xuống ham muốn tình dục của mình, khó khăn cực kỳ buông cô ra, đứng dậy trở về bàn làm việc để xuống hệ thống truyền tin.

Ở thời điểm ngàn cân treo sợi tóc giữ được mình trong sạch Nhược Phù còn lại là thừa dịp lúc hấn xử lý công chuyện, hốt hoảng mà nhanh chóng mặc xong quần áo, sau đó cũng không quay đầu lại rồi đi.

Cô hoảng hốt bối rối bỏ chạy về nhà, tự giam mình ở trong phòng.

Không ngờ Tà Ti Phong lại là Tổng giám đốc tập đoàn Uy Đạt, cô thế nào cũng không cách nào đem hấn tuổi còn trẻ mà đã giữ chức vụ quyền cao chức trọng cùng hành vi phóng đảng của hấn vẽ lên ngang bằng.

Xem ra, công việc ở tập đoàn Uy Đạt cô không thể nhận rồi, đây tất cả căn bản là hấn an bài tốt, hấn chỉ là đối với cô có ý đồ bắt lương mới có thể an bài một cái công việc có điều kiện như vậy hậu đãi cho cô.

Cô tuyệt đối không thể lại đi tập đoàn Uy Đạt rồi, này không khác là tự chui đầu vào lưới, cô bé quảng khăn đỏ tự động nhảy vào trong miệng con sói lớn.

Tim đập vẫn như đánh trống một loại cô quả thật không dám suy nghĩ tiếp chuyện hấn ý đồ làm đối với cô, cô xấu hổ tự trách mình cư nhiên đối với sự trêu đùa khiêu khích của hấn lại có phản ứng. Hấn tà ác mị lực quá đáng sợ, cô căn bản không chống đỡ được kỹ xảo khiêu tình cao minh của hấn, hôm nay nếu như không phải là đúng lúc vang lên tiếng chuông cứu cô, cô rất có thể sẽ để cho hấn được như ý rồi, sẽ có một lần cô được may mắn như vậy nữa sao?

Rút tài liệu nhân sự trong túi xách tay ra, Nhược Phù ngó cũng không thèm ngó một cái liền nhanh chóng đem nó ném tới thùng rác.

Đang lúc cô lại chuẩn bị viết hồ sơ tìm phần công việc tiếp theo thì liền nghe được tiếng động ba mẹ về đến nhà–

“Trông giữ xe ban đêm cái công việc này ông làm được đến sao? Chẳng những công việc nặng nề còn phải thức đêm, ông à, tôi sợ thân thể của ông sẽ chịu không nổi.” Không giống thường ngày lớn giọng một loại, mẹ Chân lấy ngữ điệu ôn nhu nói.

“Mỹ Lệ, thân thể của tôi sẽ không có vấn đề, ngược lại bà phải đi quán mì thịt bò rửa chén thật làm cho tôi không nở. Mỹ Lệ, đều là tôi không tốt, nếu không phải là tôi bị cắt giảm biên chế, bà cũng sẽ không phải đi theo tôi chịu khổ như thế này.” Ba Chân tràn đầy áy náy dịu dàng nói.

“Ông à, ông nói cái gì lời nói càn, chúng ta là vợ chồng, khổ nữa cũng cần phải cùng nhau vượt qua, chỉ là những chuyện này không cần khiến Nhược Phù cùng Dung Dung biết, tránh cho chúng cũng lo lắng theo.”

Nghe đến mấy cái đối thoại này, Nhực Phù tâm tình kích động liền xông ra ngoài. Ba mẹ vì nuôi nấng hai chị em các cô đã rất vất vả quá rồi, cứ nhiên bây giờ còn phải làm những thứ công việc lao động kia để duy trì sinh kế của gia đình, thậm chí vẫn còn giấu giếm các cô, không để cho các cô lo lắng, so với những gì ba mẹ đã hy sinh, cô vẫn là một chút uất ức lại coi là cái gì, cô hẳn là nên vì trong nhà làm chút chuyện mới đúng.

Không ngờ cô vừa mở cửa ra, lại lúng túng thấy ba mẹ đang nhiệt tình ôm hôn, làm cho mặt cô nhin không được đỏ hồng. Cô cũng không biết tình cảm của ba mẹ thì ra là tốt như vậy.

Hai người bọn họ cuống quýt tách ra, mẹ Chân cố làm ra vẻ trấn định nhìn chằm chằm Nhực Phù nói: “Con như thế nào ở nhà?”

“Con tìm được công việc rồi a.” Nhực Phù vội vàng lấy lại tinh thần, hướng ba mẹ thông báo cái tin tức tốt này. “Ba có thể từ từ tìm việc làm mới, mẹ cũng không cần đi ra ngoài giúp người ta rửa chén, tiền lương của con có thể ứng phó chi tiêu của cả nhà mình.”

“Nhực Phù, con biết trong nhà một tháng cần phải dùng bao nhiêu tiền không? Chút tiền lương đó của con thế nào đủ?” mẹ Chân thở dài một hơi.

Nhực Phù nhanh chóng chạy về phòng nhặt lên tài liệu nhân sự trong thùng rác đưa cho ba mẹ nhìn.

“Tập đoàn Uy Đạt là một Công ty lớn, trả con tiền lương rất cao. Ba mẹ, hai người không cần lo vì tiền mà phiền não rồi.” Nhực Phù thân thiết nói.

Ba Chân cùng mẹ Chân lúc này mới tươi cười rạng rỡ, chân mày không lại bởi vì vấn đề cuộc sống phải phiền não đến nhú lại thật chặt nữa.

Theo thang máy càng lúc càng đến gần tầng 26, Nhực Phù tâm tình cũng càng lúc càng nặng nề.

Cô muốn đối mặt ra sao với cái người đàn ông phóng đảng, vừa tà mị vừa nguy hiểm đó đây?

Lấy điều kiện của hân nhất định có rất nhiều phụ nữ sẽ chủ động đối với hân ôm ấp yêu thương, mà lần ở bữa tiệc đính hôn đó hân thiếu chút nữa cùng vị hôn thê của người khác vụng trộm, cũng có thể nhìn ra hân có bao nhiêu phóng túng tùy tiện, bạn giường của hân nhất định có nhiều đến đếm không hết.

Cô thật sự không hiểu hân tại sao phải dây dưa với cô như thế, hân tuyệt sẽ không thiếu đối tượng có thể để cho hân thỏa mãn dục vọng, hân đối cô chấp nhất hẳn chỉ là nhất thời mê luyến thôi.

Vì cuộc sống, cô cần phải có được phần công tác này, chỉ là, cô thầm thề ở trong lòng, tuyệt sẽ không vì hân làm cho mê hoặc, mặc kệ điều kiện của hân tốt bao nhiêu, mặc kệ bóng dáng tà mị của hân có phải hay không thường thường xuất hiện tại trong đầu cô, cô đều phải vững vàng nhớ kỹ hân là không đáng tin, yêu hân chỉ là tự mình chuốc lấy khổ sở.

Thang máy chậm rãi dừng lại ở tầng 26, cô chần chờ một hồi lâu sau, mới đi về phía phòng làm việc của Tả Ti Phong đi.

Cùng Sunny lên tiếng chào hỏi, Nhực Phù ngay sau đó gõ cửa phòng làm việc Tổng giám đốc, tính toán cùng Tả Ti Phong ngay mặt đem lời trước tiên là nói rõ ràng.

“Tổng giám đốc ngày hôm qua mở xong hội nghị khẩn cấp sau, liền đến Kuala Lumpur rồi.” Sunny tốt bụng nói cho cô biết.

Nghe vậy, Nhực Phù thần kinh căng thẳng lập tức liền buông lỏng xuống, Tả Ti Phong không có ở đây làm cho cô thở hắt ra một hơi thật lớn, mặc dù sớm muộn cũng phải đối mặt hân, nhưng chậm một chút chậm mặt dù sao cũng hơn lập tức đối mặt hân với tròng mắt tà mị thâm sâu.

“Tổng giám đốc lúc nào thì trở lại?” Nhực Phù liền vội vàng hỏi.

“Không nhất định, chỉ là, ngài ấy bình thường đều ở lại Kuala Lumpur khoảng 3, 4 ngày.” Sunny cười trả lời.

Nhực Phù trầm nghĩ, hôm nay là thứ năm, chỉ cần chống nổi hôm nay cùng ngày mai, cô là có thể kéo dài tới tuần tới mới phải đối mặt hân, cô cũng có thể có nhiều hơn thời gian suy nghĩ thật kỹ, làm như thế nào cùng hân làm rõ cô cũng không muốn trở thành một người trong đám bạn giường đông đảo của hân.

“Nếu như cô có việc gấp muốn tìm Tổng giám đốc, tôi có thể giúp cô liên lạc với ngài ấy.” Sunny lại nói.

“Không, tôi làm sao có thể có việc gấp tìm ngài ấy!” Nhực Phù vội vàng lắc đầu một cái.

Vì vậy, thuận lợi qua hai ngày tại học tập cùng thích ứng trong công việc thư ký, một cái chớp mắt, đã là thời gian tan tâm của thứ sáu.

Cùng Sunny nói qua gặp lại sau, Nhực Phù không kịp chờ đợi chạy về nhà.

Tại trong cao ốc Uy Đạt, cô luôn là cảm thấy bóng dáng của Tả Ti Phong dường như lúc nào cũng có thể sẽ xuất hiện, hại cô luôn là đứng ngồi không yên, tâm thần có chút không tập trung. Cô không hiểu, tại sao cô sẽ như vậy quan tâm một tên đàn ông vừa phóng đảng tà mị vừa thích xâm phạm cô đâu? Cô thật là càng lúc càng không hiểu rõ chính mình rồi.

Nhực Phù lần nữa lắc đầu một cái, ý đồ xua đi bóng dáng hiện lên trong đầu cô, cô đã thề không thể yêu hân, hẳn chỉ là cấp trên của cô, cô ngàn vạn phải nhớ kỹ điểm này!

Đi ra thang máy sau, thanh âm mặt chược chà xát quen thuộc, tiếng trẻ nít khóc rống, âm thanh TV phát ra từ bốn phương tám hướng truyền vào trong tai cô.

Tòa cao ốc này hiệu quả cách âm cực kỳ kém, sát vách người ta có việc gì động, người ở cả tòa lầu đều có thể nghe được rất rõ ràng, cô đã sớm thành quen rồi.

Cô đề xuống chuông cửa, chờ Nhượng Dung tới mở cửa.

Trong nhà mơ hồ có tiếng cười cùng giọng nói truyền tới, chỉ là, tại 'uy lực' của tạp âm từ bốn phía, cô cũng không phải nghe được rất rõ ràng.

Không bao lâu, Nhượng Dung liền giúp cô mở cửa, vừa thấy được cô liền trực tiếp nói: "Chị, tất cả mọi người đang đợi chị về nhà ăn cơm tối a! Nhanh đi vào a."

"Có khách đến nhà chúng ta sao?" Nhượng Phù vừa cởi giày vừa hỏi.

"Chị còn giả bộ ngu, người ta cũng đuổi theo chị đuổi tới trong nhà rồi. Mẹ giống như rất vừa ý hần đó!" Nhượng Dung cười đóng cổng lại.

Thoáng chốc, nài giọng nói trầm thấp lại tràn đầy mị lực phái nam của Tả Ti Phong liền trở nên vô cùng rõ ràng, "Ngày mai sẽ dời đi như thế nào? Cháu có thể phái người tới đây giúp một tay."

"Vậy thì tốt quá, nơi này vừa ồn ào, tiền mướn phòng lại đắt, dọn nhà càng sớm càng tốt." mẹ Chân vui vẻ phụ họa

Nghe được tiếng nói của Tả Ti Phong, Nhượng Phù lập tức giống như bay vọt vào phòng khách.

"Nhượng Phù, em trở lại, đi làm đã quen thuộc chưa?" nhìn thấy Nhượng Phù, ánh mắt Tả Ti Phong không khỏi sáng lên cười nói.

"Nhượng Phù, làm sao con không có nói cho chúng ta biết con đi làm ở công ty của Ti Phong?" mẹ Chân nhẹ giọng trách cứ.

Mới vừa rồi bà thừa cơ hỏi thăm thân thể bối cảnh của Tả Ti Phong, bà mới biết có giá trị con người của hần thật cao, kiểu con rể rùa vàng khó cầu như này bà nên dạy Nhượng Phù nhanh đem hần thu phục, đời này liền không cần lo ăn mặc rồi.

"Con..." không để ý muốn đáp lại mẹ Chân, Nhượng Phù nhìn chằm chằm khuôn mặt mỉm cười của Tả Ti Phong hỏi tới, "Anh không phải nên là còn đang ở Kuala Lumpur sao? Anh tới nhà tôi làm cái gì?"

"Anh trở lại trước thời gian một ngày, anh muốn sớm một chút gặp lại em." Hần không e dè mà thổ lộ nhớ nhung đối với cô.

"Chị, chúng ta phải dọn nhà." Nhượng Dung hưng phấn chen vào nói. Cô bé đã sớm chịu đủ cái nơi vừa ẩm ỉ lại loạn này rồi!

"Dọn nhà?" cô nhìn về hướng mẹ Chân, "Chúng ta muốn dọn đi nơi nào? Con thế nào hoàn toàn cũng không biết việc chúng ta muốn chuyển nhà?"

Nhìn thấy Tả Ti Phong lòng của cô đã sớm rối thành một mủi, hần ngay tại trong phòng trước mặt người nhà cô đối với cô biểu lộ tình yêu càng làm cho cô tay chân luống cuống.

Mà bây giờ tin tức muốn dọn nhà lại càng khiến cho cô giật mình không thôi.

Trời ạ! Vì sao tất cả mọi chuyện đều muốn chen tại cùng nơi xảy ra đây?

"Ti Phong sợ ẩm ỉ, cho nên đem phòng ốc gần nhà cậu ấy nhất mua lại, căn phòng ốc đó đã để không 3, 4 năm, cho nên Ti Phong đề nghị chúng ta cả nhà dời qua đó." mẹ Chân trái một câu Ti Phong, phải một câu Ti Phong, hình như đã sớm đem hần thành con rể chuẩn để đối đãi.

"Bác gái, cháu thật sự vô cùng cảm tạ các người có thể thuận tiện giúp cháu chăm sóc phòng ốc, căn nhà kia không thể cho thuê cũng không thể bán vẫn luôn làm cho cháu thực nhứt đầu, hiện tại có nhà bác làm hàng xóm, cháu liền có thể yên tâm." Tả Ti Phong không khỏi may mắn chính mình ở bốn năm trước có mua được ngôi biệt thự kia, nếu không hần bây giờ phải như thế nào lấy phương pháp 'cận thủy lâu đài' bắt lấy được trái tim mỹ nhân!

Nhìn Tả Ti Phong lại nhìn xem mẹ Chân một chút, Nhượng Phù nóng lòng mà hỏi:

"Mẹ, người nói là chúng ta muốn dọn đến sát vách nhà hần?"

"Có thể làm hàng xóm với em, anh cảm thấy rất vinh hạnh cũng rất vui mừng." Tả Ti Phong cười thay mặt mẹ Chân trả lời.

Nhìn thấy hần với đáy mắt sâu nồng đậm dục vọng, Nhượng Phù hơi bị chấn động, lập tức phản đối nói: "Tôi không dời đi, chúng tôi ở chỗ này ở được thật tốt, tại sao muốn dọn nhà?"

Mỗi lần cùng Tả Ti Phong tiếp xúc, cô liền rối loạn không thôi, đến tập đoàn Uy Đạt đi làm phải đối mặt hần đã đủ khiến cho cô tâm tình không yên rồi, cô như thế nào còn có thể cùng hần làm hàng xóm đâu?

Nhượng Dung lại lạnh lùng kéo phía sau cô, "Chị, người không phải là nói sát vách tiếng mặt chược thường làm cho chị mất ngủ, tiếng khóc rống của trẻ con cùng tiếng chó sủa cũng sẽ khiến cho chị không ngủ ngon, còn nữa, ở con đường cách vài bước dưới lầu nhà chúng ta thì có một đồng chó ị bậy...

Em không muốn ở tại loại địa phương này nữa rồi a!”

Mẹ Chân cũng phụ họa nói: “Nơi này vừa ồn ào lại loạn chưa không nói, liền tiền mướn phòng lại đắt đến dọa người. Ti Phong ý tứ nói chỉ thu chúng ta một chút tiền mướn phòng, cứ như vậy, mẹ tiết kiệm được tới tiền bạc sẽ có thể giúp hai chị em các con lưu đồ cưới rồi.”

“Mẹ, nhưng chúng ta không thể vô duyên vô cớ đi đến ở phòng ốc của người khác a!” Nhượng Phù vẫn còn chưa từ bỏ ý định cố gắng thuyết phục mẹ mình.

“Nhượng Phù, các người có thể ở tại nơi đó chính là giúp anh rồi, lại nói, anh là muốn thu tiền mướn phòng, các người cũng không phải ở suông phòng ốc của anh.” Tả Ti Phong cười phản bác lại cô.

“Nhưng...” Nhượng Phù không biết nên nói thế nào mới phải, chỉ có thể hung hăng nhìn hấn chằm chằm. Hấn rốt cuộc đang có ý đồ gì? Tại sao lại muốn cả nhà bọn họ dời đến sát vách nhà hấn? Còn nữa, hấn muốn cái gì phụ nữ đều chả có, vì sao cố tình muốn trêu chọc cô đây?

“Không cần lại nhưng là, mẹ với ba con đã quyết nhất định phải dời đến sát vách nhà Ti Phong, ăn cơm no sau sẽ bắt đầu sửa sang lại hành lý, ngày mai sẽ dời đi.”

Vì vậy, tại mẹ Chân kiên trì, ba Chân trầm mặc ủng hộ, cùng với Nhượng Dung hưng phấn hứa theo, việc chuyển nhà cứ như vậy quyết định rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cục Cưng Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Nhìn đường phố trật tự ngoài cửa sổ, cùng hoàn cảnh u tĩnh mát mẻ căn bản tuyệt không huyền ảo , Nhượng Phù như cũ có chút không dám tin tưởng cả nhà bọn họ đã dời đến căn biệt thự này.

Cho đến khi dọn tới sau cô mới biết được, thật ra thì Tả Ti Phong căn bản không phải bởi vì sợ ồn ào mới mua căn biệt thự này, mà bởi vì là từ tầng 3 tầng chót có thể trông thấy sân nhà hấn cùng hồ bơi bên ngoài! Nếu như không phải là muốn rửa sạch tháp nước, căn bản sẽ không có người bỏ đến trên nóc nhà a!

Vì chuyện quyền riêng tư mà tốn trên mấy ngàn vạn, cô thế nào cũng không cách nào hiểu, chỗ ở trước kia của cô nhưng là liền hàng xóm đang xem cái tiết mục ti vi gì cũng có thể biết được rất rõ ràng.

Tựa như với hành vi điên cuồng theo đuổi cô của Tả Ti Phong, cô một dạng cũng không cách nào tiếp nhận, cô chẳng qua là quỷ thần khiến xui xông vào nơi hấn và người khác vụng trộm mà thôi, thế nhưng hấn lại điên cuồng để cho cả nhà bọn họ dời đến sát vách hấn! Hấn yêu cùng mê luyến giống như một trận lửa một dạng, làm cho cô nhìn không được nghĩ muốn trốn tránh, mặc dù lửa đốt lên khi đó là cực kỳ mạnh, cực kỳ nóng, nhưng là sẽ rất nhanh đốt xong.

Vì vậy, cô luôn là nghĩ hết biện pháp tránh xa hấn, mỗi ngày sớm một chút ra cửa tránh đi hấn nhiệt tình đưa đón không nói, giờ làm việc cũng cực ít tiếp xúc với hấn, hơn nữa thời gian này hấn bận rộn đi họp cùng tiếp đón một nhóm lại một nhóm khách hàng, hình như cũng không có thời gian dư thừa tới trêu chọc cô.

Mấy ngày nay hấn lại cùng mấy vị thuộc hạ đến Âu châu đi, vốn tưởng rằng ít đi bóng dáng anh tuấn của hấn lúc ẩn lúc hiện ở trước mắt cô, cô liền tương đối có thể buông lỏng tâm, cố tình khuôn mặt tà mị của hấn luôn không nghe sai khiến mà xông vào trong đầu cô làm nhiều loạn lòng cô.

Đang lúc cô hết sức tâm phiền ý loạn, Nhượng Dung đi vào phòng của cô. “Chị, người muốn hay không đi bơi lội với em? Đợi tại trong nhà thật nhàm chán đó!”

“Gần đây có hồ bơi sao?” cô đối với hoàn cảnh xung quanh còn không phải là rất quen thuộc, dù sao bọn họ dời đến nơi này mới chỉ hai tuần lễ mà thôi.

“Đi hồ bơi còn phải cùng người khác chen chúc, em mới không thêm đi! Chị quên a, sát vách nhà chúng ta có một hồ bơi tư nhân thực sang trọng.” Nhượng Dung cười nhắc nhở cô.

Cô biết Tả Ti Phong có một hồ bơi tư nhân, trong veo sạch sẽ lại có bồn xoa bóp cùng phòng xông hơi, nhưng đó căn bản không phải địa phương họ nên đi. Nhượng Phù không đồng ý cau mày lại.

“Đó là hồ bơi tư nhân, cũng sẽ không đối người ngoài mở ra, huống chi chủ nhân căn bản không có ở nhà.” Nhắc tới Tả Ti Phong, Nhượng Phù lòng không khỏi lại loạn lên.

“Chị đây không cần lo lắng, anh Ti Phong đã phân phó quản gia, chúng ta tùy thời đều có thể đi vào nhà anh ấy sử dụng bất kỳ thiết bị.” Nhượng Dung vẫy vẫy đồ bơi vắt tại trên vai nói.

“Chúng ta tại sao có thể tùy tiện đi vào nhà của người khác chứ?” Nhược Phù quả nhẹ. Tả Ti Phong đối với người nhà cô càng tốt, trong lòng của cô liền càng hốt hoảng.

“Chị, anh Ti Phong rất hoan nghênh chúng ta đi nhà anh ấy chơi, lại nói, em cũng không phải là lần đầu tiên đi, trước em còn muốn mời bạn học cùng đi nhà anh ấy chơi, anh Ti Phong còn cả quần gia hết sức chiêu đãi chúng em đấy!” Nhược Dung cười nói, tiếp kéo ra tủ treo quần áo của Nhược Phù tìm ra đồ bơi cho cô.

“Chị, đi bơi lội với em nha! Hôm nay là ngày nghỉ, không nên cả ngày đều đợi tại trong nhà.” Nhược Dung vừa nói vừa kéo cô ra khỏi phòng.

Không cưỡng được Nhược Dung dây dưa, Nhược Phù chỉ có bất đắc dĩ theo cô ấy ra cửa.

Đến Tả gia sau, chỉ thấy Nhược Dung quen thuộc dùng mấy truyền tin liên lạc với quần gia, không lâu, cửa chính Tả gia liền chậm rãi mở ra.

Đây là Nhược Phù lần thứ hai đi tới Tả gia, lần đầu tiên là ở dọn nhà ngày ấy, Tả Ti Phong mời cả nhà cô tới nhà hấn ăn bữa ăn tối, sau cô vẫn tránh hấn, cũng không thể lại đến nhà hấn.

Nhược Dung lại giống như ở trong nhà mình một loại thẳng hướng hồ bơi đi, xem tình hình cô ấy không chỉ đã tới 1~2 lần.

“Dung Dung, em thường tới nơi này bơi lội sao?” Nhược Phù lo lắng hỏi.

“Vâng! Anh Ti Phong bận công việc thường không ở nhà, thiết bị bơi lội tốt như vậy nếu không ai sử dụng không phải thật là đáng tiếc sao?” Nhược Dung một bộ chuyện đương nhiên lên tiếng.

“Dung Dung, chúng ta cùng Tả Ti Phong không quen không biết, em thường xuyên chạy tới trong nhà người ta thật là rất quá đáng rồi.” Nhược Phù không nhịn được trách cứ em gái.

Nhược Dung đẩy cô đi vào phòng thay quần áo, cười nói: “Chị, người không cần khăn trương như vậy có được hay không? Tới nơi này bơi lội cũng không phải là việc ghê gớm gì, chị liền buông lỏng tâm tình thật tốt bơi lội đi!”

Nhược Phù nghĩ thầm, nếu cô người đều đã tới, hơn nữa Tả Ti Phong cũng không có ở đây, mới vừa rồi trông thấy hồ bơi trong veo này cũng làm cho cô có chút động lòng.

Chần chờ một chút sau, Nhược Phù rút cuộc thay đồ bơi em gái giúp cô mang tới.

Cho đến xuống nước ngâm mình ở trong bể bơi, Nhược Phù lòng mới không như vậy hỗn loạn nữa. Trải qua mấy ngày nay, thần kinh của cô đích xác băng bó thật chặt, là nên để cho chính mình thả lỏng rồi.

Hai người chơi đùa bơi hơn nửa tiếng, họ lại tiến vào bồn mát xa, vừa thoải mái hưởng thụ xoa bóp, vừa uống nước trái cây tươi mà quần gia vì các cô chuẩn bị.

“Chúng ta đi phòng xông hơi được không?” Tại bơi lặn qua, hưởng dụng qua bồn mát xa sau, Nhược Phù còn muốn tắm xông hơi.

“Em nghĩ muốn lại bơi lặn một phen, chị, người đi trước đi tốt lắm.” Nhược Dung không quá thích hơi nóng trong cái loại phòng đó đến sắp cảm giác hít thở không thông, cô ấy tình nguyện ngâm mình ở trong nước.

Nhược Phù không lại miễn cưỡng cô ấy, tự mình rời đi bồn mát xa đi tới phòng xông hơi.

Hơi khói mù tràn ngập trong phòng, Nhược Phù dùng đôi tay mò mẫm tới chỗ cái ghế gỗ rồi ngồi xuống.

Hơi nóng một hồi lại một hồi đánh tới, làm cô không khỏi buồn ngủ, cô cởi đồ bơi ra, để cho mình có thể buông lỏng hưởng thụ xông hơi hơn.

Lúc này, cửa lặng lẽ bị mở ra, một bóng dáng nhanh chóng đi vào phòng xông hơi. Từ từ nhắm hai mắt Nhược Phù chỉ là hơi liếc một cái liền đem mắt nhắm chặt lại. “Dung Dung, em cũng tới rồi.” Nhược Phù cho là em gái.

Người nọ không nói gì, tự mình theo phương hướng tiếng của cô đến gần.

Nhược Phù không hề phát giác người tiến vào cũng không phải Nhược Dung, mà là Tả Ti Phong ý đồ xấu, cho đến một đôi bàn tay ấm áp có lực đặt ở trên vai cô, cô mới giật mình mở mắt ra.

“Phù, anh tới đây.” Tả Ti Phong với gương mặt tuần tú chợt xuất hiện tại trước mắt cô.

Nhược Phù phát ra một tiếng thét kinh hãi, ngay sau đó vòng cánh tay che kín ngực trần trụi của mình, “Anh mau đi ra!” Cô kinh hoàng kêu lên.

“Anh vừa mới đi vào, như thế nào có thể lập tức rời đi?” Tả Ti Phong nhếch môi cười nói.

Trong sương khói mù mịt, chỉ thấy hấn cúi trần đứng ở trước mặt cô.

“Phù, em biết anh rất nhớ em, cho nên đặc biệt tới tìm anh sao?” Hấn dùng giọng nói khêu gợi nói.

“Mới không phải! Tôi chỉ là cùng Dung Dung tới nơi này bơi lội mà thôi.” Nhược Phù dùng sức lắc lắc đầu, trong lòng hốt hoảng cực kỳ.

Không biết có phải hay không cô ảo giác, cô phát giác hơi khói trắng ở trong phòng hình như đang từ từ giảm bớt, cơ ngực trắng kiện bại hoại của hân càng lúc càng rõ ràng ở trước mắt cô, mà cô bởi đang trần truồng nên đường cong lồi lõm cũng càng lúc càng rõ ràng, cô kinh hãi đến vội vàng đem chính mình cuộn thành một đoàn.

“Đừng nhìn tôi! Anh mau đi ra!” Nhược Phù vừa gấp vừa xấu hổ kêu lên.

“Đĩ nhiên không được, anh khát vọng em đến cơ hồ phát điên lên rồi, hôm nay em đang ở trước mắt của anh, bảo anh thế nào cam lòng rời khỏi.”

“VẬY anh xoay người sang chỗ khác, để cho tôi mặc quần áo vào.” Nếu không cách nào khiến hân rời đi, cô đành phải như thế lui mà tiến cầu yêu cầu tiếp theo.

“Thân thể của em như vậy trắng mịn xinh đẹp, cần gì che giấu chứ?” Hân xấu bụng bỏ đồ bơi của cô đặt ở một bên ra thật xa.

Nhìn thấy cử động của hân, Nhược Phù không khỏi kinh hoảng, hơn nữa hoá vô đơn chí chính là khói trắng từ từ tiêu tán cũng không phải cô ảo giác, bởi vì cô có thể rõ ràng nhận thấy được phòng xông hơi đã không còn hơi nóng như vậy hấp người nữa. “Anh tắt đi hơi?”

“Anh cũng không muốn cho em tại trong phòng xông hơi bị nóng đến ngất đi, hơn nữa cứ như vậy, anh mới có thể đem em xem rõ ràng hơn.” Tả Ti Phong trong đôi mắt tà mị lóe ra ánh sáng, nhìn chăm chú người cô không màng vải che.

Nghe vậy, Nhược Phù càng thêm đem chính mình thật chặt toàn bộ ôm lấy, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên nói: “Câm miệng! Anh mau đi ra, tôi không muốn anh xem tôi!”

Khuôn mặt của cô là như vậy đỏ hồng mê người, làm hân nhìn không được lại tiến lên trước một bước, “Nhược Phù, em là đẹp như vậy động lòng người, thật may là anh không có tiếp tục ở lại Âu châu chờ một ít giấy hiệp ước, vì có thể được nhìn lâu em một cái, cho dù sẽ bỏ lỡ toàn bộ thị trường châu Âu anh đều không sao cả.”

Chia lìa mấy ngày nay, hân mọi lúc nghĩ tới cô, hại hân không thể không đem công việc giao cho thuộc hạ thân tín, chính mình thì chạy về trước. Hân vừa về tới nhà, liền nghe thấy quản gia nói cô ở phòng xông hơi, lập tức hân vọt tới nơi có cô, thấy cô toàn thân trần trụi, đường cong lộ liễu, bảo hân có thể nào không dục hỏa bộc phát, quả thực lập tức muốn cô!

Tả Ti Phong tiếp tục hướng cô tiến tới gần, cũng đưa ra cánh tay trắng kiện kéo cô đang co rút thành một đoàn.

“Dừng tay...”

Tiếng quát tháo của cô lập tức bị đôi môi nóng bỏng của hân che lại, sau đó hân hơi dùng lực, đem lấy cô cả người vòng ôm vào trong ngực.

Hân kích cuồng hôn cô nồng nhiệt, đôi khát mà mút lưỡi cô mỗi một phân tư vị ngọt lành, bàn tay siết tại trên eo cô ôm cô càng chặt hơn, khiến cho thân thể mềm mại của cô cùng cơ ngực rắn chắc của hân chặt chẽ dán tại một chỗ không chút khe hở. “Phù, em là như thế làm anh điên cuồng a!”

Vừa tiếp xúc với thân thể của cô làm cho dục niệm mà hân mấy ngày nay cố đè nén lập tức tan vỡ hết, khát vọng tích lũy đã sớm vượt qua cực điểm.

“Phù, anh nguyện ý dùng toàn thể giới để đổi lấy em.” Bàn tay nóng của hân tham lam ở làn da mịn màng của cô di chuyển. Mặc dù hân từng có qua rất nhiều phụ nữ, nhưng cô cũng là người phụ nữ đầu tiên làm hân không thể kiểm soát được chính mình, gần như điên cuồng!

Hân nóng bỏng có lực ôm khiến Nhược Phù đầu hỗn loạn không thôi, mà hân ý đồ xâm lược rõ ràng càng làm cho cô gấp muốn né ra, nhưng mặc kệ cô thế nào giãy giụa, chính là tránh không được hân, ngược lại càng kích thích ma sát thân thể cường tráng của hân thêm, sự trêu chọc của hân khơi lên dục hỏa hừng hực.

“Darling, anh là cỡ nào muốn em...” Tả Ti Phong dọc theo cái cổ nhỏ nhắn của cô cuồng nhiệt mút hôn.

Tại hân nồng nhiệt hôn, Nhược Phù bắt đầu cảm thấy thân thể càng lúc càng nóng rồi.

“Buông... Buông tôi ra...” Cô theo bản năng kháng cự hân.

“Em tránh không thoát anh đâu, anh tuyệt không để cho em có cơ hội thoát đi ngực của anh!” nói xong, hân lần nữa nhiệt liệt cuồng dã hôn môi cô.

Thân thể mềm mại trong ngực hân là như thế trắng ngần không tỳ vết, ngọt ngào mê người, cho dù giờ phút này long trời lở đất, hân cũng sẽ không buông cô ra.

Tả Ti Phong đưa ra bàn tay mò về ngực đầy đặn của cô, này trắng nõn xúc cảm tổng làm hân đêm không sao ngủ ngon mà thật sâu khát yêu.

Cô hết thấy đau khiến cho hân mê luyện không dứt, hân yêu cô đôi môi non mềm ngọt ngào, cái cổ tinh tế duyên dáng, đôi vai gọi cảm mê người, da mềm như tuyết một loại, nhũ phong đầy đặn lại kiên định, lại cặp đùi đẹp thon dài cân xứng

Cô có được mị hoặc điều kiện đủ để đem bất kỳ người đàn ông nào cho mê chết.

Hắn không kiềm hãm được duỗi tay hướng giải đất tam giác của cô tìm kiếm, ở chạm vào phiến rừng rậm dày đó thì hắn nhận không được mê thích găm nhẹ một tiếng, bắt đầu vẽ vuốt hoa châu cùng cánh hoa mềm mại của cô.

“Phù, anh muốn em, để cho anh yêu em” môi của hắn mút hôn vành tai nhạy cảm của cô, ngón tay thô không ngừng ở nhụy tâm của cô xoa nắn, mang cho cô từng đợt rồi lại từng đợt cao triều chiến lẫn.

“Ngừng... Mau dừng lại ngay...”

Nhược Phù thở hổn hển đẩy cánh tay rã chặc của hắn ra, thế nhưng hắn lại dùng nụ hôn lửa nóng triển miên chặn lại cô gãy giữa, ngón tay càng thêm vội vàng tham lam ở giữa cánh hoa của cô tứ lộng lật khuấy, cùng sử dụng ngón cái theo như vuốt ve này hoa châu mảnh mai nhạy cảm, đùa bỡn ra một chút mật ngọt mê người của cô.

Này cử động vừa mắc cỡ vừa xa lạ bị sợ đến Nhược Phù lo lắng vặn vẹo thân thể liều mạng gãy giữa, nhưng mà tay hắn như thép lại thật chặt vòng chắc hông cô, cô gãy dựa thân thể ngược lại làm cho ngón tay của hắn ma động càng thêm cuồng liệt, dẫn tiết ra nhiều hơn mật dịch.

Hắn ngón tay dài rút cuộc khó nhịn mò về cửa hoa huyết nơi cô tiết ra mật ngọt, vừa trêu chọc hoa châu cùng cánh hoa của cô, vừa dò vào hoa kính mềm mại thật chặt mà ướt nóng của cô.

Cô là như vậy hết sức nhỏ hẹp, hắn phải không ngừng kích thích hoa hạch của cô đưa tới một luồng sóng mật chảy, mới có thể thuận lợi dò chơi u huyết gắt gao khép chặt của cô, ở dò vào u huyết của cô sau, ngón tay dài của hắn bắt đầu nông nông sâu sâu ra vào.

Từng đợt đau đớn cùng khoái cảm theo động tác của hắn truyền khắp toàn thân cô, tại hắn nhiệt tình đụng chạm kích thích, thân thể cô càng lúc càng nóng, thần chí càng lúc càng mê loạn. Cô hết sức nghĩ muốn kháng cự hắn làm cho cô khoái cảm kích thích, lại tổn công vô ích, bởi vì thân thể cô đối với hắn ầu yếm trêu chọc càng lúc càng có cảm giác, hoa huyết mật chảy cũng ở hắn cuồng liệt tiến công càng chảy càng nhiều.

“Không... Không cần...” Cô toàn thân hư mềm vô lực, chỉ có thể lấy miệng khưốc từ nói.

Hắn ngậm vành tai nhạy cảm của cô, thở hổn hển nói: “Darling, em đã ướt đầm rồi, thì ra là cái người này như vậy nhạy cảm, anh thật yêu em a!”

Cô mật chảy dính đầy bàn tay to của hắn, làm hắn khó lòng chính mình rút ra ngón tay tham khát liếm chứng có động tình của cô ở lại trên tay hắn, “Em thật ngọt a! Darling. Thành thực một chút, đừng lừa gạt mình nữa rồi, em cũng muốn anh.” Hắn xoa ngực cô buộc cô thừa nhận chính mình khao khát.

“Không, không phải vậy, bụng tôi ra!” Nhược Phù thở gấp nghĩ muốn đẩy hắn ra.

Cô còn sót lại một chút lý trí tự nói với mình tuyệt không thể bị cái người đàn ông tà mị này dẫn dắt dụ, cô phải mau sớm thoát đi, nhưng Tả Ti Phong tà ác ngón tay lại lần nữa dò vào giữa hoa huyết của cô, càng thêm móc lấy.

Thình lình xảy ra khoái cảm mãnh liệt đánh thẳng vào giác quan tri giác của Nhược Phù, chọc cho cô thở gấp liên tiếp, ”Không... Không cần...”

Nhất thời, cô hai chân hư mềm đi, Tả Ti Phong ôm cô càng chặt hơn.

“Nói em muốn anh.” hắn ngón tay linh hoạt một lần lại một lần hăng hái vọt vào con đường u tối mảnh mai của cô.

Đối mặt hắn cuồng bá xâm lược, Nhược Phù toàn thân vô lực bầu vịu cổ hắn, cắn môi ngăn lại chính mình phát ra yêu kiều.

Tả Ti Phong đột nhiên cúi đầu, há mồm ngậm đầu vú nhỏ nhỏ đỏ hồng trước ngực cô, “Nói em cũng muốn anh.”

“Không... Không cần a...” Nhược Phù kích tình khó nhịn đem đưa thân thể.

“Nói em muốn anh!” hắn càng thêm cuồng dã tại trong hoa kính co rút của cô.

Tất cả lý trí cùng kiên trì đều tại hắn bức bách mà tiêu tan hết, chỉ còn lại một trận lại một trận khoái cảm đánh thẳng vào cô. Cô ý loạn tình mê bật ra rên rỉ, “Tôi... Tôi muốn anh.”

Nghe được cô rên rỉ, Tả Ti Phong không khỏi tăng nhanh động tác trên tay.

Đột nhiên, một luồng nhiệt lưu từ trong hoa kính của Nhược Phù tuôn ra, cô cả người cũng leo lên đỉnh núi dục vọng, thử nghiệm đến cao triều lần đầu tiên trong cuộc đời.

Cô thở hổn hển ôm đầu vai hắn mới không có bị ngã xuống đất, tâm thần kích động đến mức hoàn toàn không cách nào nói nên lời. Đây tất cả đối với cô mà nói quá xa lạ, cũng quá rung động rồi.

“Darling, anh rút cuộc nhận không được, kể tiếp để cho anh chân chính yêu em đi!”

Cô bộ dáng cao triều mị nhân khiến Tả Ti Phong không thể tiếp tục nhẫn nại, hắn một phen ôm lấy cô, cất bước đi tới cửa.

Nhược Phù lấy ánh mắt mờ mịch hỏi hắn.

“Anh muốn dẫn em đến nơi thoải mái hơn, nơi này cái ghế quá cứng rồi, anh không nghĩ muốn làm đau thân thể mềm mại của em.”

Ở trước khi bước ra phòng xông hơi, Tà Ti Phong không quên nhặt lên đồ bơi của cô rồi mới rời khỏi. Hắn ôm cô lộ ra trọn vẹn nhanh chóng chọt tiến căn phòng mát xa khác.

Căn phòng mát xa này là nơi hắn đặc biệt mời chuyên gia đến giúp hắn mát xa, mặc dù bên trong chỉ có một cái giường mát xa nho nhỏ, nhưng hắn đã không còn cách nào chịu được còn phải ôm cô lên tầng mới có thể yêu cô.

Tà Ti Phong khóa cửa lại, không muốn làm cho bất luận kẻ nào xông tới quấy rầy, sau đó đem Nhược Phù thả vào trên giường mát xa.

Nhược Phù kinh hoàng nghĩ muốn đứng dậy, thế nhưng hắn lại lập tức đè lại cô. “Darling, anh sẽ không làm thương tổn em, anh chỉ là muốn yêu em thôi.”

Trong phòng mát xa có một mặt tường làm bằng thủy tinh hướng về phía sân nhà cùng hồ bơi, từ bên ngoài cũng không thể nhìn thấu tường thủy tinh, nhưng ánh sáng sáng rực nhưng có thể từ bên ngoài tường thủy tinh chiếu vào bên trong phòng mát xa.

Thấy chính mình bại lộ ở dưới ánh sáng, Nhược Phù ngượng ngùng cố gắng che lại thân thể trần trụi.

Tà Ti Phong động tác nhẹ nhàng lại kiên định nắm hai cổ tay cô ngăn lại cô.

“Phù, em là như vậy đẹp, để cho anh thật tốt ngắm em đi.”

Hắn với ánh mắt cuồng nhiệt mà đói khát căn bản không cách nào từ trên thân thể không tỳ vết của cô dời đi.

Cho dù mới vừa rồi đã ở dưới sự dẫn dắt của hắn đạt đến cao trào tốt cùng, nhưng ý thức được sắp cùng hắn xảy ra quan hệ vẫn làm Nhược Phù sợ hãi không thôi.

Trong đầu của cô một mảnh hỗn loạn, thân thể không ngừng phát run, đối với xa lạ mà không biết hoan ái chỉ nghĩ muốn trốn tránh.

“Để cho tôi rời đi đi!” Nhược Phù thân thể tại hắn cuồng nhiệt nhìn chăm chăm lần nữa nóng lên.

“Đừng sợ, anh sẽ không làm cho em không thoải mái.” Bàn tay Tà Ti Phong lần nữa chạm tới cánh hoa mảnh mai của cô, nhẹ nhàng nhu nhu xoa lấy.

Bụng dưới của hắn đã sớm căng trướng không chịu nổi, nhưng hắn phải nhẫn xuống kiên nhẫn dẫn đường cô.

Hắn hôn lên môi cô, tại đầu lưỡi kịch liệt quăn quại đem ngón tay thon dài dò vào u huyệt của cô, cô mặt dịch dồi dào khiến cho hắn lúc này cực kỳ dễ dàng liền tiến vào cô. Hắn cong lên ngón tay, chậm chậm mà có kỹ xảo lần nữa ở trong cơ thể cô đốt lửa.

“Darling, thả lỏng, anh sẽ không làm thương tổn em.” Tà Ti Phong lần nữa trấn an tâm tình cô, cũng hôn mút cổ cô, vành tai cùng những thứ này hấp dẫn mang tới tốt lợi lòng tâm khảm trương e ngại của cô.

Nhược Phù thân thể được hắn vỗ về lại từ từ dấy lên tình dục, ý thức của cô từ từ bắt đầu sưng mù, tất cả tri giác hết thảy tập trung tại trong hắn vuốt ve tứ lộng.

Cô không kiềm hãm được theo động tác của hắn mà yêu kiều, này từng đợt tê dại cùng khoái cảm đã sớm mê loạn cả người cô.

Cô đắm chìm ở trong tình dục với bộ dáng mị nhân yêu kiều khiến Tà Ti Phong không thể tiếp tục nhẫn nại, chậm rãi tách ra hai chân tuyết trắng của cô, hắn lập tức không kịp chờ đợi đem vật to lớn kiên đỉnh chống đỡ tại cửa hoa huyệt ướt đầm của cô, sau đó thẳng hông về phía trước.

Đau nhức khiến Nhược Phù đang trong ý loạn tình mê đột nhiên đau tỉnh, cô kêu khóc ra tiếng, đồng thời người nghĩ muốn đẩy hắn ra, “Thật là đau! Không cần...”

Tà Ti Phong vòng cánh tay ôm lấy cô, để cho cô ngồi dậy. “Ngoan, vì anh đau lần này có được hay không?” Hắn dịu dàng hôn vành tai cô an ủi.

Cô nhỏ hẹp chặt khít gắt gao kẹp chặt vật to lớn kiên đỉnh của hắn khoái cảm cơ hồ đoạt đi tất cả lý trí hắn có, làm hắn nhịn không được nghĩ muốn bắt chặt tất cả hăng hái chạy nước rút đạt đến đỉnh núi, nhưng là hắn lần nữa nhịn xuống.

Hắn duỗi tay vỗ về hoa hạc của cô, làm cho cô tiết ra nhiều mật dịch hơn để tốt thích ứng sự tồn tại của vật to lớn kiên đỉnh của hắn, thấy chân mày nhíu chặt của cô dần dần dần ra, hắn mới chậm rãi luật động.

“Tiếp đó sẽ càng lúc càng thoải mái.” Hôn đôi môi đỏ mọng kiều diễm khẽ nhếch lên của cô, Tà Ti Phong bảo đảm mà nói.

Lần nữa đặt cô lại ở trên giường, hắn nâng lên chân ngọc của cô đặt tại trên đầu vai hắn, dần dần tăng nhanh tốc độ chạy nước rút.

Cô tinh thần bắt đầu mê loạn lên, vật to lớn của hắn như bàn ủi một lần lại một lần ở trong cơ thể cô đánh thẳng vào, cả người bị khoái cảm không thể giải thích rung chuyển dấy lên đỉnh cao tình cảm mãnh liệt, khiến cho cô không kiềm hãm được phát ra....

Mị nhân yêu kiều.

Cảm giác chân thật bị hấn chiếm hữu hoàn toàn bất đồng với cảm thụ khi bị hấn ngón tay dài tứ lộng, vật to lớn kiên định của hấn là như thế hùng vĩ, làm hoa kính nhỏ hẹp chật khấp của cô chỉ có thể ở hấn mạnh mẽ mà có lực kéo ra đưa vào trong không ngừng phát run run rẩy.

Hấn mang tới cho cô niềm vui sướng đã sớm vượt qua cô có thể gánh vác, từng đợt rồi lại từng đợt trong suốt ở trong cơ thể cô tràn ra, ép cô cơ hồ ở trong kịch liệt hoan ái mất đi ý thức.

Nhưng mà, Tà Ti Phong giống như một con dã thú không biết thỏa mãn một loại, bừa bãi điên cuồng lần nữa tiến vào.

Mới nếm thử tình dục Nhược Phù thế nào ngăn cản được con sói lớn này đánh thẳng vào, chỉ có thể bất lực kêu tên của hấn khẩn cầu: “Phong.. Không cần..” Cô đẩy người hấn, nhưng một chút cũng không có tác dụng.

Cô thân thiết kêu gọi làm Tà Ti Phong ham muốn càng thêm sôi trào, hấn nhìn không được đem cô thân thể mềm mại ứng hồng đỏ đầy mồ hôi ôm lấy, gặm cắn cái cổ trắng như tuyết của cô, vẻ mặt kích động mà nói: “Daring, em kêu anh cái gì? Kêu một lần nữa đi!”

Trong lúc ý thức mơ hồ, Nhược Phù cũng không có nghe rõ hấn đang nói gì.

Tà Ti Phong bắt đầu liên tục chậm lại động tác tiến công, bụng mặt cô bá đạo ra lệnh, “Kêu một lần nữa!”

Trong cơ thể thỉnh thoảng xảy ra trống không khiến Nhược Phù không khỏi kẹp bắt lấy lưng hấn, khẽ sờ rên rỉ, “Phong.. Em thật khó chịu...”

Tà Ti Phong lúc này mới hài lòng nâng cao móng, mạnh mẽ tiến công vào hoa kính chỗ sâu nhất của cô, kích thích cô run sợ cùng thét chói tai.

“Nói em yêu anh!” Hấn ánh mắt cuồng loạn lại nói.

Tại hấn gần như điên cuồng tàn nhẫn bức bách, đã không chịu nổi kích tình mãnh liệt Nhược Phù chỉ có thể hồng mắt kêu, “Em yêu anh, Phong, em yêu anh!”

(Ed: Mất máu quá à... anh thật vô sỉ)

“Anh cũng yêu em, Phù, anh yêu em.” nghe được lời hứa của cô, Tà Ti Phong càng thêm hăng hái kéo ra đưa vào, cuối cùng ở tại cô rên rỉ cầu khẩn đạt tới cao trào, đem nồng đậm yêu say đắm trút hết vào trong hoa kính của cô.

Tại trong vui sướng mãnh liệt này, Nhược Phù rốt cuộc đạt đến phóng thích, cả người yếu đuối ở trong lòng hấn.

Tà Ti Phong đồng dạng hơi thở không ổn định hết sức ôm cô, kinh ngạc phát hiện mới vừa đạt được thỏa mãn hấn rốt cuộc lại bắt đầu muốn cô, nhưng hấn biết mới nếm thử ái dục tư vị cô tuyệt đối không cách nào chịu đựng hấn lần nữa hoan ái!

Chỉ có thể yêu thương không ngừng hôn mút thân thể thơm tho ứng hồng đến mỹ lệ mê người đang phát run của cô, để cho cô thoải mái nằm ở trên giường mát xa.

Tà Ti Phong lấy ra khăn lông giúp Nhược Phù lau mồ hôi trên người cùng vết máu giữa hai chân, cô xấu hổ muốn ngăn cản hấn, nhưng cô thật sự là quá mệt mỏi, chỉ có thể mặc cho hấn định đoạt.

Tiếp, Tà Ti Phong liền là giúp cô đắp lên một cái chăn mỏng, cô ở trong ấm áp liền ngủ thật say. . .

Bạn đang đọc truyện *Cục Cưng Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Nhược Phù khi tỉnh lại, phát hiện mình là ngủ ở trên giường của mình.

Ngoài cửa sổ một mảnh tối đen, đầu giường bật ngọn đèn nhỏ, cô cầm lên đồng hồ báo thức đầu giường vừa nhìn, mới biết cô đã ngủ gần 6 tiếng đồng hồ.

Cô toàn thân đau nhức, hơn nữa từ nơi mềm mại truyền tới từng trận đau nhức nhắc nhở cô buổi chiều này một hồi kịch liệt hoan ái, cô cuối cùng vẫn là đem lần đầu của mình cho Tà Ti Phong.

Thoáng chốc, tâm tình của cô càng phức tạp, cô vẫn liều mạng tránh đi lực tà mị hấp dẫn của hấn, còn cảnh cáo chính mình không thể chộc đến hấn, nhưng hấn nhiệt tình cùng mạnh mẽ căn bản không phải cô có thể kháng cự, hấn liền dễ dàng mở ra lòng của cô, chi phối lừa lòng của cô.

Cùng Tả Ti Phong có hoan ái thân mật sau kế tiếp cô nên làm cái gì đây? Lòng của cô thực loạn, yêu Tả Ti Phong cái người đàn ông tà mị phóng đảng này quả thực là tự tìm khổ ăn, nhưng cô dường như ngay từ lúc mới gặp gỡ hắn thì tim đã khắc sâu bóng dáng của hắn, nếu không cô cũng không cần mỗi lần đều muốn cùng lòng mình giãy giụa cảnh cáo không thể yêu hắn.

Lúc này, cửa phòng cô đột nhiên bị kéo ra, chỉ thấy Nhược Dung từ sau cửa ló ra cái đầu.

“Chị, chị đã tỉnh.” nhìn thấy Nhược Phù tỉnh lại, cô ấy lập tức đi tới bên giường của cô. “Chị có muốn ăn cái gì không? Mẹ giúp chị phần lại thức ăn.”

Nhược Phù lắc đầu một cái, bắt được bàn tay của em gái hỏi: “Chị làm sao sẽ ngủ ở trên giường của mình? Chị không phải ở Tả gia sao?”

“Còn nói nữa! Chị như thế nào ở trong phòng xông hơi té xỉu? Thật may là anh Ti Phong phát hiện mới đem chị ôm trở về.” Nhược Dung cười trả lời.

Nhược Phù lắc lắc đầu, không có nói gì.

“Anh Ti Phong ở nhà chúng ta ăn xong cơm tối mới đi, anh ấy vừa nịnh bợ ba mẹ lại thuê phòng ốc cho chúng ta ở, lúc đưa chị về lại ôm chị thật chặt một bộ dạng không nỡ buông chị ra. Chị, anh ấy là không phải muốn làm anh rể của em chứ?” Nhược Dung tò mò hỏi.

“Chị không biết.” nghe vậy, Nhược Phù lòng càng mãnh liệt dao động. “Chị muốn đi tắm” cô giùng giàng xuống giường, muốn trốn tránh đề tài làm tâm tư cô hỗn loạn kia.

Nhược Dung đỡ cô xuống giường, hỏi lần nữa: “Vậy có muốn em giúp chị hâm lại cơm canh nóng? Chị tắm xong là có thể ăn.”

“Tốt.” Nhược Phù thuận miệng đồng ý, tiếp liền chọt tiến phòng tắm.

Cô căn bản không dám nhìn đến thân thể của mình bị Tả Ti Phong yêu thương qua, vội vội vàng vàng tắm rửa xong sau, đi ra phòng tắm thì Nhược Dung đã giúp cô đem thức ăn đun nóng tốt bụng vào phòng.

“Chị, vậy em đi ngủ trước, ngày mai em theo bạn hẹn xong muốn đi dạo phố.” Nhược Dung đem thức ăn đặt ở trên bàn trang điểm rồi trở về phòng.

Nhược Phù ăn không biết ngon sau khi cơm nước xong đã là nửa đêm, làm việc và nghỉ ngơi bình thường như ba Chân, mẹ Chân đã sớm đi ngủ, cả tòa phòng ốc dường như chỉ còn lại có cô một người còn thức.

Bình thường thời gian này cô cũng đã lên giường đi ngủ, nhưng hôm nay cô làm sao có thể còn ngủ được?

Nhược Phù phiền não mở radio nằm ở trên giường lần qua lộn lại, âm nhạc nhẹ nhàng du dương cũng không thể làm cho lòng của cô bình tĩnh lại được.

Đột nhiên, cửa sổ phòng cô lại truyền tới âm thanh vỗ vỗ vào tấm thủy tinh.

Cô bị hù sợ đến từ trên giường ngồi dậy, quay đầu nhìn về cửa sổ, không ngờ cứ nhiên nhìn thấy Tả Ti Phong.

Cô vội vã chạy tới mở cửa sổ ra, “Anh ở đây làm gì?”

“Anh rất nhớ em, cho nên mới tới đây tìm em.” Tả Ti Phong duỗi qua cánh tay một tay ôm lấy cô, cách cửa sổ hôn cô.

Tại đói khát thân mật hôn qua cô sau, hắn mới cam lòng buông cô ra.

“Em có khỏe không?” Ánh mắt Tả Ti Phong nóng rực nhìn chăm chăm má phẩn kiêu diễm của cô quan tâm hỏi.

Cô biết hắn chỉ là thân thể của cô, thoáng chốc, cô thẹn đỏ mặt, không biết nên trả lời thế nào.

“Anh... Anh đã xem qua em, anh trở về đi!” Nhược Phù thúc nhẹ vào lồng ngực rộng lớn của hắn muốn đem hắn đuổi đi.

Trải qua buổi chiều thân thiết mắc cỡ sau, cô còn không có chuẩn bị tâm lý thật tốt đối mặt hắn, hiện tại hắn bỗng nhiên xuất hiện, khiến cho cô chỉ muốn né tránh.

Tả Ti Phong lại giữ chặt khung cửa sổ, thân thể xoay một vòng liền linh hoạt nhảy vào phòng.

Nhược Phù kêu lên một tiếng, vội vàng nói: “Anh làm gì đấy? Mau trở về a!”

Tả Ti Phong cho dù bận vẫn ung dung đóng kỹ cửa sổ, sau đó xoay người ôm eo nhỏ của cô, “Anh không đi, anh nhớ em nghĩ đến cơ hồ nổi điên.” nói xong, hắn lại hướng môi anh đào của cô hôn tới.

Hai tay trắng nõn của Nhược Phù chống đỡ tại lồng ngực của hắn không để cho hắn lại hôn cô, nhưng hắn hơi sức liền chính là lớn, cô căn bản ngăn cản không được hắn.

“Phù, anh rất nhớ em, điên cuồng muốn em.” bàn tay to của hắn dao động đến cái móng tròn vênh lên đẹp mê người của cô, đói khát xoa nắn.

“Dừng, dừng tay... Không được...”

Cô không thể tin được hân nửa đêm bò đến phòng của cô, vì chính là muốn cùng cô hoan ái, hân điên thật rồi!

“Sẽ ảm ỉ đến ba mẹ cùng Dung Dung nghỉ ngơi, anh đừng nên như vậy!” Nhược Phù hốt hoảng cự tuyệt hân.

Tà Ti Phong với bàn tay to liền ôm lấy cô, bá đạo hướng giường của cô đi tới.

“Anh sẽ đem em mị nhân yêu kiều nuốt vào trong miệng, em không cần lo lắng.” hân đem cô thân thể mềm mại đặt lên giường.

Tại có ba mẹ cùng em gái trong phòng mà chính mình lại cùng đàn ông thân thiết? Không! Đơn thuần lại bảo thủ như cô thì không thể nào tiếp nhận được.

“Anh điên rồi! Mau buông em ra á...” Nhược Phù không khỏi đề cao âm lượng cự tuyệt hân.

Tà Ti Phong nhanh chóng đặt lên môi cô, đúng lúc chặn lại cô tất cả kháng nghị.

“Anh là điên rồi, anh nghĩ muốn em muốn đến mau điên mất. Phù, em là người đầu tiên làm anh thần hồn điên đảo đến nguyện ý buông tha tất cả phụ nữ, anh muốn em.” hân đối khát cỏi ra cúc áo ngủ của cô, lộ ra hai vú đầy đặn tuyết trắng của cô.

Nhược Phù hốt hoảng vội vàng tiếp tục đẩy hân, nhưng cơ ngực của hân tựa như tường đồng vách sắt một loại, làm cô không thể rung chuyển được hân chút nào.

“Không được! Thân thể của em thật là đau, anh không thể lại đụng em!” cô dưới tình thế cấp bách hô.

Tà Ti Phong lần nữa che ở môi cô, cho cô nụ hôn nóng bỏng triển miên lửa nóng đến cơ hồ hít thở không thông.

“Darling, lần này anh sẽ không làm đau em, anh sẽ thật tốt yêu em.”

Ở trong kích tình dây dưa hôn hít, Nhược Phù thân thể bắt đầu biến hóa nóng lên, trong đầu hỗn loạn không thôi, không lại cự tuyệt hân nữa.

Tà Ti Phong liếm vành tai tinh xảo của cô, nghĩ muốn kích phát ra cô nhiều hơn nhiệt tình, “Anh thật yêu em, darling, anh sẽ không làm đau em nữa, anh sẽ chỉ làm cho em càng lúc càng thoải mái, càng lúc càng thích cùng anh ân ái.”

Nhược Phù về mặt mê mang hưởng thụ hân thân mật hôn hít, ở bàn tay thô của hân đưa đến sau lưng cô khẽ chạm trêu chọc thì cô không kiềm hãm được phát ra một tiếng rên rỉ thoải mái yêu kiều.

Tà Ti Phong tiếp tục liếm láp cái tai nhạy cảm cùng cái cổ mảnh khảnh trắng như tuyết của cô, cắn nhay vành tai mượt mà của cô.

“Em đã bắt đầu yêu thích anh yêu em rồi đấy, đừng nóng vội, còn có tốt hơn.” nhìn cô thờ dốc bộ dáng mị nhân yêu kiều, hân lửa dục lập tức bị đốt tới cực điểm.

Hân vội vàng tiến đến trước cái radio đem tiếng nhạc mở lại lớn một chút, cũng thuận tay đem cửa khóa lại.

Hân lần nữa trở lại trên giường, thanh âm khàn khàn ở bên tai Nhược Phù nói: “Em hiện tại là người của anh rồi.” nói xong, động tác của hân gọn gàng cỏi xuống y phục của mình, lộ ra một thân bắp thịt săn chắc.

Cái cổ trắng của Nhược Phù ở trong phút chốc hồng đến giống như quả hồng, cô e lệ nhắm mắt lại, không dám nhìn đến vật to lớn ngồng cao của hân.

Tà Ti Phong nhưng là không để cô trốn tránh đã nắm tay nhỏ nhắn mềm mại của cô hướng vật kiên đỉnh của hân sờ tới.

“Sờ sờ anh có bao nhiêu khát vọng em.” hân nhẹ mút cổ trắng của cô nói.

Bị động ngượng ngùng tiếp xúc vật to lớn, này nó nóng kinh người cùng xúc cảm mềm mại lại cứng rắn kỳ dị khiến cho cô không khỏi thở nhẹ một tiếng, nhanh chóng nghĩ muốn rút tay về.

Tà Ti Phong mau một bước bắt được tay cô, trấn an mà nói: “Đừng sợ, nó sẽ không làm em bị thương, sẽ chỉ làm chúng ta mất hồn thôi.”

Ở hân dụ dụ dễ dãi, Nhược Phù mê loạn lần nữa chạm lên vật nhỏ rục rịch đó, cảm thụ rung động nó cứng rắn như sắt lại mềm mại như tơ lại nóng như lửa.

Bị bàn tay nhỏ nhắn mềm mại của cô vuốt ve, làm Tà Ti Phong phải liều mạng cắn răng hít vào. Cô đụng chạm động tác mặc dù không có kỹ xảo gì mà nói, lại làm cho hân dục hỏa đốt người.

Thoáng chốc, vật kiên đỉnh của hân càng lộ vẻ to lớn thũng trướng, Nhược Phù còn lại là trong lòng hỗn loạn cảm thụ này biến hóa kỳ diệu.

Tà Ti Phong rốt cuộc không chịu nổi bắt được tay cô, cô khiến tiểu đệ đệ của hân ngóc đầu tạo thành rung động làm hân không thể không ngăn cản cô. Hân chưa bao giờ từng tại chỉ có là dưới tình huống bị chạm tới mà gần như mất khống chế, hân đối với sự tự chủ của mình luôn luôn là rất có lòng tin, nhưng hiển nhiên không thích hợp như trong lúc này.

“Phù, em sẽ giết anh mất.”

Tà Ti Phong ôm cô nằm xuống, đôi hân vuốt ve âu yếm thân thể xinh đẹp của cô. Hân chưa từng nghĩ tới chính mình cứ nhiên sẽ đối với một người phụ nữ như vậy mê luyến, hân có thể vì cô mà điên cuồng bất chấp tất cả đi làm bất cứ chuyện gì, huống chi chỉ là hành động nửa đêm leo lên tầng 3 phòng của cô.

Kể từ đêm hôm đó hân liền muốn cô, cái gì cũng không thể ngăn cản hân điên cuồng mê luyến cô, hơn nữa tại hân có được cô sau, tin niệm muốn vĩnh viễn yêu cô càng thêm mãnh liệt kiên định! “Phù, anh sẽ cố gắng để cho em vĩnh viễn thuộc về anh.”

Tà Ti Phong môi lưỡi nhiệt tình liếm mát toàn thân Nhược Phù mỗi một chỗ, chọc cho cô thở gấp liên tục. Hân nâng lên bấp đùi xinh đẹp của cô, kích tình mát gặm ngón chân nhỏ nhắn của cô, càng đưa tới cho cô một hồi khoái cảm tê dại như giật điện.

“Phong... Ừ a... Phong...” Nhược Phù tâm đang thần trí kêu tên hân.

Hân dường như tổng biết mỗi một chỗ mẫn cảm nhất của cô, có thể khơi lên lửa tình dục của cô còn chưa mở ra.

Tiểu hoa huyết của cô đã sớm ướt át, thế nhưng hân vẫn không dừng tay mà liều mạng trêu chọc hoa hạc nhạy cảm của cô, dụ dỗ ra nhiều mật ngọt hơn.

Tà Ti Phong đột nhiên ôm lấy cô, một tay vòng chắc eo nhỏ của cô để cho cô ngồi dậy, một tay đột nhiên xâm nhập vào u kính của cô, bắt đầu lấy ngón giữa bá đạo kéo ra đút vào.

“Phù, xem anh như thế nào yêu em” hân lấy ngón giữa thô ráp trêu chọc ở trong hoa kính của cô, xoay tròn, khuấy đảo vách tường của cô.

Đây là hình ảnh tà dâm mắc cỡ nhất mà Nhược Phù từ lúc chào đời tới nay xem qua, nhìn đến ngón tay tà ác của hân dò vào trượt ra ở trong hoa kính của cô, cô không khỏi tâm thần lay động cuồng quít nhắm mắt lại.

Chỉ là hình ảnh một màn kích tình kia thế nào cũng không chịu từ trong đầu cô rời đi, ở hân một phen lại một phen tà nịnh dò vào trêu đùa u kính của cô thì cô cũng bởi vậy không những kích động xấu hổ mà còn có cảm giác.

Thoáng chốc, mật ngọt của cô càng dồi dào, ngực cũng càng thêm kịch liệt rối loạn.

“Muốn anh đi vào sao?” Tà Ti Phong quỳn rũ hỏi cô.

Nhược Phù một khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ đỏ lên, lửa dục sôi trào mà nhẹ nhàng gật đầu.

Tà Ti Phong bụng dưới đã sớm thũng trướng không chịu nổi, khẩn cấp muốn cùng cô hoan ái, nhưng hân chỉ là hít sâu một hơi liều mạng nhin xuống được dục niệm mãnh liệt, lấy giọng tà mị nói: “Anh không nghe thấy em chính miệng nói, em thật muốn anh đi vào sao?” nói xong, hân lại lấy ngón cái xoa nhẹ hoa hạc của cô, tiến thêm một bước câu dẫn kích thích cô.

Nhược Phù luôn miệng rên rỉ, vận vẹo thân thể xinh đẹp nóng ran bứt rứt. “Muốn...” cô mê loạn mà nói.

“Lặp lại lần nữa,” Tà Ti Phong mặc dù đã huyết mạch sôi trào nhưng vẫn lần nữa bức bách cô.

Nhược Phù thần chí mê loạn khê mở đôi môi đỏ mọng nói: “Em muốn... Phong, em muốn anh.”

Nghe vậy, Tà Ti Phong không thể tiếp tục nhin xuống được dục vọng nữa, cúi người ôm chặt lấy cô, vật to lớn sưng đỏ của hân đối khát vọt vào u kính của cô.

Hai người đồng thời bật ra tiếng rên rỉ, nghênh đón này tiếp xúc thân mật.

Vật to lớn kiên đỉnh của hân lấp đầy căng kín hoa kính của cô, khiến cho cô có chút đau đớn, nhưng mà giờ phút này cô chỉ khát vọng hân lấp đầy nơi trống không của cô, những thứ khác cái gì cũng không để ý rồi.

“Phong, em muốn anh, em muốn anh...” Nhược Phù tâm thần kích động lần nữa hô.

Tà Ti Phong kích động hôn lên môi đỏ mọng mê người của cô, nhiệt huyết sôi trào gầm nhẹ, “Darling của anh!”

Hân trước sau như một tỉnh táo cùng lý trí ở cô mê người mời gọi mà triệt để sụp đổ rồi, bắt đầu hăng hái ở trong hoa kính của cô tiến lên.

Nhược Phù thừa nhận hân cuồng dã thô bạo chạy nước rút, cảm thụ hân mỗi một lần động thân luật động, rất nhanh, cô liền bị đẩy lên đỉnh núi kích tình, máu càng lúc càng nóng chảy sôi trào.

Cô nghĩ muốn kêu lên cầu xin hân chậm lại động tác, nhưng môi cô lại bị hân che lại, tất cả rên rỉ cùng cầu khẩn đều bị hân nuốt đi vào.

Cô tinh thần càng lúc càng hỗn loạn, khoái cảm kinh người như gió lốc một đợt tiếp một đợt hướng cô xâm nhập mà đến, hân chạy nước rút càng nhanh càng dữ dội hơn, khiến cho cô chỉ có thể quên mình nắm lấy thật chặt lưng của hân thừa nhận.

Hắn mỗi một cái va chạm đều đâm vào chỗ sâu nhất trong hoa kính của cô, rung động cảm quan của cô, cao triều bùng nổ rục rờ rồi lại nhanh chóng ở trong cơ thể cô, cô hoảng hốt mà cho rằng chính mình liền muốn ở trong đỉnh điểm chết đi.

Tại cô thần chí hỗn loạn gần như ngất đi thì một cỗ nhiệt lưu mãnh liệt phóng thích ở trong cơ thể cô !

Một hồi rung động sau, cô giống như lại dục tiên dục tử một lần.

Tà Ti Phong phủ tại trên người Nhục Phù, giống nhau toàn thân mồ hôi đầm đìa, thờ dốc không dứt.

Nhục Phù cả người mệt mỏi hư mềm chỉ muốn ngủ đi, nhưng cô vẫn có thể cảm thấy được hắn tại hô hấp hơi hoãn lại sau, tay hắn lại bắt đầu tà mị hướng cái mông của cô tìm kiếm.

Cô mệt mỏi vô lực ngăn cản hắn, chỉ có thể vừa thờ hỗn hển vừa ní non mà nói: “Không cần... Em không được...”

Hôn lên vành tai nhạy cảm của cô, Tà Ti Phong lửa dục lại lên, không ngừng ở trên thân thể phiếm hồng của cô trêu chọc .

“Darling , anh vĩnh viễn đều muốn em không đủ, để cho anh lần nữa yêu em nhé.” ngón tay của hắn ở trên nụ hoa nhỏ đỏ hồng đứng thẳng của cô vẽ lên vòng tròn, ý đồ đốt lên lửa dục của cô.

Nhục Phù xoay mình hít sâu một hơi, cô không biết nụ hoa của mình làm sao có thể trở nên như vậy căng trương mẫn cảm, thậm chí hắn vừa đụng liền yêu, nhưng ngay sau đó liền xuất hiện này khoái cảm giật điện đồng dạng khiến cho cô rung động không dứt.

Bàn tay của hắn quá đáng sợ, dễ dàng lại đốt lên ngọn lửa tình dục của cô.

“Không...” Nhục Phù thờ gấp bắt lại bàn tay hắn, không tiếp tục để hắn đụng chạm nụ hoa nhạy cảm của cô nữa.

Tay Tà Ti Phong lại thuận thế trượt đến cánh hoa của cô, không lưu tình chút nào đùa bỡn hoa hạc của cô.

Nhục Phù hét lên một tiếng, kịch liệt hoan ái sau hoa hạc của cô lại càng thêm nhạy cảm không thôi, đụng chạm đều đã không thể chạm vào.

Tà Ti Phong nhanh chóng hôn môi cô chặn lại tiếng hét chói tai của cô,

Sau đó thân thể một phen ngang tàng gắng gượng đem dục vọng lần nữa vọt vào u kính của cô.

Nhục Phù bị kích thích đến đem cả người cong lên. Hắn như thế nào có thể như vậy tàn khốc? Ở lần chấn động trước cô còn chưa bình phục mà đã lại lần nữa muốn cô, cô chịu không nổi.

Cảm thụ u kính của cô bó chặt lấy vật to lớn kiên định của hắn, hắn không khỏi thần hồn điên đảo từ trong cổ họng phát ra từng tiếng gầm nhẹ.

Hắn vẽ mặt mê loạn hôn môi cô, cổ của cô, vành tai nhạy cảm của cô, sau đó lại đem ngón tay chuyển qua hoa hạc non nớt của cô vuốt ve.

Ở một trận lại một trận nhiệt liệt vỗ về chơi đùa sau, Nhục Phù trong cơ thể lại bắt đầu tiết ra từng đạo mật chảy.

Tại mật dịch trơn bóng tiết ra, Tà Ti Phong chậm rãi đâm vào rút ra ở trong hoa kính của cô , tìm kiếm một đợt sóng triều cao trào khác.

Toàn thân huyết dịch cấp tốc sôi trào, Nhục Phù tỉnh thần mê loạn từ trong miệng phát ra rên rỉ.

Tà Ti Phong vội vàng che lại miệng cô, còn đem bàn tay của mình dò vào cái miệng nhỏ nhắn của cô để cho cô cắn, ngăn cản cô phát ra âm thanh.

Hoảng hốt trong mắt hồng, Nhục Phù bị động căn vào mép bàn tay của hắn, lại cảm nhận được hắn đang trong cơ thể cô rút ra rồi thẳng tiến vào, dẫn cô lên một đỉnh núi dục vọng khác.

Quá nhiều vui sướng đã không thể dùng bất kỳ ngôn ngữ nào miêu tả, cô chỉ có thể đi theo hắn, cuối cùng ở trong đỉnh điểm dục vọng mất đi ý thức. . . .

“Nhục Phù, Nhục Phù.” Sunny gọi vài tiếng sau, Nhục Phù mới đột nhiên hoàn hồn.

“Chuyện gì vậy?” cô cuồng quít hỏi. Trời ạ! Cô lại nghĩ tới Tà Ti Phong nghĩ đến mắt hồng, mà quên bây giờ là giờ làm việc!

Mấy ngày nay cùng Tà Ti Phong nhiệt liệt triển miên hoan ái làm cho cô càng lúc càng đắm chìm ở trong yêu thương của hắn không cách nào tự kiềm chế, thậm chí mỗi phút mỗi giây đều nghĩ tới hắn.

Giống như vậy là không chuyên tâm đã để Sunny nhắc nhở nhiều lần, nhưng cô vẫn lại là tái phạm lần nữa.

Sunny lôi kéo cổ tay cô kéo cô ra chỗ ngồi, “Đan Khuê Tư tiên sinh bọn họ đã tới, chúng ta nên đến phòng họp đi.”

Đoàn người Đan Khuê Tư là khách quý trong ngành khoa học kỹ thuật muốn tới cùng tập đoàn Uy Đạt thương nghị mua bán hợp tác, hiện tại đã vào

phòng họp liền ngồi, chờ họp.

Nghe vậy, Nhựt Phù vội vàng lên tinh thần mắt nhìn Sunny đi vào phòng giải khát vì khách chuẩn bị thức uống.

Thật cẩn thận chuẩn bị tốt cả phê cùng trà sau, họ liền đi vào phòng họp.

Nhựt Phù hướng khách đơn giản hỏi thăm, đem trà nóng trong tay bưng cho khách không uống cà phê.

“Tôi cũng vậy muốn một ly trà.” Tà Ti Phong hướng về phía Nhựt Phù giao phó nói.

Ah? Hấn luôn luôn uống cà phê đen nguyên chất không thêm đường đó a!

Nhựt Phù kỳ quái trừng mắt liếc hấn một cái mới đi tới hướng hấn.

“Tổng giám đốc, mời dùng trà.” cô cung kính đặt tách trà ở trên bàn hấn.

Tà Ti Phong nhẹ nhàng kéo cổ tay của cô, ở bên tai cô nhỏ giọng nói: “Không cho em cùng Eric quá thân cận! Hấn là một tên hoa hoa công tử a!”

Nghe vậy, Nhựt Phù sừng sốt một chút, hỏi “Ai là Eric?”

“Chính là cái tên mới vừa rồi say sưa nói với em muốn đồ uống đó, ánh mắt của hấn nhìn em làm cho anh rất không thoải mái. Ừm! Em chính là đi ra ngoài tốt lắm, anh điều người khác đi vào.” hấn nhếch lên mày rậm quyết định nói, cũng đưa tay để xuống điện thoại nội bộ, muốn kêu thư ký khác đi vào.

Nhựt Phù lần nữa ngây ngẩn cả người. Không ngờ Tà Ti Phong cư nhiên bởi vì người đàn ông khác nhìn lâu cô mấy lần liền dám tính đại phát.

Nhựt Phù vội vàng để lại tay của hấn, “Đừng như vậy, đây là công việc của em.” Cô nhưng là công và tư rất rõ ràng.

Nhìn trong mắt cô ánh mắt trong suốt nhưng cố chấp, hấn lúc này mới không kiên trì nữa. “Vậy không cho em nhìn loạn khắp nơi, chỉ có thể nhìn anh hiểu chưa?”

Nhựt Phù vừa bực mình vừa buồn cười nhìn về ghen tuông của hấn, “Em không thể chỉ nhìn anh, em còn phải ghi chép lại hội nghị.”

Nhẹ nhàng trượt khỏi thân thể hấn, cô ngồi ngay ngắn ở bên cạnh Sunny.

Tà Ti Phong nhìn chằm chằm bóng lưng kiêu diễm của cô, phát hiện mình lại bắt đầu khát vọng cô. Nếu như không phải là buổi hội nghị này quan hệ đến lời lãi vài chục tỷ Đô-la cùng sự phát triển của tập đoàn Uy Đạt 5 năm về sau, hấn sẽ xúc động lập tức động thủ đuổi đi mọi người, sau đó đem cô kéo đến trên bàn hội nghị rồi điên cuồng yêu cô.

Tà Ti Phong chưa thỏa mãn dục vọng nặng nề thờ dài, không thể không đem tâm tư kéo trở lại trên buổi hội nghị này.

Hấn khát vọng cô trình độ đã đến tình trạng mỗi phút mỗi giây đều muốn cùng cô cùng một chỗ, hấn quyết định chờ chuyện hợp tác cùng Đan Khuê Tư xử lý tốt sau, cần phải nhanh chóng giải quyết ràng buộc của chính bản thân hấn!

Hấn muốn đem Nhựt Phù vĩnh viễn ở lại bên cạnh hấn, để cho cô chân chân chính chính chỉ thuộc về hấn.

Hội nghị được tiến hành ở trong không khí long trọng, Nhựt Phù nhìn thái độ nghiêm túc, khí phách khiếp người của Tà Ti Phong trong lúc chủ đạo buổi hội nghị này, cô lúc này mới hiểu rõ tại sao quy mô tập đoàn Uy Đạt sẽ càng khuếch trương càng lớn.

Nghĩ đến đường đường một chủ tịch tập đoàn Uy Đạt lại có thể vì cô mà làm ra chuyện điên cuồng nửa đêm leo lên tầng 3 thì Nhựt Phù bên môi không khỏi nâng lên nụ cười, thâm tình nhìn hấn đến mất hồn.

“Nhựt Phù, Nhựt Phù.”

Sunny ngồi bên cạnh nhìn ra cô lại đang ngẩn người, vội vàng khẽ gọi cô.

“Thật xin lỗi!” Nhựt Phù chợt dạ nhận lỗi với cô ấy, bắt đầu chuyên tâm ghi chép tình hình hội nghị.

Bạn đang đọc truyện *Cục Cưng Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Chủ nhật sau giờ nghỉ trưa, ở ăn cơm xong nghỉ ngơi một chút sau, Nhược Phù liền bị Nhược Dung kêu về nhà cùng một đám đồng học kéo đến Tà gia đi bơi lội.

Cô không khỏi thờ dài một cái. Mấy ngày nay Tà Ti Phong đều bận rộn công việc, cùng với đoàn người Đan Khuê Tư liền ngày nghỉ cũng không được nghỉ ngơi, cô thật lo lắng cho thân thể của hắn sẽ không chịu nổi, hơn nữa hắn còn ở nửa đêm leo lên tầng 3, kịch liệt lửa nóng triền miên cùng với cô.

Nghĩ tới cuộc triền miên đêm qua, Nhược Phù mặt không khỏi đỏ lên. Cô thật nghĩ không ra Tà Ti Phong thể lực làm sao có thể tốt như vậy? Đường như vĩnh viễn đều muốn cô không đủ một loại, hắn vô cùng vô tận dục vọng luôn là hại cô tại cực khoái sau cả người hư mềm buồn ngủ, ngay cả hắn lúc nào thì rời đi cũng không biết.

“Chị, mặt của chị thật là đỏ, có phải hay không ngâm nước quá lâu rồi?”

chạy vào bồn xoa bóp Nhược Dung nhìn chăm chăm Nhược Phù hai má đỏ bừng hỏi.

Nhược Phù sờ sờ gương mặt mình, hốt hoảng trả lời, “Chị có thể thật sự đã ngâm quá lâu, chị đi phòng xông hơi tốt lắm.” nói xong, cô vội vã đứng dậy.

“Đi phòng xông hơi không phải càng nóng?” Nhược Dung không hiểu hỏi ngược lại.

Nghe vậy, Nhược Phù không khỏi sùng sốt một chút, lần nữa ngồi xuống, “Ách... Vậy chị ngâm một chút nữa tốt lắm.”

Thật hồng bet! Cô càng lúc càng không yên lòng rồi. Đầu là tại Tà Ti Phong, cô thường thường bởi vì nhớ hắn mà tâm thần hoảng hốt.

Nhược Dung nhìn chăm chăm ngực của cô, tò mò hỏi: “Chị, ngực của chị thể nào có điểm đỏ?”

Nhược Phù theo ánh mắt em gái nhìn xuống dưới, lúc này mới chú ý tới Tà Ti Phong tại trên ngực mình lưu lại vết hôn, những dấu vết này là buổi tối mấy ngày trước hắn điên cuồng lưu lại, vốn đã phai nhạt đi, không ngờ ngâm nước nóng lại nổi lên rõ ràng.

Nhược Phù nhanh chóng nằm chìm xuống để hơi nước bốc lên trong bồn xoa bóp che đi, hốt hoảng giải thích: “Gần đây thân thể của chị có chút dị ứng, cho nên da sẽ thường bị nổi mẩn đỏ.”

“Khó trách, mới vừa rồi tại trong phòng thay quần áo em còn đang thấy kỳ quái trên lưng của chị thể nào nhiều dấu đỏ như vậy, thì ra là da dị ứng a!” Nhược Dung tiếp lời nói.

Nghe vậy, Nhược Phù gương mặt càng đỏ. Tối hôm qua Tà Ti Phong nhiệt tình hôn khắp lưng của cô, thể nhưng không có lưu ý hắn đã ở trên lưng cô để lại dấu vết.

“Đúng, đúng, da của chị rất mẫn cảm” cô thấp thỏm trả lời, âm thầm nhắc nhở sau này mình nhất định phải chú ý hơn.

Đột nhiên, Nhược Dung nằm xuống bên cạnh cô nhỏ giọng nói: “Chị, chị ở đây nửa đêm có nghe hay không đến âm thanh kỳ quái? Khuya ngày hôm trước em ngủ không ngon, giống như có nghe được tiếng rên rỉ, chị có nghe được sao?”

“Có, có sao?” Nhược Phù không khỏi trong lòng run sợ. Dung Dung nằm ngủ ở ngay phòng sát vách với phòng cô, nhưng phòng ốc hiệu quả cách âm rất tốt, cô cũng vẫn rất chú ý, sẽ không truyền ra bất kỳ tiếng vang gì a!

Nhược Dung tròn to hai mắt, cực kỳ nghiêm túc nói: “Là thật!”

Nhược Phù khuôn mặt cười thoáng chốc đỏ bừng được tới không đỡ nổi. Dung Dung hẳn không đã phát hiện Tà Ti Phong hàng đêm tìm đến cô chứ?

“Em sợ hết hồn, không nhận được hướng tiếng rên rỉ theo tới, kết quả như thế nào chị biết không?” Nhược Dung thần thần bí bí lại nói.

“Sao, như thế nào?” Nhược Phù tim đập nhanh đến không tưởng nổi, lo lắng kỳ thật em gái đã phát giác cô cùng Tà Ti Phong nhiệt liệt hoan ái.

“Kết quả là phát hiện cửa phòng cha và mẹ không có đóng chặt, hại em cái gì cũng không dám nhìn liền xông về tầng 3.” Nhược Dung rút cuộc tuyên bố đáp án.

Nhược Phù đầu tiên là sùng sốt một phen, mới thờ ra rồi vội vàng lên tiếng “Thì ra em là ở tầng 2 nghe thấy, hại chị dọa nhảy dựng.”

“Ai nha! Là em lúc xuống dưới tầng uống nước nghe thấy nha! Chị, cha và mẹ tình cảm giống như càng lúc càng tốt lắm a!”

Nói xong, Nhược Dung không khỏi lớn tiếng thờ dài nói: “Ai! Em thật là muốn kết giao bạn trai đó! Nhưng mẹ trông nom chúng ta quá được như vậy nghiêm, hại em cũng muốn rời nhà đi ra ngoài.”

“Ai muốn rời nhà trốn đi?” Tiếng nói của Tà Ti Phong đột nhiên theo đỉnh đầu của các cô truyền đến.

Mặc dù hắn hỏi Nhược Dung những lời này, nhưng là ánh mắt hắn lại thủy chung đặt ở trên người Nhược Phù, như thể dung không được người khác nữa.

“Anh đã về rồi!” Nhược Phù trống ngực đập càng rộn hơn nhìn hắn. Cho dù bọn họ ngày ngày gặp mặt, cô vẫn như cũ vì hắn tâm thần rung động.

Nhìn chăm chăm gương mặt xinh đẹp tú lệ của cô, Tả Ti Phong cảm lòng không được vòng tay ra sau người cô ôm lấy cô vào trong ngực, khát khao kích cuồng ôm hôn, không có chút nào thêm quan tâm trên người đang mặc tây trang Zehder được làm thủ công sẽ ngâm ở trong nước nóng.

Nhược Phù không khỏi thần trí say mê đắm chìm tại trong hân cuồng liệt thâm tình hôn hít, quên mọi thứ xung quanh mình.

Một màn này thật sự là làm cho Nhược Dung nhìn ngây người, ôm hôn như vậy nóng bỏng kích tình cuồng liệt trừ ở trên màn ảnh điện ảnh xem qua ra, cô ấy còn chưa từng chính mắt thấy qua, cô ấy cơ hồ có thể cảm thấy được sự nồng đậm yêu say đắm giữa bọn họ.

Cô ấy tròn mắt há mồm mà nhìn chăm chăm bọn họ, mãi cho đến khi họ tách ra mới lấy lại tinh thần.

“Cho dù cùng với Đan Khuê Tư nói chuyện làm ăn, anh vẫn là rất nhớ em” Tả Ti Phong thâm tình trầm giọng nói.

“Em hiểu biết rõ.” Cô làm sao không tâm thần hoảng hốt nhớ hân a.

Hắn lần nữa ôm cô, cuồng dã kịch liệt hôn cô, khiến không khí quanh mình có vẻ càng nóng hơn.

Nhược Phù duỗi cánh tay dài trắng nõn vòng ra sau gáy hắn, cố gắng đem lấy chính mình thân thể tuyết trắng cùng môi đỏ mọng kiều diễm cùng hắn chặt chẽ dán sát.

Không cần chờ đến trời tối, cô liền khát vọng hân, trời ạ! Cô làm sao sẽ trở nên lớn mật như vậy nhiệt tình rồi hả ?

“Ai! Thì ra là tình cảm của hai người đã tốt như vậy, thật làm cho người ta hâm mộ!” Nhược Dung mặt hồng tim đập nói.

Nghe vậy, Nhược Phù hốt hoảng đẩy ra Tả Ti Phong, thế này mới ý thức được em gái vẫn còn ở nơi này, ngượng ngùng cô đành phải đem chính mình thân thể mềm mại bởi vì khát vọng hân mà trở nên nhạy cảm chôn ở trong bọt nước.

Nhược Phù rời khỏi ngực hắn khiến Tả Ti Phong có vẻ tiu nghỉu mất hứng, toàn thân bởi vì khát vọng cô mà đau nhức, hắn chờ không kịp buổi tối mới đi tìm cô rồi.

Nhưng ánh mắt của Dung Dung cùng 4, 5 cô gái trong hồ bơi tất cả đều tập trung ở trên người hắn và Nhược Phù, hai hân không cách nào bất chấp tất cả từ trong nước nóng sóng nước cuộn cuộn đem Nhược Phù ôm vào trong phòng nhiệt liệt cùng với cô hoan ái.

Chuyện này với hắn thật là hành hạ lớn nhất a!

Tả Ti Phong mắt lửa nóng nhìn chăm chăm Nhược Phù, đè nén dục vọng mãnh liệt của mình, liên đới đề tài, “Tối mai nơi này sẽ mở bữa tiệc, anh muốn chiêu đãi Đan Khuê Tư cùng một vài tân khách, em thông báo Sunny tìm mấy thư ký tới đây, anh cũng cần họ chiêu đãi khách.”

“Ừm! Chút nữa em sẽ gọi điện thoại thông báo cho Sunny.” nói tới công việc, Nhược Phù tâm tình cuối cùng hơi chút bình tĩnh lại.

“Ngày mai nơi này sẽ mở bữa tiệc? Vậy em cùng bạn học của em có thể hay không tới tham gia?” nghe được Tả Ti Phong muốn mở tiệc, Nhược Dung rất có hứng thú liền vội vàng hỏi.

“Em có thể tới.” trả lời xong vấn đề của Nhược Dung sau, Tả Ti Phong liền nhìn Nhược Phù nói: “Em không cần đến, tối mai em tốt nhất ở lại trong nhà.”

“Em ở lại trong nhà? Anh không phải là muốn Sunny bọn họ tới đây chiêu đãi khách sao?” Nhược Phù ngạc nhiên hỏi.

“Anh không hy vọng em tới. Em chả lẽ không biết mình xinh đẹp mê người đến mức nào sao? Anh không cách nào nhìn được tên đàn ông khác đối với em có ý đồ.” con ghen một khi phát tác, hắn liền không để ý lý trí cùng phong độ.

Cô không biết Tả Ti Phong làm sao sẽ trở nên thích ăn dấm chua như vậy! Cô vẫn cho là hắn bắt cần đòi, phóng đảng không kềm chế được, không ngờ hắn đối với cô lại càng lúc càng chấp nhất nghiêm túc, thậm chí không cho người đàn ông khác nhìn lâu cô một cái.

Cô vì hắn quá quan tâm cô mà khuôn mặt nở nụ cười, “Anh quá lo lắng rồi a, căn bản sẽ không có chuyện như vậy xảy ra. Tối mai em không thể không tới, bởi vì em cũng là một phần tử của tập đoàn Uy Đạt.” đẩy đẩy cánh tay của hắn, cô quan tâm nói: “Anh đi vào nghỉ ngơi đi! Mấy ngày nay anh đã quá vất vả rồi, nên nghỉ ngơi thật tốt mới được.”

“Được, buổi tối...” liếc Nhược Dung một cái, Tả Ti Phong giật mình sửa lời nói “Vậy bọn em thật tốt chơi đi! Anh không bởi các em rồi.”

Ánh mắt hắn thiết tha nhìn Nhược Phù sau một lúc lâu mới đi vào trong nhà.

Chờ bóng lưng cao thẳng của hắn rời đi vừa biến mất, vốn là ngâm mình ở trong hồ bơi các cô gái liền cùng nhau vọt tới bồn xoa bóp, hướng về phía Nhược Phù tò mò hỏi lung tung này nọ.

Đêm nay, Tả gia có vẻ cực kỳ náo nhiệt, đèn điện sáng trưng.

Trừ đoàn người Đan Khuê Tư ra, Tả Ti Phong còn mời chừng trăm vị tân khách, bữa tiệc được tổ chức ngay tại trong vườn hoa lịch sự tao nhã mà tràn đầy rực rỡ, ở khoảng không của vườn hoa thấp hàng nghìn quả bóng đèn dệt thành một mảnh lưới ánh sáng, xem ra vừa lãng mạn lại không mất long

trọng

Trên mặt của mỗi người đều mang nụ cười, rất dễ nhận thấy, đây là một hồi bữa tiệc thành công.

Đem tân khách đưa vào tối sau, Nhược Phù theo chức trách của các cô chính là không để cho bất kỳ một người khách nào cảm thấy nhàm chán, mấy người các cô vì chiều đãi khách khứa nên sẽ phân tán ở các nơi khắp vườn hoa.

Tối nay khách tới không ít, ngay cả Phùng Gia Hữu cùng vị hôn thê của hắn ta cũng tới, Nhược Phù lòng không khỏi thấp thỏm bất an, sự kiện vụng trộm đêm hôm đó lần nữa nổi lên trong lòng.

Tà Ti Phong có phải hay không đối với vợ chưa cưới của Phùng Gia Hữu vẫn tham luyến không thôi? Nếu không tại sao muốn mời cô ta tới? Hay là cô nghĩ quá nhiều rồi, Tà Ti Phong chỉ là đơn thuần mời Phùng Gia Hữu tới làm khách, mà vị hôn thê của hắn ta tự nhiên chuyện đương nhiên theo tới?

Lòng của cô lập tức rối loạn lên, hữu ý vô ý, cô bắt đầu chặt chẽ chú ý tới Phùng Gia Hữu cùng vị hôn thê của hắn ta, không chút nào nhận thấy được có người đang đi tới gần cô.

“Cô nguyện ý theo tôi nhảy một điệu chứ?” trong tiếng âm nhạc, Eric khom người tại bên người cô hỏi.

Từ hắn ta nhìn thấy cô lần đầu tiên sau, hắn ta liền bị cô thật sâu hấp dẫn, mặc dù hắn ta cũng cùng không ít cô gái người Hoa lui tới qua, nhưng cô vẫn cứ so với các cô gái khác nhiều hơn một phần thanh lịch tinh tế cùng mềm mại đáng yêu, làm hắn ta không cách nào không động lòng với cô.

Nghe vậy, Nhược Phù hơi chấn động một chút, thấy rõ ràng người đàn ông trước mắt là Eric sau, cô mới không hoảng hốt lên nữa.

Tà Ti Phong đối với Eric hình như đặc biệt nhạy cảm, nếu để cho hắn nhìn thấy Eric hướng cô mời khiêu vũ thì hắn không ăn giấm mới là lạ! Cô không muốn nhiều người chọc thị phi, nhưng lại không nghĩ muốn đắc tội Eric.

Đang không biết nên như thế nào cho phải thì thật may là nhìn thấy Sunny tới đây, cô vội vã cầu cứu tựa như giữ chặt Sunny.

“Sunny, chị bồi Eric nhảy một điệu được không?” Nhược Phù về mặt áy náy đối Eric nói: “Eric, tôi phải đi phòng bếp xem thức ăn chuẩn bị ra sao, xin lỗi không cách nào cùng anh khiêu vũ.”

Cô bỏ lại Sunny cùng Eric, vội vàng hướng phòng bếp đi.

Trên đường trước mặt có một người thỉnh thoảng cô xô phải, thiếu chút nữa xô ngã cô.

Phùng Gia Hữu về mặt hoảng hốt vừa đỡ cô dậy, vừa nói lời xin lỗi với cô, “Xin lỗi, tôi đang tìm người, cho nên mới đụng vào cô.”

“Anh ở đây tìm vị hôn thê của anh sao?” Nhược Phù sắc mặt bỗng chốc trở nên trắng bệch.

“Làm sao cô biết?” Phùng Gia Hữu kỳ quái nhìn cô. “Cô biết Ái Mi phải hay không? Cô có thấy cô ấy không? Tôi đi giúp bung rượu sau khi trở lại cô ấy đã không thấy tăm hơi.”

Nhược Phù lo lắng nhìn trong đám người tìm kiếm bóng dáng của Tà Ti Phong, hắn vẫn bồi ở bên cạnh Đan Khuê Tư, nhưng bây giờ đã không thấy bóng dáng.

“Ái Mi không biết đi nơi nào? Cô ấy chính là thích cùng tôi chơi trốn tìm, để cho tôi gấp muốn chết.” Phùng Gia Hữu cũng quay đầu nhìn chung quanh xem.

Nhược Phù lòng bắt đầu luống cuống. Tại sao Tà Ti Phong và Ái Mi cùng nhau mất tích? Chẳng lẽ hai người bọn họ đang cùng nhau?

Cô nghĩ đến đây, vốn là gương mặt không có chút máu lại càng thêm trở nên trắng bệch.

Nhìn thấy vẻ mặt của cô khiến Phùng Gia Hữu không nhịn được vươn tay đỡ cô, “Cô làm sao vậy? Có phải là không thoải mái hay không? Có muốn hay không tôi đỡ cô đi vào bên trong nghỉ ngơi?”

Nhược Phù từ chối nhã nhặn ý tốt của hắn ta nói: “Tôi không sao. Ái Mi thường cùng anh chơi trò chơi mất tích? Chẳng lẽ anh cũng không biết cô ấy làm cái gì sao?”

Phùng Gia Hữu ngạc nhiên nhìn cô chăm chăm, “Dĩ nhiên, cô ấy chẳng qua là thích chơi một chút, mới sẽ không làm cái gì chuyện xấu!”

Nhược Phù không khỏi không phản bác được. Xem ra Phùng Gia Hữu căn bản không biết gì về chuyện vị hôn thê của mình cư nhiên sau lưng hắn ta cùng người đàn ông khác ở chung một chỗ.

“Tôi đi giúp anh tìm Ái Mi đi! Anh không cần quá lo lắng,” cô đột nhiên có chút nổi lên đồng tình với hắn ta.

Rời đi Phùng Gia Hữu sau, Nhược Phù vội vàng đi vào nhà chính, tìm kiếm bóng dáng của Tà Ti Phong.

Cô giống như con ruồi không đầu một loại kéo ra một cái lại một cái cửa, ngó nhìn từng cái căn phòng, liền trong tủ lớn cùng phía sau sofa cũng không

buông tha.

Tầng một tìm khắp một lần sau, cô liền hướng phòng ngủ chính ở tầng hai của Tả Ti Phong đi.

Lúc này, uống rượu uống đến đang say mèn Eric liếc thấy bóng lưng cô đi lên trên tầng, hơi chần chờ một cái liền đi theo sau.

Nhược Phù đi tới cửa phòng ngủ chính, ở trong lòng giao chiến thật lâu mới dám đẩy cửa ra.

Cô sợ chính mình sẽ nhìn được hình ảnh không muốn thấy nhất, nhưng trên cái giường trước mắt được gấp gọn gàng chỉnh tề, cô không khỏi thở phào nhẹ nhõm, toàn thân một là liền ngồi xuống ở trên giường lớn.

Nếu như Tả Ti Phong cùng Ái Mi thật ở trên giường lớn này thân thiết, vậy đối với cô mà nói đúng là tổn thương lớn nhất! Hoàn hảo chuyện như vậy cũng không có xảy ra.

Cô là như thế yêu Tả Ti Phong, thân bất do kỷ vì hấn ghen, lòng dạ hẹp hòi, nghi ngờ tâm bệnh.

Cô không nhận được gỗ đầu của mình. Cô làm gì như vậy nghi thần nghi quỷ a! Nói không chừng Ái Mi cùng Tả Ti Phong cùng lúc không có ở hội trường bữa tiệc chỉ là trùng hợp mà thôi, cô nên phải tin tưởng Tả Ti Phong nha!

Nhược Phù lập tức từ trên giường đứng lên, xoay người muốn xuống dưới tầng trở lại hội trường.

Vừa mới đi tới cửa, Eric đột nhiên ở trước cửa ngăn trở đường đi của cô.

Nghe thấy được mùi rượu xông vào mũi Nhược Phù cũng không quan tâm, cô nghĩ thầm, bữa tiệc là như thế thành công, ai mà không tận hứng uống hơn mấy chén.

“Eric, anh có cần gì không? Có phải hay không muốn tìm phòng nghỉ ngơi một chút?” cô cho rằng hấn ta chỉ là uống rượu say muốn tìm chỗ nghỉ.

Eric dưới chân lão đảo một cái, thuận thể đưa tay vòng ôm lấy cô.

“Tôi... Tôi có chút không thoải mái.” hấn ta mùi rượu lâng lâng mà nói.

Hấn ta đột nhiên nhào tới ôm này làm Nhược Phù có chút lấy làm kinh hãi, nhưng hấn ta nếu nói hấn ta không thoải mái, hơn nữa hấn ta lại là một trong khách quý quan trọng được Tả Ti Phong mời tới, đứng ở lập trường nhân viên chiêu đãi, khiến mỗi vị khách quý đều có thể cảm thấy thoải mái là chức trách của cô.

Cho nên cô cũng không có đẩy mạnh hấn ta ra, chỉ là thoáng đẩy ra hấn ta, không để cho hấn ta ôm ấp mình ôm quá chặt.

Đỡ hấn ta tới mép giường của Tả Ti Phong sau đó ngồi xuống, cô ôn nhu nói: “Anh trước ngồi nghỉ ngơi một chút, tôi đi giúp anh rót ly trà giải rượu.”

Cô mới cất bước đi, cổ tay đã bị Eric giữ chặt lại. “Đừng đi, ở lại với tôi.” Eric mượn ba phần ngà ngà say nói: “Nhược Phù, em là cô gái dịu dàng nhất, xinh đẹp nhất mà tôi từng gặp qua, tôi thật sự may mắn có thể một mình cùng một chỗ với em. Mới vừa rồi em đều không để ý tới tôi hại tôi thật đau lòng, chỉ là, không sao, em hiện tại không phải bồi tại bên cạnh tôi sao?”

Nhược Phù nhẹ nhàng vùng vẫy, nghĩ muốn tránh ra hấn ta nắm giữ. “Eric, để cho tôi đi giúp anh lấy trà được không?”

“Không cần” nắm thật chặt cổ tay ngọc của cô, hấn ta nhìn chăm chăm cô nói:

“Em có biết trừ nói chuyện làm ăn ra, tôi còn đến Đài Loan tới làm cái gì sao?”

Thấy cô lắc đầu một cái, hấn ta mới tiếp tục nói: “Tôi muốn cưới một cô gái xinh đẹp lại dịu dàng về nước Mỹ. Năng lực kinh tế của tôi rất tốt, có thể cho vợ tôi qua cuộc sống cực kỳ xa hoa, xa xỉ.”

Nhược Phù từng nghe Sunny nói cho tới bây giờ thương vụ hợp tác mặc dù lấy Đan Khuê Tư đứng đầu, nhưng Eric thật ra là một trong cổ đông quan trọng, gia tộc của Eric là rất có tiền tài quyền thế, ở nước Mỹ chính thương giới đều rất có tiếng.

Cô khẽ mỉm cười nói: “Cô gái có thể làm vợ anh nhất định rất hạnh phúc, hi vọng anh có thể cưới được cô gái Đài Loan dịu dàng lại xinh đẹp về nước Mỹ. Tối nay trong bữa tiệc có rất nhiều danh môn thực nữ, anh có thể nhiều hơn nhận thức bọn họ...”

“Tôi đã nhận thức một người rồi!” hấn ta mừng rỡ ngắt lời cô.

Nắm lấy bàn tay nhỏ bé của cô, Eric thỉnh thoảng hôn lên mu bàn tay trắng nõn của cô. “Tôi hi vọng em có thể tiếp nhận tôi theo đuổi. Mặc dù chúng ta chỉ gặp qua hai lần. Đường như có chút quá nhanh, nhưng tôi chính là không nhận được nghĩ hướng em biểu lộ tình yêu. Tiểu thư Nhược Phù thân ái, em nguyện ý lấy kết hôn làm điều kiện tiền quyết cùng tôi lui tới chứ?” ánh mắt hấn ta nóng rực nhìn cô.

Hấn ta tỏ tình không khỏi làm Nhược Phù sợ hết hồn. Thẳng thắn nói, Eric điều kiện cũng không kém, ngoại hình xuất chúng cùng với gia thế hiển hách xác thực đủ để hấp dẫn rất nhiều cô gái vì hấn ta khuynh tâm, nhưng ở trong lòng cô sớm đã có Tả Ti Phong, cũng không thể dung thêm người đàn ông khác nữa rồi.

Cô vội vã rút tay mình về, về mặt áy náy nói: “Thật xin lỗi! Tôi không thể tiếp nhận sự theo đuổi của anh.”

Nghe vậy, Eric sắc mặt lập tức sung huyết đỏ bừng, hấn ta vươn cánh tay kéo lấy người cô xoay lại, “Dừng cự tuyệt quá nhanh, em có thể suy tính trước cùng tôi lui tới a!” Hấn ta luôn luôn tự phụ điều kiện của mình cực tốt mà ở trên tình trường mọi việc đều thuận lợi, không ngờ Nhược Phù thậm chí ngay cả suy tính đều không suy tính liền cự tuyệt hấn ta, khiến cho hấn ta mặt mũi có chút không nịnh được.

Trong mắt hấn ta đầy vẻ quá mức vội vàng không khỏi làm Nhược Phù có chút kinh hoàng, cô không chút nghĩ ngợi liền dùng lực hất ra hấn ta nắm giữ. “Tôi đi tìm những người khác tới chăm sóc anh.” nói xong, cô gấp muốn thoát đi nơi này.

Eric lại đột nhiên bỏ nhào về phía trước, đè cô trên thảm trải sàn.

“Tôi muốn em... em đừng nghĩ muốn đi!” hấn ta thô lỗ xoay mặt cô qua hôn môi cô.

Hấn ta vốc người to lớn đè ở trên người của cô cơ hồ làm cô đau đến sắp ngất đi, cô cố nén nước mắt trong hốc mắt; vùng vẫy muốn đứng lên.

“Anh uống say rồi, xin buông tôi ra.” Nhược Phù vẫn lễ độ nói. Cô cũng không muốn đắc tội Eric, bởi vì cô biết kế hoạch hợp tác lần này đối với tập đoàn Uy Đạt, đối với Tả Ti Phong trọng yếu bao nhiêu. Eric ngoảnh mặt làm ngơ, trong mắt bắn ra ánh sáng càng cuồng nhiệt hơn, điên cuồng hơn, lại hung ác một phen xé rách lễ phục trên người cô, lộ ra tuyết trắng trắng nõn lại mang theo đám dấu vết phấn hồng trên cái lưng không tỳ vết của cô.

Thấy trên lưng cô cư nhiên in đầy ấn ký cùng đàn ông hoan ái lưu lại, hai mắt của hấn ta càng đỏ.

“Cái người phụ nữ dám dâng này! Đáng ghét!” hấn ta như là nổi điên vùng một cái tát hung hăng hướng má phải của cô.

Nhược Phù trên mặt một hồi đau nhức kịch liệt, cả người cơ hồ muốn ngất đi.

Trong hoảng hốt, cô ý thức được Eric ý đồ xâm phạm cô, cô cắn chặt môi nín được khổ sở, bắt đầu chống cự kịch liệt, nhưng hấn ta thân thể là như thể to lớn có lực, mặc kệ cô dùng sức ra sao chính là đẩy không ra được hấn ta.

Mất thấy cô ra sức chống cự, Eric càng thêm nhấn tâm lại thương cô một cái tát.

“Cái người phụ nữ dám dâng này! Tôi muốn cô là đã nể mặt cô, cô lại dám cự tuyệt tôi!” hấn ta hai mắt đỏ ngầu quát tháo.

Cùng với chịu đựng hai cái tát khiến Nhược Phù lỗ tai không ngừng ông ông tác hưởng, đầu càng thêm hỗn loạn. Cô không hiểu Eric làm sao sẽ đột nhiên như người điên đối với cô vừa đánh vừa mắng? Càng sợ hấn ta thật sẽ xâm phạm cô!

Eric tiếp đó lại hướng lễ phục chiffon của cô tàn phá chọt xé ra, để cho thân thể của cô tất cả bại lộ ngay trước mắt.

“Không cần...” Nhược Phù ra sức vùng vẫy, cô tuyệt không để Eric xâm phạm cô!

Cô giãy giụa lần nữa đôi lấy một cái tát vô tình của hấn ta, kéo roi lễ phục của cô sau, hấn ta tiến một bước liền cởi ra quần lót của cô.

“Đồ lăng lợ! Cô có thể cho tên đàn ông khác thì tại sao không thể cho tôi, còn dám phản kháng?” tay của hấn ta thô lỗ kéo xuống quần lót màu hồng của cô, lộ ra nửa bên mông mềm mại của cô, càng thêm kích thích thú tính của hấn ta.

“Không cần...” trong lòng hỗn loạn, Nhược Phù chảy nước mắt kêu tên Tả Ti Phong. “Phong, cứu em...”

“Kêu người nào đều vô dụng! Tôi nhất định muốn cô” Eric tay dùng sức xé ra, thoáng chớp, quần lót màu hồng ứng tiếng vỡ thành hai mảnh, tay của hấn ta thô bạo liền muốn hướng viên tiểu phần yếu kiều của cô ve vuốt đi.

Đột nhiên, một cánh tay cường tráng như sắt kiềm cầm chặt tay Eric.

Eric giật mình ngẩng đầu lên nhìn về chủ nhân của cánh tay, khi nhìn rõ người đến là Tả Ti Phong trong mắt đột hừng hực lửa giận sau, hấn ta không có sợ hãi mà nói: “Tôi muốn thư kí của anh, chuyện hợp tác liền tốt nói.”

Mặc dù hấn ta vẫn như cũ có chút ngà ngà say, nhưng hấn ta vẫn rất rõ ràng vì kế hoạch hợp tác, Tả Ti Phong không thể không làm hấn ta vui lòng, đã muốn làm hấn ta vui lòng, đáng lên thư kí nhỏ nhỏ lại coi là cái gì.

Nghe vậy, Tả Ti Phong trong mắt lửa giận càng rực, hấn mày rậm nhướng thẳng lên; gân xanh nổi lên, không nín được lấy một quả đấm ráng xuống xương hàm hấn ta, đánh hấn ta bay ra ngoài.

Giống như vậy còn chưa đủ hết giận một loại, Tả Ti Phong giống như con sư tử tức giận một dạng lại cuồng mãnh hướng hấn ta nhào qua, hướng về phía cái mũi cao của hấn ta hung hăng roi xuống một quyền.

Eric sống mũi tại chỗ truyền ra tiếng vỡ vụn, máu mũi chảy không ngừng, đau đến cả người hấn ta ngã về phía sau.

Tả Ti Phong kéo cổ áo của hấn ta chống đỡ hấn ta, một cái tay khác nắm quyền mắt thấy lại muốn hướng hấn ta vùng tới.

“Anh... anh lại dám đánh tôi? Đây kế hoạch hợp tác...” vừa sợ vừa đau, Eric vội vàng nhắc nhở Tả Ti Phong kế hoạch hợp tác có thể thành công hay không toàn bộ nắm giữ ở trong tay của hắn ta.

Tả Ti Phong chỉ là lạnh lùng nói: “Anh tôn trọng Nhược Phù, cái gì kế hoạch hợp tác cũng không thể nào cứu được anh!”

Hắn một quyền hướng ngực Eric đánh tới, đau đến Eric kêu thảm một tiếng sau cả người liền hướng ban công ngã đi.

Tả Ti Phong lập tức đuổi theo, vừa mạnh mẽ vung một quyền đánh tới bụng của hắn ta .

Eric mặc dù hết sức nghĩ muốn chống cự, nhưng hắn ta hươ ra quả đấm đều bị Tả Ti Phong né tránh hoặc ngăn lại, hắn ta chỉ có thể ở vào tình huống bị đánh.

“Cái người này tên đáng chết khôn kiếp! Anh lại dám tôn trọng Nhược phù!”

Đang nổi giận, Tả Ti Phong lần nữa hướng má trái của hắn ta ra đòn một quyền nghiêm trọng.

Tiếng rống giận dữ của Tả Ti Phong cùng tiếng kêu rên từ Eric rốt cuộc đưa tới chú ý của mọi người, mọi người rồi rít kinh ngạc nhìn về ban công.

Đang ở dưới ánh mắt mọi người, chỉ thấy bên trái là Eric thân thể cao lớn nằm vắt vẻo trên lan can còn bên phải Tả Ti Phong đang tung ra một quyền làm hắn ta bay qua lan can, sau đó lao xuống vào hồ bơi.

Mọi người không khỏi cùng kêu lên tiếng thét chói tai, cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Đan Khuê Tư lấy lại tinh thần đầu tiên, anh ta cuống quýt kêu to người nhảy xuống hồ bơi cứu Eric nhân vật quan trọng.

Không bao lâu, Eric liền được người kéo lên từ trong nước , mọi người tất cả đều vây lên đi trước, cũng nhìn thấy bầm tím cùng máu mũi trên mặt hắn ta.

Đan Khuê Tư kêu khẽ một tiếng, giận đến ngẩng đầu lên hướng về phía Tả Ti Phong nói to: “Anh điên rồi sao? Lại đem Eric đánh cho thành như vậy, anh tốt nhất có một lý do thực tốt.”

Cho đến Eric té hồ bơi sau, bị tức đến váng đầu Tả Ti Phong rốt cuộc khôi phục tỉnh táo.

Eric là khách hắn mời tới, hắn nói gì cũng không nên đánh hắn ta đến nửa chết nửa sống, nhưng thấy đến Nhược Phù bị hắn ta tôn trọng, hắn liền cái gì cũng không nghĩ được rồi. Tả Ti Phong thở hắt ra hèn dè xuống ngực đang phập phồng tức giận, hướng về phía mọi người mở miệng, “Trước tiên đem Eric đưa đến bệnh viện rồi hãy nói!”

Hắn lớn tiếng hô quản gia đem Eric đưa đến bệnh viện sau, liền xoay người trở về phòng.

Nhìn thấy Nhược Phù núp ở bên giường toàn thân run rẩy không ngừng, trên má phấn còn có in dấu rõ ràng 5 ngón tay, hắn không khỏi đau lòng chạy tới một tay vòng ôm lấy cô.

Mới vừa rồi hắn vẫn còn tại hồi hận không nên đem Eric đánh bị thương nặng như vậy, ở tại nhìn thấy vết sưng đỏ trên mặt cô cùng tím bầm trên cánh tay trắng nõn thì cơn giận của hắn lại xoay mình lên cao, hận không được sẽ đem Eric chộp tới hung hăng bỏ tức mấy quyền.

“Tên súc sinh kia lại dám như thế tôn trọng em! Anh không nên dễ dàng bỏ qua cho hắn ta, nên đánh gãy xương sườn của hắn ta mới đúng!” Tả Ti Phong lửa giận trong ngực lập tức đạt tới điểm sôi.

Hắn yêu thương ôm chặt lấy cô, bế cô lên giường. “Phù, đừng sợ, không sao rồi.” hắn yêu thương hôn nhẹ tóc cô an ủi cô. “Hắn ta không thể tôn trọng em nữa, anh cũng vậy vĩnh viễn sẽ không để cho hắn ta tôn trọng em!”

Eric nét mặt dữ tợn không ngừng xuất hiện ở trước mắt Nhược Phù, bị sợ đến cô không khỏi núp ở trong ngực ấm áp của Tả Ti Phong tận tình khóc thút thít cũng tìm kiếm sự bảo vệ.

Kéo qua ga giường sau lưng, hắn đem cô cả người bọc lại thật chặt , “Phù, đừng khóc, có anh bảo vệ em, ai cũng không thể lại tôn trọng em.”

Hắn là yêu cô sâu như vậy, thấy cô bị thương tổn so với tim hắn bị người khác cắt một dao còn khiến hắn khó chịu hơn, hắn tình nguyện chính mình gặp phải tổn thương lớn hơn cũng không muốn cô lần nữa bị loại kinh sợ này.

“Phù, anh sẽ dùng tính mạng của anh tới bảo vệ em, tuyệt không để cho em bị thương tổn.”

Hắn mới vừa thề thốt xong, Đan Khuê Tư liền cực kỳ tức giận xông tới.

“Anh phải cho tôi một cái giải thích, anh tại sao đem Eric bị thương thành như vậy?” nhìn thấy vết thương trên gương mặt Nhược Phù cùng mảnh vụn y phục trên đất sau, Đan Khuê Tư lời tức giận thoáng chốc ngừng.

“Đây là chuyện gì xảy ra?” Đan Khuê Tư sững sờ hỏi.

Tả Ti Phong càng thêm đem Nhược Phù cả người bao chặt lại thật chặt, xanh mặt nói: “Chuyện giống như anh đã thấy, Eric say rượu thú tính đại phát

nghĩ muốn xâm phạm thư ký của tôi, nếu như không phải là tôi kịp thời chạy tới, hẳn ta đã phạm phải tội cường gian rồi.”

“Chuyện này...” Đan Khuê Tư không khỏi á khẩu không trả lời được, không biết nên nói gì lời nói mới phải.

Là người công chính Đan Khuê Tư tại trầm mặc một lát sau, mới nói: “Nếu như Eric thật say rượu mất lý trí ý đồ xâm phạm vị tiểu thư này, kia đích thật là hẳn ta không tốt.”

“Anh hiểu được tình huống như thế là tốt rồi.” đạt được Đan Khuê Tư tha thứ khiến Tả Ti Phong vẻ mặt trở nên tương đối hòa hoãn.

“Mặc dù chuyện này là Eric không đúng, nhưng muốn thế nào cùng mọi người giải thích?” Đan Khuê Tư khó xử có nên hay không đem chuyện xấu xa Eric đã làm cùng mọi người nói rõ.

“Không cần công bố chuyện xấu xa hẳn ta làm, dù thế nào đi nữa hẳn ta đã bị dạy dỗ, chỉ cần cùng mọi người giải thích hẳn ta uống say rượu cùng tôi nổi tranh chấp là được rồi.” hẳn cũng không muốn quấy lớn chuyện, tránh cho Nhượng Phù lần nữa bị thương tổn.

Đan Khuê Tư gật đầu một cái, “Ừm! Liên theo như lời anh nói.”

“Tôi không xuống bữa tiệc tiếp được, làm phiền anh giúp tôi cùng tân khách giải thích.” vốn là hẳn nên cùng Đan Khuê Tư cùng nhau xuống đó hướng mọi người nói rõ trừ đi cuộc sóng gió này mới phải, nhưng hẳn không yên lòng Nhượng Phù, không muốn rời đi cô.

Đan Khuê Tư gật đầu, xoay người rời khỏi phòng.

Mặc dù Nhượng Phù vẫn như cũ toàn thân run rẩy, sợ hãi không dứt, nhưng được Tả Ti Phong ôm vào trong lòng ngực ấm áp làm cho cô cảm thấy có nơi dựa vào, hẳn là người quan trọng nhất của cô!

Gương mặt treo hai hàng nước mắt trong suốt, cô không khỏi lo lắng nói: “Làm thế nào! Em là có phải đã phá hỏng kế hoạch hợp tác? Tập đoàn Uy Đạt...”

Tả Ti Phong lập tức cắt đứt cô tự trách, “Đừng nói! Cái gì kế hoạch hợp tác cũng không có tới được quan trọng bằng em, em mới là bảo bối anh coi trọng nhất!”

“Nhưng em hiểu biết rõ kế hoạch hợp tác lần này đối với anh mà nói trọng yếu bao nhiêu.” hẳn vì kế hoạch hợp tác lần này đã bỏ ra bao nhiêu tâm huyết cô so với ai khác đều rõ ràng.

Không muốn cô lại tự trách mình, Tả Ti Phong không nói hai lời hôn lên môi của cô, cho cô một nụ hôn tràn miên thâm tình nóng bỏng sau, lúc này mới tại ôm gương mặt xinh đẹp của cô, yêu thương không thôi chạm khẽ chỗ sưng đỏ trên má cô, giọng nói kiên quyết nói: “Không cho em sẽ đem chuyện này đề ở trong lòng, anh sẽ giải quyết.”

“Lại nói, Đan Khuê Tư mới là người đứng đầu kế hoạch hợp tác lần này, anh ta rất rõ ràng cùng tập đoàn Uy Đạt hợp tác đối với hai bên sẽ có bao nhiêu chỗ tốt, tuyệt sẽ không bởi vì Eric mà có bất kỳ ảnh hưởng.” hẳn lại bổ sung.

Nhưng hẳn trong lòng cũng hiểu được Eric có thể sẽ không thiện lương ở tại nghỉ ngơi, muốn thúc đẩy kế hoạch hợp tác sợ rằng không hề dễ dàng như vậy rồi.

Chỉ là, hẳn mới không quan tâm! Nhượng Phù mới là hẳn coi trọng nhất, hẳn lại một lần nữa có ý niệm mãnh liệt cho dù mất đi tất cả cũng muốn phải có cô, huống chi chỉ là cái kế hoạch hợp tác nho nhỏ này.

Lấy ngón tay cái vuốt vuốt qua lông mày thanh tú tinh tế của cô, Tả Ti Phong đau lòng dịu dàng nói: “Còn đau không? Đáng ghét! Tên súc sinh kia lại dám đánh em!” nghĩ tới chuyện này, hẳn không khỏi lại bắt đầu cắn răng nghiến lợi.

Nhiều hơn nữa uất ức cùng đau đớn cũng đều ở tại hẳn luyện ái mà tiêu mất Nhượng Phù nhẹ nhàng lắc đầu một cái, đem chính mình càng thêm vui vào trong lòng ngực ấm áp bền chắc của hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Cục Cưng Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Nhượng Phù ở nhà nghỉ ngơi chừng mấy ngày sau mới đi làm trở lại, mấy ngày nay Tả Ti Phong tựa hồ bận rộn hơn rồi, đều bận đến liên nhà cũng không có trở về, cô đã ba ngày không có cùng hẳn gặp mặt, chỉ dựa vào điện thoại liên lạc.

Mặc dù hẳn lần nữa dặn dò cô phải nghỉ ngơi nhiều mấy ngày, nhưng cô là như thế nhớ hẳn, không kịp chờ đợi muốn gặp được hẳn.

Vừa đến công ty sau, cô liền cảm nhận đến một hồi không khí nặng nề, mỗi người sắc mặt đều có vẻ xám xịt mà nặng nề, nhất là mấy vị chủ quản cao cấp cùng cô đáp thang máy lên tầng trên.

Mấy vị chủ quản cao cấp kia vừa ra khỏi thang máy liền hướng phòng làm việc của Tả Ti Phong đi tới, Sunny lại đã sớm ngồi ở phía sau bàn công tác đợi lệnh.

Nhược Phù lo lắng hỏi: “Công ty xảy ra chuyện lớn gì sao? Vì sao sắc mặt của mọi người xem ra đều không tốt như vậy?”

Sunny nhỏ giọng nói: “Kế hoạch hợp tác giống như xảy ra vấn đề, Tổng giám đốc cùng Đan Khuê Tư bọn họ đã mở hội nghị chừng mấy ngày rồi, tất cả mọi người đang lo lắng cái kế hoạch hợp tác này.”

Nghe vậy, Nhược Phù sắc mặt tái đi. Thì ra là Ti Phong mấy ngày nay liên là tại chuyện này bận rộn! Hắn tại sao cũng không có nói với cô đây? Ai! Hắn nhất định là sợ cô tự trách, cho nên mới không nói cho cô đi!

“Thân thể của cô đã hồi phục rồi sao? Tổng giám đốc còn đặc biệt phân phó muốn cho cô nghỉ ngơi nhiều mấy ngày.” Sunny quan tâm hỏi.

“Tôi cả người đã khỏe rồi.” Nhược Phù cảm kích đối với cô ấy khẽ mỉm cười.

Cô đã xin nghỉ bệnh quá nhiều ngày rồi, nếu như sớm biết công ty xảy ra chuyện lớn như vậy, cô sẽ không an tâm ở nhà đợi nhiều ngày thế kia.

Cô không nhịn được đưa ánh mắt chuyển hướng phòng làm việc của Tổng giám đốc đang khép chặt, vô cùng lo lắng vấn đề mà Tả Ti Phong hiện tại gặp phải.

Cô thật hận không được lập tức vọt vào thấy hắn, nhưng hắn đang mở hội nghị nội bộ, làm cô chỉ có thể nóng lòng lại đứng ngồi không yên chờ đợi. Rốt cuộc ở hơn hai tiếng đồng hồ sau mới nhìn thấy chủ quản cao cấp lục tục rời đi, Nhược Phù không khỏi nóng lòng vọt tới trước cửa phòng làm việc của Tả Ti Phong gõ cửa.

“Mời vào.”

Máy truyền tin trên cửa vừa truyền ra tiếng nói của hắn, cô liền vội vàng đẩy cửa vào, chỉ thấy Tả Ti Phong ngồi ở trên ghế làm việc to lớn nhắm cặp mắt xoa xoa huyệt thái dương của mình. “Còn có chuyện gì cần báo cáo?” hắn vẫn nhắm hai mắt hỏi.

Ghê tởm Eric quả nhiên không có cam lòng ý đồ lợi dụng các loại thủ đoạn ti tiện ngăn trở cái kế hoạch hợp tác này, hắn tiếc nuối duy nhất là không có đánh hắn ta nhiều hơn hai quyền.

Nhìn hắn lộ ra vẻ mặt có chút mệt mỏi, Nhược Phù không khỏi đau lòng xông lên trước, “Có phải hay không bởi vì em mới làm hại kế hoạch hợp tác xảy ra vấn đề? Anh đem chính mình bận bịu cực khổ như vậy, tại sao không nói cho em biết?”

Nghe được giọng nói của người trong lòng, Tả Ti Phong lập tức đứng dậy lướt qua bàn làm việc đi tới bên người cô, thật chặt ôm lấy cô, cũng không kịp chờ đợi hôn cô. Ôm vào trong ngực thân thể mềm mại là như thể hương thơm ngọt ngào, dục vọng mà hắn đè nén ba ngày hòa tột bị khơi lên.

“Nhược Phù, nhìn đến em anh cái gì ưu phiền cũng sẽ trở thành hư không” cùng dục vọng muốn Nhược Phù so với phiền não Eric mang cho hắn đã sớm bị hắn đá văng đi rồi.

“Em biết anh nghĩ muốn em, cho nên đặc biệt tới thỏa mãn khát vọng của anh sao?” Tả Ti Phong tâm thần kích động nóng bỏng hôn cô.

Nhược Phù lồng ngực lửa tình cũng nhanh chóng bị đốt lên, cả người nóng lên nâng lên cánh tay trắng nõn nhanh bám vào lưng rộng rãi trắng kiện của hắn, khẩn thiết đáp lại nụ hôn của hắn.

“Phong, em cũng vậy rất nhớ anh đó!” cô kích động đem chính mình tiến gần sát lồng ngực vạm vỡ của hắn, tạm thời đem những thứ lo lắng kia không hề để tâm.

Cô thật là không ngờ tích lũy ba ngày nhớ nhung lại sẽ như lửa mạnh một loại đốt cháy toàn thân cô, cô thân thể nhạy cảm bởi vì hắn nhiệt tình ôm hôn mà không ngừng run rẩy, hoa huyết mảnh mai cũng bởi vì khát vọng của hắn mà bắt đầu ướt át.

Tả Ti Phong kích động trong lòng cũng không thua kém cô! Hắn có thể cảm nhận được dục vọng mãnh liệt của hắn đã vận sức chờ phát động. Hắn thật ngốc! Hắn tại sao có thể chịu được ba ngày không có ôm cô đây? Coi như lấy được toàn thế giới đổi không tới niềm vui sướng cùng cô triền miên hoan ái.

Hắn đói khát ở trên thân thể lung linh của cô vuốt ve âu yếm, hắn là vội vã như vậy muốn cô, cũng không chế không nổi nữa, hắn hòa tột ôm lấy cô đi tới trên sofa dài rộng rãi thoải mái.

“Phù, anh cứ nhiên ba ngày không có đi tìm em, anh thật sự là điên rồi!” đặt cô tại trên ghế sofa dài sau, Tả Ti Phong liền kích cuồng chôn ở trên bộ ngực đầy đặn ngọt ngào của cô than vãn mà nói.

Nhược Phù đồng dạng có cảm thụ giống nhau, cô không phải là không hằng đêm nhớ hắn mà khó ngủ.

Khẽ run run ôm sát cái người đang chôn sâu tại bộ ngực sữa trắng của cô, cô phát ra tiếng thở gấp chờ mong hắn yêu thương.

“Phong, em rất nhớ anh... Rất nhớ anh...” cô không ngừng ní non đối với hấn yêu say đắm.

Tà Ti Phong hôn môi đỏ mọng mê người của cô, gần như thô lỗ cời ra quần áo trên người cô, khát vọng có thể lập tức tiến vào cô. Rất nhanh, thân thể trần trụi tuyết trắng xinh đẹp không tỳ vết được phơi bày ở trước mặt hấn. Hấn điên cuồng nghĩ muốn vĩnh viễn phải có cô, không cách nào ngăn chặn chính mình đối cô yêu say đắm, hấn nguyện ý vì cô trả giá quá khứ phóng đảng không có thật lòng, ý niệm như vậy ngay từ lúc mới gặp gỡ cô liền quyết định rồi.

Đang ôm khuôn mặt trắng nõn mềm nhũn của cô, Tà Ti Phong trong mắt lóe ra ánh sáng nói: “Phù, bởi vì chuyện kế hoạch hợp tác anh phải đến nước Mĩ một chuyến, chờ anh trở lại sau chúng ta liền kết hôn.” hấn quyết định tự mình đi nước Mĩ giải quyết kế hoạch hợp tác, càng thêm giải quyết triệt để ràng buộc đeo trên người hấn.

Nghe vậy, Nhược Phù không khỏi ngây dại.

“Anh nói cái gì?” cô không thể tin được hỏi, hết thảy lồng ngực giống như cũng bốc cháy lên. Hấn cùng cô cầu hôn là ước mong mà cô tha thiết, vậy mà cái hứa hẹn đẹp để này tới quá nhanh, làm cô trong khoảng thời gian ngắn còn chưa tin nổi.

Ngưng mắt nhìn đôi mắt lóe ra ánh sáng vui mừng của cô, Tà Ti Phong lần nữa nói: “Anh nói, chờ anh từ nước Mĩ trở lại sau đó chúng ta liền kết hôn. Có phải em không muốn gả cho anh sao?”

Hấn biết cô nguyện ý, nhưng hấn vẫn yêu thích trêu chọc cô.

Nhược Phù mừng như điên nước mắt không khỏi chảy xuống, tâm tình kích động vội vàng đáp: “Em nguyện ý!”

Cô xấu hổ lại hưng phấn khuôn mặt lần nữa khiêu khích dục vọng nguyên thủy của hấn, cúi người mút ngậm nụ hoa run rẩy của cô, tâm đang thần trí gằm nhẹ nói: “Cái người này vật nhỏ nhiều loạn tâm thần anh, anh muốn em!”

Nhanh chóng thoát đi trói buộc trên người hai người sau, hấn phần chân kiên đỉnh lập tức không kịp chờ đợi vọt vào hoa huyết đã sớm ướt át của cô.

Nhược Phù lập tức nín thở nghênh đón hấn tiến vào, hấn là như vậy to lớn mạnh mẽ, hấn mỗi một lần xâm nhập đều làm cho cô cả người rung động không dứt.

Tà Ti Phong thói quen hôn cái miệng nhỏ nhắn khê nhếch của cô, sau đó bắt đầu không cách nào khác chế điên cuồng luật động.

Khi hấn mạnh mẽ mà có lực đụng chạm, cô rất nhanh liền leo lên đỉnh núi, khát vọng phóng thích.

Sóng to gió lớn một loại khoái cảm hương bộn họ từng đột lại từng đột đánh úp lại, thăng đem bộn họ đẩy lên cao triều đỉnh điểm.

Chợt, một luồng nhiệt lưu mạnh mẽ phun trào ở trong hoa kính của cô, một hồi co rút sau, cô toàn thân đỏ mỗ hôi đầm đìa suy yếu vịn chặt hấn, thờ hỏn hén cảm thụ rung động hấn đang đưa tới trong cơ thể cô .

“Vừa nghĩ tới sắp có một thời gian thật dài cũng không thể cùng em hoan ái, anh liền không cách nào nhịn được!” vật kiên đỉnh ngang tàng của hấn đột nhiên lại tại trong hoa kính của cô đấu tranh anh dũng.

Cảm nhận được so với một lần trước hấn càng to lớn hơn, Nhược Phù không khỏi miễn cưỡng nâng lên cánh tay trắng hư mềm khê đẩy lồng ngực kiên cố dày như vách tường của hấn.

“Không... Không cần...” “Anh thực khỏe mạnh... Em không được...” cô yêu kiều hỏn hén cầu xin được tha.

Mỗi một lần hoan ái, cô luôn là ở trong cực khoái mất đi ý thức, cô còn sót lại một chút lý trí nhắc nhở cô đây cũng không phải là ở trên giường của cô.

Tà Ti Phong lại kiên trì lại bá đạo càng thêm luật động, còn ác ý lấy tay trêu chọc đầu vú nho nhỏ nhạy cảm đang đứng thẳng của cô. “Darling, chúng ta lại lên thiên đường lần nữa đi!” hấn cuồng dã tại u kính mảnh mai của cô tiến chiếm tàn sát bừa bãi, muốn mang dẫn cô lần nữa đi tới thiên đường cực lạc mất hôn.

Không cách nào nói rõ vui mừng khôn xiết kèm theo một chút khổ sở không ngừng hưởng Nhược Phù mạnh mẽ đánh úp tới, cuốn đi sạch tất cả suy nghĩ cùng ý thức của cô, thoáng chốc, cô lại lần nữa lâm vào cảnh giới mê loạn vong ngã .

Cô thân bất do kỷ để tình dục chỉ phối thân thể cô, huyết dịch toàn thân đang sôi trào, tình dục đang sôi trào, cho dù hấn lấy đi cùng bức người là như vậy cường hấn hưng man, cô lại mê loạn mà không do tự chủ động nâng cao eo nhỏ nhũn đón lấy hấn, để cho chính mình càng thêm rơi vào trong kịch liệt ái dục.

Cô tại đám mây chạy như bay, tại trong khoái cảm mãnh liệt tinh thần hoảng hốt, không biết ở tại đây lần thứ mấy trào lên núi cao sau, cô cả người nhất thời như một đám mây một loại bất tỉnh say giấc ở trong ngực hấn.

Tà Ti Phong thờ hỏn hén ở trên má phấn của cô rơi xuống một cái hôn, “Phù, anh yêu em! Chờ anh trở lại sau chúng ta liền kết hôn nhé!” hấn lần nữa cam kết.

Nhược Phù toàn thân mềm lại hài lòng từ từ mất đi ý thức, hần tiếp tục còn nói những thứ gì cô đã không cách nào nghe rõ, trong đầu chỉ loáng thoáng quanh quẩn “Hần liền muốn cưới cô...”

Mặc dù là ở ban ngày, nhưng căn phòng ngủ xa hoa lộng lẫy này bởi vì kéo xuống tất cả rèm cửa sổ mà có vẻ u ám, chỉ thấy trên chiếc giường cỏ của Pháp trong màn lụa che đầy lò mờ có hai bóng người lửa nóng quấn quít.

Không hề báo động trước, một người đàn ông cao lớn đẩy cửa ra sải bước tiến vào căn phòng, “Pằng” một tiếng bật công tắc đèn điện.

Giật mình đến trong phòng sáng choang, người trong màn lụa vội vàng dừng lại tất cả động tác hoan ái.

Khi nhìn rõ người đàn ông đứng ở trước giường rõ ràng là Tả Ti Phong – chồng của cô ta, Tường Thực Thiển không khỏi kinh ngạc mà nói không nên lời.

Ngược lại người đàn ông da trắng trẻ tuổi bên cạnh cô ta làm không rõ ràng lắm tình trạng luôn miệng hỏi Tả Ti Phong là ai.

“Tôi là chồng của cô ta!”

Tả Ti Phong nghiêm mặt cầm lên y phục của người đàn ông trẻ tuổi đó ném tới trên người hần ta, người đàn ông trẻ tuổi liền vội vàng mặc quần áo vào.

“Cút!” cũng không thèm nhìn tới người đàn ông trẻ tuổi một cái, Tả Ti Phong chỉ là lạnh lùng nghiêm mặt muốn hần ta cút ra ngoài.

Người đàn ông trẻ tuổi liền cõ hòng đều không dám nói một tiếng lập tức chạy trời chết. Cầm lấy áo ngủ giắt ở bên giường, Tả Ti Phong đem ném cho Tường Thực Thiển. “Mặc quần áo vào đi, tôi tại phòng khách chờ cô.” cho dù này đã không phải lần đầu tiên mắt thấy Tường Thực Thiển cùng người đàn ông khác ở trên giường hoan ái, ngực của hần vẫn như cũ dâng lên một cỗ tức giận. Hình ảnh này làm hần khổ sở nghĩ lại tới cái đêm hôm đó của bảy năm trước, cô ta và hần kết hôn mới vừa được một tháng.

Bởi vì Tả gia cùng Tường gia là thế giao, hần từng cùng Tường Thực Thiển từng có mấy lần gặp mặt, nhưng chỉ giới hạn trong trí nhớ khi còn nhỏ.

Từ nước Mỹ du học về nước sau, hần tại trong một buổi tiệc bị cha mẹ an bài tốt lần nữa nhận thức Tường Thực Thiển từ cô gái nhỏ đã trưởng thành thành thực nữ, cô ta ngoại hình xinh đẹp lấp lánh xuất chúng cùng khí chất thiên kim khuê tú đoan trang hào phóng làm cho hần không hề dị nghị đồng ý lấy cô ta làm vợ.

Đang lúc hần mừng rỡ với có thể lấy được cô gái như thế đoan trang xinh đẹp được chiều chuộng làm vợ mà tính toán yêu cô ta cả đời thì cô ta lại khi bọn hần kết hôn mới vừa được một tháng đêm hôm đó phản bội hôn nhân của bọn hần!

Cái ngày đó vì cấp cho cô ta một kinh hi mà nói dối là đi công tác, cũng ở một tay đang cầm hoa tươi, một tay cầm cái hộp dây chuyền kim cương lấp lánh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt cô ta thì phát hiện cô ta trần truồng nằm ở trong ngực một người đàn ông khác.

Tự tôn của hần cùng yêu say đắm đều ở đây trong phút chốc tan tành, hần vốn định lập tức cùng cô ta ly hôn, nhưng vì danh dự gia tộc cùng người cha bị bệnh liệt giường khiến cho hần phải giấu giếm đi chuyện này.

Sau, hần lại lục tục phát hiện cô ta không chỉ phản bội qua hần một lần, thường thường sau lưng hần và đêm không hết đàn ông lên giường thì hần đưa cô ta đến nước Mỹ, không hề xem cô ta như vợ nữa, mà là đem cô ta bề ngoài cao quý lại hành động dâm dăng, tham luyến hưởng thụ tình yêu làm thành bạn giường khi hần ở nước Mỹ có thể cùng cá nước thân mật!

Lạnh lùng nghiêm mặt trở lại phòng khách trống lẻ, Tả Ti Phong thần sắc hơi hòa hoãn hướng bốn vị luật sư trên ghế sofa gật đầu một cái.

“Mời đem tài liệu chuẩn bị xong, cô ta lập tức liền đi ra.” Tả Ti Phong đối với những vị luật sư kia nói.

Nhóm người luật sư lập tức tuân theo phân phó của hần đem thỏa thuận li hôn cùng các loại tài liệu đặt bày ở trên bàn.

Cầm lấy giấy thỏa thuận li hôn, Tả Ti Phong gọn gàng ký tên lên.

Tường Thực Thiển phản bội làm cho hần không hề tin tưởng tình yêu cùng hôn nhân nữa, cho nên mấy năm này hần đem toàn bộ tâm lực đặt vào trên sự nghiệp, phụ nữ chỉ là công cụ để hần phát tiết tình dục, cho đến hần gặp gỡ Nhược Phù.

Nhược Phù bề ngoài là như thế xinh đẹp đơn thuần, hần đã từng lo lắng cô có lẽ cũng là một trong Tường Thực Thiển trong ngoài bất nhất, cho nên khi hần phát hiện mình đã không tự chủ được yêu sâu đậm cô thì hần liền ôm một khóa tâm thấp thỏm lo lắng điều tra chuyện về cô, tại hiểu rõ cô bên trong cùng bên ngoài giống nhau thiện lương tốt đẹp sau, hần liền quyết định chủ ý muốn cô.

Hần đã mất đi hạnh phúc một lần, lần này hần sẽ đem hạnh phúc thật chặt nắm vào trên tay.

Nghĩ đến khuôn mặt xinh đẹp dịu dàng của Nhược Phù, Tả Ti Phong không khỏi lộ ra vẻ mặt thoáng cười đầu tiên từ lúc tiến vào đại trạch lộng lẫy này.

Lúc này, cửa phòng khách bị đẩy đi ra, chỉ thấy Tường Thực Thiển phong tình vạn chủng mặc một bộ áo ngủ màu đỏ trong suốt mê người đi ra.

“Phong, thật không nghĩ tới anh sẽ đến nhìn em...” Tường Thực Thiển không ngờ tới trong phòng khách trừ tả Ti Phong ra còn có những người khác, một tiếng làm núng nẩy thời đánh gãy.

Bốn vị luật sư nhìn thấy cô ta mặc bài lộ sau, nữ luật sư người Mỹ hơi đỏ mặt, lập tức dời tầm mắt đi; ba vị nam luật sư khác còn lại là giương mắt mà nhìn nhìn chăm chăm cô ta, liền mất điều không chớp mắt.

Tường Thục Thiển then quá hóa giận nguyên rửa một tiếng, cuống quýt chạy về phòng.

Thấy thế, Tả Ti Phong không khỏi cười phá lên.

Một lát sau, chỉ thấy Tường Thục Thiển đã thay bộ quần áo mặc ở nhà hiệu Chanel với gương mặt tươi cười lần nữa đi vào phòng khách.

Cô ta tức giận trừng mắt nhìn chăm chăm khuôn mặt tuấn dật của Tả Ti Phong, cũng không có chú ý tới trên bàn mở ra tới giấy thỏa thuận li hôn.

Bọn họ không phải vẫn rất có ăn ý ai đi đường nấy, chính mình tìm kiếm niềm vui của mình sao? Tại sao lần này thế nhưng hần lại không có cho cô ta biết một tiếng lại đột nhiên tìm đến cô ta? Nếu như cô ta biết hần muốn đến, cô ta cũng sẽ không mang Mike về nhà.

Tường Thục Thiển nhin xuống con tức giận ngồi vào ghế sofa. Có người ngoài ở đây cô ta không thể không duy trì hình tượng Tả phu nhân cao quý của cô ta, cho dù cô ta mới vừa rồi không cẩn thận mất một mặt.

“Anh tới nước Mỹ nên trước gọi cho em một cuộc điện thoại, còn nữa, anh muốn mang khách về nhà cũng có thể nói cho em biết.” Tường Thục Thiển khẽ cười oán trách nói.

Nụ cười của cô ta vô cùng mê người, có sự dụ hoặc, mà cô ta cũng luôn luôn hiểu được dùng cái ưu điểm này, chỉ tiếc Tả Ti Phong đối nụ cười của cô ta sớm đã có sức miễn dịch. Hần nâng lên khóe môi nhìn cô ta, bình tâm tĩnh khí giới thiệu luật sư, “Đây là Hà luật sư cùng Trương luật sư từ Đài Loan tới, Rawson luật sư cùng Đối Đặc luật sư, tôi mời bọn họ tới giúp chúng ta làm thủ tục li hôn.”

Tường Thục Thiển mỉm cười theo thứ tự cùng bốn vị luật sư gật đầu chào hỏi, tại nghe câu nói sau của Tả Ti Phong thì nụ cười của cô ta lập tức cứng đờ.

“Anh... Anh muốn li hôn?” cô ta sững sờ thật lâu mới có thể mở miệng nói chuyện.

“Chúng ta đoạn hôn nhân này sớm nên kết thúc, li hôn đối với chúng ta lẫn nhau đều tốt, cô có thể càng tùy ý mình trôi qua ngày cô muốn.” Tả Ti Phong tươi cười không giảm ung dung nói.

Không để ý duy trì phong độ ưu nhã nữa, Tường Thục Thiển hốt hoảng nắm chặt tay của hần, “Anh ở đây là đang làm em sợ đúng không?”

Hần nhẹ nhàng đẩy ra tay của cô ta, “Thục Thiển, Trương luật sư cùng Hà luật sư từ Đài Loan xa xôi tới giúp chúng ta làm thủ tục li hôn, cô cảm thấy tôi giống như đang nói đùa sao?”

Cầm lên tài liệu trên bàn, Tả Ti Phong đưa cho cô ta nói: “Cô vẫn có thể có tòa nhà này cùng một khoản tiền phụng dưỡng, chỉ cần cô ở đây ký tên lên trên thỏa thuận li hôn.”

Tường Thục Thiển sững sờ nhìn hần, vẻ mặt biểu tình không dám tin, “Tại sao? Tại sao anh bây giờ mới muốn li hôn với em? Giống chúng ta như bây giờ không phải rất tốt sao?”

“Không, đối với hôn nhân của chúng ta, tôi sớm đã không thể nịn, tôi muốn chính là một người vợ toàn tâm toàn ý yêu tôi. Thục Thiển, cô đã không thể làm đến, chúng ta sao không lý trí mà chia tay?” Tả Ti Phong kiên quyết nói.

“Những thứ kia cũng chỉ là gặp dịp thì chơi thôi, Phong, anh không phải là đồng dạng cũng có rất nhiều đối tượng gặp dịp thì chơi sao? Chúng ta ai cũng không nên đem đối phương gặp dịp thì chơi làm thật.” kiểu người vợ giống như cô ta này còn không tốt sao? Cũng không can thiệp chồng mình tâm hoa vấn liễu, để cho lẫn nhau đều có thể hành động tùy ý qua cuộc sống.

“Tôi sớm liền chán nản cuộc sống như thế rồi, tôi chỉ nghĩ muốn chuyên tâm yêu một người!” hần nghĩ muốn chuyên tâm yêu Nhượng Phù, hơn nữa lấy cô vào cửa, để cho cô chân chân chính chính chỉ thuộc về một mình hần.

Nghĩ đến Nhượng Phù, trên mặt của hần không khỏi lộ ra nụ cười. Hần hi vọng bao nhiêu giờ phút này cô đang ở bên cạnh hần làm bạn hần, chỉ tiếc người trước mắt là Tường Thục Thiển cái người phụ nữ từng xé nát tự tôn của hần, khiến cho hần không tin tưởng tình yêu cùng hôn nhân nữa.

Nụ cười nhanh chóng từ trên mặt Tả Ti Phong rút đi, hần đem giấy thỏa thuận li hôn đưa cho Tường Thục Thiển, “Cô ký tên đi, tôi sẽ không bạc đãi cô.”

Vì muốn kết thúc đoạn hôn nhân này, muốn hần bỏ ra giá cao hơn nữa cũng không là vấn đề.

Tường Thục Thiển ngần ngại mặc cho luật sư đem bút nhét vào trong bàn tay thon của cô ta, trên khuôn mặt xinh đẹp không khỏi chảy xuống hai hàng nước mắt.

“Phong, anh thật muốn buộc em li hôn với anh?” cô chớp mắt, điềm đạm đáng yêu mà nói.

Tả Ti Phong không chút để ý hành động nhìn cô ta! Lần nữa thúc giục: “Li hôn đối với chúng ta hai bên đều tốt, cô mau ký tên đi!” hần đã từng bởi vì nước mắt của cô ta mà để cho mình bị tổn thương lớn hơn, hần vốn tưởng rằng cô ta bên ngoài chỉ là một lúc hồ đồ mới phạm sai lầm! Ở cô ta với đôi

mắt đầm lệ khổ sở cầu khẩn, lòng hân mê đi tha thứ cô ta, nhưng tình hình như thế lại nhiều lần tiếp diễn, làm hân rốt cuộc thấy rõ ràng diện mạo thực của cô ta! Cho nên vô luận cô ta biểu hiện được điềm đạm đáng yêu, hân cũng sẽ không mềm lòng, bởi vì hân đã sớm hiểu rõ nước mắt cũng chỉ là một trong vũ khí của cô ta. Nhìn thấy Tà Ti Phong không nhúc nhích phản ứng, Tường Thực Thiên nước mắt không khỏi chảy tràn mạnh hơn. Từ nhỏ dựa vào nụ cười đẹp để động lòng người cùng nước mắt đều khiến cô ta mọi việc đều thuận lợi lấy được vật mình muốn, vì sao lần này cũng không linh?

“Em không ký tên, em tuyệt đối không ký tên...”

Tường Thực Thiên nhào người ở trên ghế sofa khóc rống thất thanh, khiến nhóm người luật sư hai mặt nhìn nhau, không biết làm sao.

“Thực Thiên, cô lý trí một chút, li hôn đối với chúng ta đều có chỗ tốt.” Tà Ti Phong không nhìn được nhìn chăm chăm người cô ta phát run. Hân thật là chịu đủ cô ta luôn là làm bộ đáng như một bộ người đáng thương bị hại.

Tà Ti Phong kiên trì quyết tâm, nắm chặt lấy bả vai của cô ta nói: “Đừng khóc, đôi mặt thực tế đi! Cô phải ký tên li hôn.”

Hân thái độ cứng rắn kích thích nhóm nam luật sư bọn họ đồng tình, nghe không hiểu Trung văn Đới Đặc lại gạt ra tay của hân đứng ra nói: “Tà tiên sinh, anh không nên buộc phu nhân của anh li hôn với anh.”

Tà Ti Phong rốt cuộc mất đi kiên nhẫn hất tay của hân ta ra, tức giận mà nói: “Đây là chuyện của tôi, anh chỉ để ý làm xong công việc luật sư của anh là được.”

Nghe được có người vì cô ta ra mặt, Tường Thực Thiên không khỏi khóc đến càng thêm thê lương đáng thương.

Nhìn thấy Tường Thực Thiên một bộ dáng giống như bị người vứt bỏ đáng thương, Trương luật sư cũng không nhận phụ họa, “Tà tiên sinh, nếu Tà phu nhân đau lòng như vậy, chuyện li hôn có phải hay không hôm nào lại nói tương đối khác?”

Nghe vậy, lửa giận trong ngực Tà Ti Phong càng cháy rực hơn. Hân đã không còn là người đàn ông của bảy năm trước bị nước mắt của cô ta cùng nhu tình không chế ở trong tay, hân hôm nay nhất định phải cùng cô ta li hôn!

Tà Ti Phong vươn cánh tay bắt được cổ tay mảnh khảnh của cô ta, tức giận vô cùng quát to: “Cô ký tên cho tôi, đừng có giả bộ làm ra một bộ dáng đáng thương!”

“Tà tiên sinh, anh quá thô bạo rồi.” Đới Đặc bất bình bắt lấy cổ tay của hân ngăn cản hân.

“Buông tay, anh cái người ngu ngốc này, anh căn bản không biết cô ta là cái dạng gì phụ nữ!” Tà Ti Phong tức giận miệng mắng to cái đó Đới Đặc tự cho là đúng tình thần chính nghĩa.

Đới Đặc ngăn ra sau! Ngay sau đó lên tiếng: “Anh dám chửi tôi ngu ngốc? Tôi có thể kiện anh tội phi báng...”

Lời còn chưa nói hết, Tà Ti Phong liền giận không kiềm được một quyền đánh lên mũi của hân ta.

Thoáng chốc, hiện trường hỗn loạn không thôi, tiếng kêu rên của Đới Đặc xen lẫn tiếng khóc của Tường Thực Thiên, Trương luật sư cùng Hà luật sư còn lại là vội vàng ngăn lại Tà Ti Phong gân xanh nổi lên, tâm tình kích động.

“Anh lại dám đánh tôi? Tôi nhất định bắt anh trả giá thật lớn!” Đới Đặc che lỗ mũi chảy máu quăng xuống lời nói hăm dọa.

“Cái tên luật sư đàn độn này! Anh cùng heo một dạng ngu xuẩn!” Tà Ti Phong tức giận đến càng lúc càng không lựa lời nói.

Đới Đặc lập tức vọt tới bên cạnh điện thoại, cầm điện thoại lên báo cảnh sát.

Ngay tại trong lúc mắng nhau cãi vã kéo dài, tiếng còi báo động xe cảnh sát cũng chậm rãi đến gần.

Tà Ti Phong về mặt nản lòng ngồi ở trong phòng khách cục cảnh sát chờ một vị luật sư khác tới.

Hân làm sao sẽ kích động như thế, lại đang dưới con thịnh nộ đánh luật sư? Ai! Chỉ trách con tức giận bị tích tụ trong lòng hân bảy năm qua đã sớm đến cực điểm.

Tại trước kia không có gặp được Nhượng Phù, hân mới có thể mở một con mắt, nhắm một con mắt coi thường Tường Thực Thiên đối với hân phản bội, dù thế nào đi nữa hân chỉ là cần một người vợ bề ngoài cao quý, thỉnh thoảng có thể cùng hân tham dự những buổi dạ tiệc sầm vai một đôi vợ chồng ân ái người người ca ngợi thôi.

Cho đến gặp gỡ Nhượng Phù mới khiến cho hân đột nhiên tỉnh ngộ đến hân có thể có được hạnh phúc lần nữa, mà không cần chịu đựng cuộc hôn nhân có cũng như không giữa hân và Tường Thực Thiên.

Nhưng là, hân chẳng thể nghĩ tới cô ta thế nhưng không chịu ký tên li hôn, mất trí chính là hân lại sẽ đem bắt nạt bảy năm qua đối cô ta mà phát tiết ở trên người Đới Đặc.

Lúc này, luật sư Eunir giúp Tà Ti Phong làm xong bảo lãnh đi vào phòng tiếp khách đi tới trước mặt hân, “Tà tiên sinh, chúng ta có thể rời đi.”

Tà Ti phong như trút được gánh nặng thở ra đứng lên, “Tôi còn tưởng rằng phải ở trong bốt cảnh sát qua đêm!”

“Cái án kiện này xác thực tương đối gây ra phiền toái, bởi vì Đới Đặc không chịu giải hòa, lại có ba vị luật sư khác có thể chứng minh ngài động thủ đánh người, mặc dù tôi đã bảo lãnh đưa ngài ra ngoài, nhưng trong thời gian này ngài phải ở lại nước Mỹ, chờ tòa án mở phiên tòa.” Eunir nghiêm trang nói.

Nghे vậy, Tà Ti Phong đầu tiên là sững sốt một lát, mới cau mày nói: “Tôi phải ở lại nước Mỹ chờ mở phiên tòa? Chính là một tuần lễ sau tôi liền phải chạy về Đài Loan à!”

Eunir lắc đầu một cái, “Sợ rằng không được, quan tòa cho phép anh được bảo lãnh điều kiện, chính là anh phải ở lại trong phạm vi nước Mỹ tùy thời tiếp nhận gọi đến.”

“Không có biện pháp khác sao? Tôi không thể ở lại nước Mỹ lúc này.” nghĩ đến sẽ có thật dài một đoạn thời gian không thể nhìn thấy Nhượng Phù, Tà Ti Phong liền lòng như lửa đốt.

“Tôi có thể nghĩ biện pháp lại cùng quan tòa đàm phán, chỉ là cần một chút thời gian.” Eunir trả lời.

Tà Ti Phong nhanh tay cầm lấy tay của anh ta, “Anh nhất định phải giúp tôi nghĩ biện pháp. Chỉ cần có thể trở về Đài Loan, tôi nguyện ý theo lúc tiếp nhận lệnh triệu tập về nước Mỹ ra hầu tòa.”

“Tôi sẽ cùng quan tòa biểu đạt ý nguyện của ngài, tận lực thay ngài tranh thủ quyền lợi.” Eunir không dám nói lời cam đoan, dù sao liên quan tới án kiện đánh luật sư luôn là tương đối gây ra phiền toái.

Tà Ti Phong rời khỏi bốt cảnh sát sau liền trở lại đại trạch, nhưng không có nhìn thấy bóng dáng của Trương Thực Thiển.

Hắn vội vã kêu người làm nữ hỏi “Phu nhân đâu? Cô ta đi nơi nào?”

“Phu nhân ở ngài sau khi đi không bao lâu, muốn tôi giúp cô ấy dọn dẹp hành lý, bảo là muốn đi Paris.”

Tà Ti Phong không ngừng nhỏ giọng mắng Trương Thực Thiển giáo hoạt, thế nhưng lấy cớ đi cho xong việc để tri hoãn li hôn.

Bởi vì bị hạn chế xuất cảnh, hắn bây giờ cái gì cũng không thể làm, chỉ có thể ngoan ngoãn ở lại nước Mỹ chờ tòa án mở phiên tòa.

Bạn đang đọc truyện *Cục Cưng Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Kỳ thật, Trương Thực Thiển cũng không có đi Paris, ngược lại trở lại Đài Loan.

Cô ta trở lại liền chạy thẳng tới nhà mẹ đẻ, hướng cha mẹ khóc lóc kể lể Tà Ti Phong thế nhưng muốn cùng cô ta li hôn, cho đến cha Trương nổi trận lôi đình đồng ý thay cô ta lấy lại công đạo sau, cô ta mới miễn cưỡng lên tinh thần đi ra ngoài đi dạo phố mua đồ để an ủi cô ta tâm tình bị thương.

Cô ta mới không muốn buông tha Tà Ti Phong người chồng như vậy ưu tú, cô ta từ nhỏ đến lớn có đều là thứ tốt nhất, cô ta người phụ nữ như vậy tôn quý xinh đẹp cũng chỉ có Tà Ti Phong người đàn ông như vậy xuất chúng phi phàm cùng địa vị Tà phu nhân tôn quý mới xứng được với cô ta.

Đẩy cửa đi vào một gian hàng hiệu trong tiệm trang phục, Trương Thực Thiển ra tay hào phóng liền đem hoa phục đắt giá trưng bày trong tủ toàn bộ mua lại. Từ nhỏ sống an nhàn sung sướng hơn nữa gả cho Tà Ti Phong này người chồng có tiền! Để cho cô ta tiêu tiền như là nước chảy không hề tiết chế.

Được nhân viên bán hàng đối đãi nịnh nọt giống như nữ hoàng một loại! Trương Thực Thiển thần thái cao ngạo liếc trong tiệm một cái, “Nơi này của các người mặt hàng còn chưa có đầy đủ hết, vài món hàng mới cũng không có. Các người thật nên học cửa hàng của Paris một chút, nơi đó hàng mới đầy đủ hết hơn nhiều.”

Nhân viên bán hàng cười theo mà nói: “Tiểu thư, không phải trong tiệm chúng tôi không có hàng mới, mà là đều bị khách mua hết rồi, hàng nhập còn phải mấy ngày nữa mới có thể đưa tới.”

“Vậy tôi liền mấy ngày nữa trở lại đi dạo. Nhớ giúp tôi đem hàng mới lưu lại.” nói xong, Trương Thực Thiển liền lấy ra thẻ vàng tính tiền.

Người đang xui xẻo lúc làm chuyện gì đều không thuận, ngay cả muốn mượn mua quần áo phát tiết buồn phiền trong lòng cũng không biện pháp. Trương Thực Thiển gần đến chu miệng,

Đang lúc cô ta chờ tính tiền, có hai cô gái xinh đẹp dịu dàng đi vào.

“Chị là không là thiếu y phục? Dù sao chị lại không mặc được nhiều như vậy, không nên xài quá nhiều tiền mua quần áo.” Nhượng Phù dùng lời nhỏ nhẹ nói.

Nhượng Dung xem thường tiếp lời nói: “Chị, chị đừng tiết kiệm như vậy, anh rể nếu là quan tâm số tiền này, cũng sẽ không đặc biệt từ nước Mỹ gọi điện thoại về giúp chị đặt quần áo.”

Nghe được các cô đối thoại, Trương Thực Thiển không khỏi khinh miệt liếc họ một cái, âm thầm ở trong lòng châm biếm các cô là đồ nhà quê chưa biết mùi đời.

Nhượng Dung kéo Nhượng Phù chen đến trước quầy, hướng về phía nhân viên bán hàng nói: “Tiểu thư, cô ngày hôm qua có gọi điện thoại cho chúng tôi biết tới lấy y phục, tổng cộng là 17 bộ.”

Nhân viên bán hàng trên mặt tươi cười trả lời, “Vâng! Không sai, là Tả Ti Phong tiên sinh đặt cho Chân Nhượng Phù tiểu thư.” nói xong, cô ta liền từ trong kho hàng đem 17 bộ y phục style mới nhất lấy ra.

Nhượng Dung thấy mỗi một bộ y phục liền thán phục một tiếng, hưng phấn đem từng món một ướm vào người, hồn nhiên quên những y phục này đều không phải là của cô ấy.

Trương Thực Thiển còn lại là tại chỗ sừng sốt, mắt không chớp nhìn chăm chăm các cô xem. Cô ta tuyệt đối không có nghe lầm, thật sự cô ta nghe được chồng của mình đặt phục sức hàng hiệu style mới cho cô gái trước mắt.

Trước kia cô ta tuyệt đối sẽ không quan tâm Tả Ti Phong đưa quà tặng nhỏ cho hoa đại cô đại bên ngoài, dù sao không có người phụ nữ nào có thể uy hiếp được địa vị Tả phu nhân của cô ta.

Nhưng lần này Tả Ti Phong lại kiên quyết muốn cùng cô ta li hôn, còn nói qua hán chỉ nghĩ muốn chuyển tâm yêu một người mà nói, cô ta vốn tưởng rằng đây chẳng qua là lý do, nghĩ muốn buộc cô ta li hôn mới nói ra loại nói láo này.

Cho tới giờ khắc này nhìn thấy Nhượng Phù, cô ta mới giật mình đến Tả Ti Phong có khả năng là đùa thật, hán thật sẽ bởi vì yêu hồ ly tinh bên ngoài mà cùng cô ta li hôn.

Nghe đến đây, Trương Thực Thiển không khỏi ngực buồn bực, hô hấp không thuận, mà Nhượng Phù một bộ xinh đẹp yêu kiều càng thêm đưa tới cô ta hết thấy ghen tỵ cùng lửa giận.

Nhìn thấy Nhượng Phù nghiêng người ở quầy đặt hàng ký tên lên đơn hàng, Trương Thực Thiển vội vàng ghé đầu lần nữa xác nhận người đặt hàng có phải hay không Tả Ti Phong.

Nhượng Phù cũng không có phát giác được Trương Thực Thiển theo dõi, thì ngược lại Nhượng Dung về mặt cảnh giác nhìn chăm chăm Trương Thực Thiển, cũng hỷ hỷ tay Nhượng Phù nhắc nhở cô phải chú ý Trương Thực Thiển hành động kỳ quái.

Nhượng Phù tùy ý nhìn Trương Thực Thiển một cái, mắt kiếng hàng hiệu rực rỡ che đi phần lớn khuôn mặt Trương Thực Thiển, vì vậy Nhượng Phù không thể thấy ánh mắt tràn đầy ghen nghi của cô ta.

Nhân viên bán hàng giúp các cô đem quần áo bọc lại tốt sau, tốt bụng nói thay hai chị em Nhượng Phù đưa đến lên taxi.

Thấy các cô rời đi, Trương Thực Thiển vội vàng bắt một chiếc taxi theo đuôi phía sau.

Nhượng Dung nghi ngờ nhìn phía sau một cái, vừa đúng nhìn thấy Trương Thực Thiển nhảy lên taxi.

“Chị, vừa nãy cái người phụ nữ kia thật kỳ quái nha! Em xem là cô ta không có ý tốt.” cô ấy lần nữa hỷ hỷ tay Nhượng Phù muốn cô chú ý tới.

“Em ở đây nói những nói quạ gì đó a? Chúng ta lại không có biết cô ấy.” Nhượng Phù khẽ nhủ mảy, còn đang phiền não những phục sức hàng hiệu này nên làm cái gì.

“Dung Dung, Ti Phong nói muốn lấy chị chuyện này chị chỉ có nói cho một mình em biết mà thôi, em ngàn vạn phải nhớ kỹ đừng... tiết lộ với ba mẹ.” Nhượng Phù nhắc nhở em gái nói.

Mặc dù Ti Phong cầu hôn làm cô vừa mừng vừa sợ, nhưng cô vẫn cảm thấy chờ Ti Phong chính thức đến nhà cô cầu hôn rồi mới chính thức tuyên bố tương đối khá.

“Còn nữa, nhớ đừng kêu loạn anh rể, anh rể, ba mẹ sẽ phát hiện.” Nhượng Phù bĩu môi lần nữa nhắc nhở.

Nghe vậy, Nhượng Dung chỉ là bước bình le lưỡi, hai con mắt to sáng ngời không nhìn được lại nhìn chăm chăm phía sau.

“Người phụ nữ kia xe vẫn đi theo phía sau chúng ta, cô ta là không phải đang theo dõi chúng ta chứ?” Nhượng Dung thẳng nhìn chăm chăm chiếc taxi theo đuôi ở phía sau lớn tiếng kêu lên.

Nhượng Phù trong lòng sớm bị hạnh phúc cho lấp đến tràn đầy rồi, căn bản không có ý định đi để ý tới những chuyện khác. Cô lần nữa quờ nhẹ em gái đa nghi, “Chớ nghi thần nghi quỷ, chúng ta lại không quen biết người ta, cô ấy sao lại theo dõi được chứ?”

Taxi tại chen chúc trên đường cái một hồi sau, chiếc xe rốt cuộc đi vào hướng khu dân cư riêng cao cấp thừa thốt.

Dọc theo đường đi Nhược Dung vẫn thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn quanh, nhìn thấy ngòai xe Tường Thực Thiển vẫn như cũ theo sát ở phía sau, cô ấy không khỏi kêu to lên, “Chị, cô ta thật sự là đang theo dõi chúng ta a!”

Mất thấy Chân gia đã ở phía trước, Nhược Dung cuống quýt đối với tài xế nói: “Đừng có ngừng xe, tiếp tục đi phía trước.”

Nhược Phù tròn mắt nhìn em gái một cái, lơ đãng hướng tài xế giao phó, “Phiền toái ở trước mặt dừng xe, chúng tôi đã đến.”

Tài xế theo lời ở cửa Chân gia dừng xe lại.

Nhược Dung lúi kéo cánh tay Nhược Phù kêu la nói: “Đừng xuống xe, người phụ nữ kia sẽ biết chúng ta ở nơi nào.”

“Đừng làm rộn, ai sẽ nhảm chán như vậy theo dõi chúng ta.” Nhược Phù không nhin được tròn trắng cả mắt.

Khi Nhược Phù đẩy cửa xe ra xuống xe thì liền nhìn thấy Tường Thực Thiển từ bên cạnh xe họ cũng xuống xe.

“Em xem, người ta chỉ là vừa hay theo chúng ta cùng đường, nói không chừng cô ấy cũng ở nơi này!” Nhược Phù liếc mắt nhìn em gái một cái, tựa như muốn nói cô ấy đã chuyện bé xé ra to rồi.

Nhược Dung chu môi xuống xe theo, xem thường phản bác lại nói: “Em còn là cảm thấy người phụ nữ kia đang theo dõi chúng ta, cô ta có thể không có ý tốt.”

“Đừng loạn hoài nghi người khác, em chừng nào thì trở nên nhiều nghi ngờ như vậy. À nha? ” Nhược Phù lắc đầu một cái cười nói.

Nhược Dung lại lầu bầu mấy câu sau, mới theo đuôi phía sau Nhược Phù vào cửa.

Tối hôm qua từ trong cuộc điện thoại của Đới Đặc biết được Tả Tỉ Phong vẫn bị ở lại nước Mỹ thì Tường Thực Thiển lập tức làm một quyết định. Cô ta phải thừa dịp trước khi hần còn chưa có trở lại thì phải giải quyết tận gốc nguyên cớ khiến hần muốn cùng cô ta li hôn, chỉ cần cô gái kia không có ở đây, hần tự nhiên cũng sẽ không muốn cùng cô ta li hôn, mà cô ta cũng có thể tiếp tục giữ được cái ghế Tả phu nhân vững vàng.

Cô ta nghĩ muốn có được danh hiệu Tả phu nhân người người tôn kính hâm mộ, cho nên cô ta tuyệt không cho phép có người vọng tưởng cướp đi nó!

Tối hôm qua cô ta suy nghĩ biện pháp xử lí suốt đêm muốn đối phó Chân Nhược Phù bao gồm mướn sát thủ giải quyết cô, hoặc là kêu lưu manh đem cô đánh cho một trận, hoặc là hủy mặt của cô cảnh cáo cô vĩnh viễn đừng nghĩ muốn những chàm danh hiệu Tả phu nhân của cô ta, nhưng những biện pháp này cũng quá mạo hiểm rồi, rất có thể sẽ hại cô ta chịu kiện cáo bị nhốt vào nhà giam, cho nên không tới thời điểm sau cùng cô ta là sẽ không sử xuất những thứ giở trò này.

Cô ta thuê thám tử tư giúp cô ta điều tra ra Chân Nhược Phù trú vào ở một ngôi biệt thự khác của Tả Tỉ Phong ra, lại còn đi làm ở tập đoàn Uy Đạt, càng thêm quyết tâm cô ta muốn trừ bỏ Chân Nhược Phù cái cái đinh trong mắt này.

Mặc dù còn không có nghĩ ra biện pháp, nhưng cô ta quyết định tới tập đoàn Uy Đạt trước lại nói. Nhân lúc hết giờ làm việc, bên trong tòa nhà tập đoàn Uy Đạt lục tục có người đi ra, Tường Thực Thiển vội vàng lấy khăn lụa che kín khuôn mặt đang đeo mắt kiếng của cô ta, không muốn làm cho người phát phát hiện.

Cô ta cũng không muốn khiến bất cứ người nào biết đường đường Tổng giám đốc phu nhân tập đoàn Uy Đạt lại có thể không đầu lại một hồ ly tinh bên ngoài, mà để cho chồng mình muốn cùng cô ta li hôn!

Tường Thực Thiển đợi hơn nửa tiếng mới nhìn thấy Nhược Phù đi ra, cô khuôn mặt điểm lệ trẻ tuổi cùng đường cong có lỗi có lờm thướt tha khiến cho cô ta nhìn không khỏi lửa ghen càng sâu.

Tường Thực Thiển không nhin được nhìn chính mình một chút, bộ ngực của cô ta đã bắt đầu xệ xuống, khóe mắt đã xuất hiện nếp nhăn minh chứng cho dấu vết của tháng năm, Chân Nhược Phù tuổi trẻ diện mạo xinh đẹp lại càng thể hiện ra cô ta tuổi đã lớn, nhan sắc dần phai.

Không! Cô ta tuyệt đối sẽ không để cho Chân Nhược Phù thay thế cô ta trở thành Tả phu nhân được! Tả Tỉ Phong là của cô ta, Tường Thực Thiển oán hận nghĩ.

Thấy Nhược Phù bước nhanh theo bên cạnh rồi khỏi, Tường Thực Thiển vội vàng đi theo phía sau cô.

Nhược Phù không chút nào nhận thấy được có người đang theo dõi cô, toàn tâm toàn ý chỉ nghĩ muốn nhanh đến cửa hàng bách hóa gần công ty mua xong mấy thứ mà mẹ giao phó rồi về nhà.

Đang lúc cô dừng ở đường cái chờ băng qua đường thì một chiếc trên xe quảng cáo đưa tới chú ý của cô, vì muốn thấy rõ ràng, cô bước sang trái một bước, không ngờ hành động lần này lại làm cho Tường Thực Thiển đi theo sau cô đột nhiên ngã về phía trước một phen. Tường Thực Thiển không chút nào thực nữ kêu đau một tiếng, “Á!” Nhược Phù lập tức không chút nghĩ ngợi đỡ cô ta.

Nhìn thấy hành động của Nhược Phù, Tường Thực Thiển không khỏi kêu đau càng thê thảm. Ghê tởm Chân Nhược Phù thật là vận cứt chó, cô ta vốn

định hung hăng đẩy cô đến trên đường cái để cho cô ngã xuống như chó ăn ***, không ngờ cô cứ nhiên không hề báo động trước di động sang bên trái, ngược lại hại cô ta bị quẹo mất cả chân.

“Cô không sao chứ?” Nhược Phù quan tâm hỏi, sớm quên từng ở tiệm trang phục gặp qua cô ta.

Xoa mắt cá chân, Tưởng Thục Thiển tức giận mà nói: “Đau chết tôi rồi, tôi trật chân rồi.”

Nhược Phù đỡ cô ta đến ven đường lối đi bộ ngồi xuống, lại nói: “Cô có muốn đến bệnh viện kiểm tra một chút không? Tôi giúp cô gọi xe được không?”

Tưởng Thục Thiển trong đầu vừa động, cố ý giả dạng làm bộ đáng đáng thương, “Tôi... Tôi vừa mới trở về nước, cái gì bệnh viện đều không quen thuộc, cô có thể giúp tôi sao?”

Nhược Phù chỉ suy xét 2, 3 giây liền gật đầu đồng ý, “Vậy tôi đưa cô đi bệnh viện nhé!” nói xong, cô liền đi tới bên lề đường đi đón taxi.

Nhìn chằm chằm bóng lưng của cô, Tưởng Thục Thiển không khỏi thăm ở trong lòng cười lên. Cô ta còn tưởng rằng người phụ nữ có thể bắt được lòng của Tả Ti Phong có bao nhiêu lợi hại đây! Không ngờ cứ nhiên dễ dàng đối phó như vậy, chỉ là, cô ta lại cũng không dám quá lơ là, dù sao này quan hệ đến địa vị và vật chất hưởng thụ nửa đời sau của cô ta.

Nhược Phù vội được taxi sau, liền đỡ Tưởng Thục Thiển ngồi lên xe, cô cũng nói cho tài xế biết địa chỉ phòng khám bệnh Trung y.

Đợi đến lúc hai người từ phòng khám bệnh Trung y đi ra, sắc trời cũng đã tối.

“Chị Thiển, tôi thật sự nên về nhà rồi, ba mẹ tôi sẽ lo lắng.”

Tưởng Thục Thiển cầm tay của cô kiên trì không thả người, “Cô vì theo tôi gặp bác sĩ liền cơm tối cũng còn chưa ăn, tôi nhất định muốn mời cô ăn cơm.”

Không cưỡng được cô ta thiết tha giữ lại, Nhược Phù cuối cùng vẫn là cùng cô ta đi ăn cơm.

Ba ngày sau, Tưởng Thục Thiển mời Nhược Phù đi ra ngoài ăn cơm, Nhược Phù biết cô ta ở Đài Loan không có bạn bè nào, liền sáng khoái đồng ý.

“Chị Thiển, chị hôm nay giống như có tâm sự?” Nhược Phù nhìn hốc mắt Tưởng Thục Thiển ứng đỏ hỏi.

Nghe vậy, Tưởng Thục Thiển càng thêm dùng sức chớp mắt, lộ ra bộ đáng đáng thương. Muốn khóc sẽ khóc là sở trường của cô ta, có thể để cho cô ta dễ dàng đạt tới mục đích.

Hừ! Cô ta đã nghĩ kỹ ra biện pháp muốn thế nào đối phó người phụ nữ gan to trước mắt này dám giành chồng của cô ta rồi, cô chờ tiếp chiêu đi! Tưởng Thục Thiển ở trong lòng âm thầm cười trộm.

“Không có gì, chúng ta ăn cơm đi!” Tưởng Thục Thiển làm bộ đáng như không có chuyện gì xảy ra, cũng tại lúc cầm lên dao nĩa thì rơi xuống một giọt nước mắt ở trên đĩa.

Nhược Phù giật mình nhìn cô ta, “Chị Thiển, chị làm sao vậy?”

“Thật xin lỗi! Tôi... Tôi tâm tình không tốt, ảnh hưởng đến cô ăn cơm.” Tưởng Thục Thiển làm bộ lau nước mắt.

Nhược Phù vội vàng đưa cho cô ta khăn sạch sẽ.

“Chị Thiển, chị đừng quá đau lòng, chị có tâm sự gì có thể nói ra a!” Nhược Phù không đành lòng khuyên nhủ.

Tưởng Thục Thiển vẻ mặt bi thương nhìn cô một cái sau nói: “Tôi... Tôi sợ nói ra sẽ rất mất thể diện.”

Chồng của mình bị một người phụ nữ khác so với cô ta trẻ tuổi xinh đẹp hơn cướp đi, đối với cô ta mà nói đích xác là một sự nhục nhã vô cùng.

Nghe được lời của cô ta... Nhược Phù cũng không tiện truy hỏi tiếp nữa.

“Vậy chờ chút nữa tôi cùng chị đi dạo phố giải sầu có được hay không?” cô đề nghị.

Đáng chết! Cô thế nào không tiếp tục truy vấn đâu? Như vậy cô ta diễn trò phải như thế nào xuống tiếp đây? Tưởng Thục Thiển vội vàng mà nói: “Thật ra thì nói cho cô biết cũng không có quan hệ, dù sao chính tôi tại Đài Loan cũng không có bạn bè nào, cô coi như là người tôi thân cận nhất, cô chắc hẳn cũng sẽ không cười tôi đi?” thấy Nhược Phù gật đầu một cái, Tưởng Thục Thiển liền lộ ra một bộ sáng khí phụ, bộ mặt uất ức nói: “À! Tôi thật sự là bất hạnh a, chồng của tôi cứ nhiên ở bên ngoài có phụ nữ.”

Nhược Phù đồng tình nhìn cô ta, “Anh ta thật là quá không nên rồi.” đồng dạng thân là phụ nữ, cô có thể cảm nhận được cảm thụ của Tưởng Thục Thiển.

Nhìn cô với bộ đáng vẻ mặt đồng tình, Tưởng Thục Thiển không khỏi thừa thắng xông lên nói: “Anh ta ở bên ngoài có phụ nữ cũng không phải lần đầu tiên rồi, mọi lần không có yêu đến trời đất u ám muốn cùng tôi nháo li hôn, giống như lần này anh ta lại yêu nữ thư ký công ty của anh ta, thẳng la hét muốn li hôn đâu!”

“Ồ!” Nhục Phù chuyên tâm nghe.

“Nhục Phù, chớ tin đàn ông nói cái gì yêu cô mà nói, xem xem tôi hiện tại cái bộ dáng này cũng biết, ban đầu chồng tôi cũng đã nói sẽ yêu tôi đến chết, nhưng kết hôn bảy năm qua, hắn còn không phải là thấy một yêu một.” nói xong, Tường Thực Thiển lại làm chảy xuống hai hàng nước mắt trong suốt.

Nhục Phù vội vàng lại lần nữa đưa khăn cho cô ta.

“Tôi là đã nghĩ thoáng, dù sao chồng tôi chơi đủ sau vẫn lại là biết trở lại bên cạnh tôi, tôi là ở thay những người phụ nữ kia bên ngoài cảm thấy không đáng giá, chồng tôi luôn là lừa gạt những người phụ nữ kia nói muốn li hôn cưới họ vào cửa, kết quả chỉ là lời nói dối.” cô ta cho là Nhục Phù nên biết chuyện Tả Ti Phong đã kết hôn, cho nên cố ý nói như vậy.

“Chị thiện, chị thật tui khuất a, còn nữa, những người phụ nữ bị chồng chị lừa gạt kia cũng rất đáng thương.” Nhục Phù lắc đầu một cái khẽ than bực bội.

Nghĩ đến Tả Ti Phong đối với cô toàn tâm toàn ý yêu, cô càng thêm đồng tình những người phụ nữ bị lừa gạt kia.

“Tôi yêu chồng của mình, cho dù anh ta đối với tôi không tốt nữa tôi đều có thể chịu đựng, đáng thương là những người phụ nữ kia bên ngoài bị anh ta bội tình bạc nghĩa, đến cuối cùng cái gì cũng không chiếm được.”

Nếu như cô ta là chân Nhục Phù mà nói, thật vất vả lấy được Tả Ti Phong loại đàn ông này tuyệt sẽ không dễ dàng buông tay, cho nên cô ta mới sẽ không ngu đến trực tiếp nói rõ về chồng, chẳng bằng bịa đặt Tả Ti Phong là một tên lường gạt tình yêu bội tình bạc nghĩa, miệng đầy lời nói dối tới hù dọa đi cô tương đối hữu dụng.

“Chồng của chị thật sự là...” Nhục Phù không tốt phê bình lão công người khác, nhưng cô nhủ lên mi tâm của mình đã biểu đạt ra cô thực chán ghét.

Nhìn thấy Nhục Phù phản ứng, Tường Thực Thiển lại thêm mắm thêm muối đem hình tượng Tả Ti Phong bội tình bạc nghĩa bịa đặt được càng không thể tả! Khiến Nhục Phù nghe được càng lúc càng kinh hãi.

“Tôi cũng không oán giận những người phụ nữ đó đã phá hư gia đình của tôi, dù sao họ cũng là người bị hại. Tôi tùy thời đều đã chuẩn bị một khoản tiền muốn giúp họ, tránh cho họ tin vào lời ngon tiếng ngọt của chồng tôi, đến cuối cùng lại không chiếm được bất cứ thứ gì.” Tường Thực Thiển vừa nói vừa từ trong ví da lấy ra chi phiếu mệnh giá cực lớn.

Chỉ cần có thể giữ được địa vị của cô ta cùng mặt mũi, tiền đối với cô ta mà nói chỉ là một chuyện nhỏ thôi.

Thấy Tường Thực Thiển bởi vì chồng hoa tâm phong lưu, đi đền bù cho những kẻ thứ ba kia nguyên là muốn phá hư gia đình của cô ta sẽ phải chịu tổn thương, Nhục Phù không khỏi lộ vẻ xúc động mà nói: “Chị Thiện, chị người thật tốt.”

Nhìn thấy Nhục Phù đổi lời nói của cô ta rất tin tưởng mà không chút nghi ngờ, cô ta kế tiếp phải làm chính là không để lại dấu vết tiết lộ ra Tả Ti Phong chính là người chồng hoa tâm lại không chịu trách nhiệm kia của cô ta, để cho cô biết khó mà lui, cầm chi phiếu sau nhanh rút đi.

Tường Thực Thiển nâng trán nhăn lại mày, làm ra một bộ dáng thân thể không khỏe.

“Đầu tôi có chút đau, cô có thể theo tôi trở về khách sạn sao? Tôi lo lắng cho mình sẽ ở trên đường té xỉu.” cô ta khẩn cầu.

Nhục Phù tự nhiên đồng ý thỉnh cầu của cô ta, giúp Tường Thực Thiển mất cá chân vẫn còn đang ần ần cảm giác đau đớn đi tới phòng khách sạn Tường Thực Thiển nghỉ lại.

“Chồng tôi để cho tiện cùng những phụ nữ kia ở chung một chỗ, dứt khoát đưa tôi đi nước Mỹ, lần này tôi trở lại căn bản không dám để cho anh ta biết, thậm chí ngay cả nhà ở Đài Bắc cũng không dám trở về, không thể làm gì khác hơn là ở tại khách sạn.” Tường Thực Thiển về mặt uất ức thở dài nói.

Kỳ thật cô ta là muốn cho Tả Ti Phong cho rằng cô ta người đang ở Paris, cứ như vậy, cô ta mà có thể thuận lợi lạng lẹ đuổi đi Nhục Phù.

“Chị Thiện, chị quá ủy khuất rồi.” Nhục Phù không nhịn được thâm ở trong lòng mắng cái người đàn ông phụ lòng bạc tình đó.

Nhục Phù đỡ Tường Thực Thiển đi vào cửa sau, Tường Thực Thiển lập tức năn nỉ cô nói: “Đỡ tôi đến ghế sofa bên kia, cảm ơn cô.” Cô ta ở trên khay trà cạnh ghế sofa bày hình cưới của cô ta và Tả Ti Phong, thuận tiện để Nhục Phù phát hiện.

Nhục Phù giúp cô ta điều chỉnh tốt vị trí đệm dựa đang muốn ngồi dậy thì ánh mắt trong lúc vô tình liếc về tấm hình cưới nổi bật, thoáng chốc, cô hoàn toàn ngây người, trong đầu trống rỗng.

Nhìn thấy Nhục Phù một bộ dáng lung lay sắp đổ, Tường Thực Thiển không khỏi vui vẻ không thôi, càng thêm lấy giọng điệu oán phụ kích thích cô nói: “Đó là hình cưới của chúng tôi, khi đó anh ta có thể vì yêu tôi làm bất kỳ chuyện điên cuồng, nhưng bây giờ ba ngày đêm bữa liên vui vẻ với người mới, mặc dù như thế, tôi còn là rất yêu anh ta, tùy thời đều đem hình đám cưới của chúng tôi mang theo trên người.”

Đáng tiếc Nhục Phù đã không nghe được cô ta đang nói gì, tinh thần của cô toàn bộ loạn thành một đoàn, trong tai ông ông tác hưởng.

Tả Ti Phong thế nào lại là người đàn ông đã có vợ? Cô không tin, cô không nên tin!

Tường Thục Thiển lại lắc lắc bả vai của cô, tàn nhẫn hỏi “Nhược Phù, cô làm sao vậy? Cô biết chồng tôi phải hay không? Hắn là Tả Ti Phong Tổng giám đốc tập đoàn Uy Đạt.” Nhược Phù vẫn là không nhúc nhích nhìn chăm chăm tấm hình cưới, chỉ hy vọng hình ảnh trước mắt cô có thể đột nhiên biến mất, vậy mà, trong hình Tả Ti Phong cùng Tường Thục Thiển gần bó kề cận bên nhau hình ảnh lại càng lúc càng lớn, càng lúc càng rõ ràng, thì ra là Tường Thục Thiển cố ý đem hình lấy đến trước mắt cô.

“Nhược Phù, cô như thế nào vậy đại? Cô biết chồng tôi phải hay không? Sẽ không cũng là một trong những phụ nữ bị chồng tôi lừa gạt chứ?” Tường Thục Thiển hả hê hỏi tới.

Không đợi Nhược Phù trả lời, cô ta liền lại làm giả bộ tiếng buồn bã thở dài nói: “Ai! Không ngờ người như thế thiện lương tốt đẹp giống như cô, chồng tôi còn muốn đùa bỡn cô, anh ta thật là quá tàn nhẫn.”

Biết Tả Ti Phong là một người đàn ông có vợ làm Nhược Phù đau đến không muốn sống, thì ra là hắn chỉ là đang đùa bỡn cô thôi, hắn đã từng đối với cô nói qua lời ngon tiếng ngọt nhất thời giống như lưỡi dao sắc bén một loại từng tác cắt xé lòng của cô.

Có lẽ là bởi vì khiếp sợ quá lớn, tổn thương quá sâu, Nhược Phù trên mặt thủy chung đều là vẻ mặt không chút thay đổi, liền muốn khóc cũng không được.

“Nhược Phù, đi theo chồng tôi chắc là sẽ không có kết quả, cô chỉ cần đi thăm dò một chút là có thể biết anh ta có quá nhiều phụ nữ.” Tả Ti Phong hoa danh bên ngoài làm Tường Thục Thiển không có sợ hãi tùy ý bịa đặt hình tượng hắn sẽ bội tình bạc nghĩa, chỉ cần không làm cho Nhược Phù biết hắn lần này thật là động chân tình là tốt rồi.

Tường Thục Thiển lấy ra chi phiếu sớm đã chuẩn bị xong đưa cho Nhược Phù, “Đây là số tiền tôi bí mật đưa cho cô, cô cầm số tiền kia liền sau đó rời đi chồng tôi đi! Nếu không cô sẽ phải hối hận.”

Nhược Phù cho đến lúc này mới rút cuộc hồi hồn, cô tê tâm liệt phế hô to một tiếng sau đó xoay người lao ra phòng khách sạn.

Tường Thục Thiển ngăn ra, liền vội vàng đứng lên muốn đuổi theo cô, lại bởi vì động tác quá nhanh mà lần nữa trượt chân mất cá chân.

Cô ta nhìn đau chân thấp chân cao đuổi kịp tới cửa, “Nhược Phù, cô quên cầm chi phiếu rồi.” tiền này là dùng để đuổi cô đi, cô thế nào không cần? Tường Thục Thiển vừa xoa mắt cá chân đau đớn vừa buồn bực nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cục Cưng Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Lao ra khách sạn sau, Nhược Phù như là nổi điên bất chấp tất cả xông về phía trước. Thế giới của cô ở trong một đêm sụp đổ, người đàn ông mình yêu nhất lại là chồng của người khác!

Cô mạnh mẽ chạy nhanh ở trên lối đi bộ, thật may lúc này là buổi tối.

Con đường không hề giống ban ngày một loại như vậy náo nhiệt, mới không có đụng vào ai.

Tả Ti Phong tại sao muốn lừa cô? Nghĩ đến hắn đối cô lời ngon tiếng ngọt thì ra là cũng chỉ là lời nói dối, một hồi đau đớn như tê liệt rút cuộc ép cô nước mắt vỡ òa.

Cô là như thế tin tưởng hắn, tin tưởng hắn hết thảy cam kết cùng lời thề, tin tưởng hắn từ nước Mỹ sau khi trở lại sẽ phải cùng cô kết hôn, nhưng hắn vậy mà lại sớm đã có vợ! Hắn tại nói tất cả căn bản là đang gạt cô, tựa như hắn lần nữa mượn cớ bởi vì bận rộn công việc mà hoãn thời gian trở về nước một dạng.

Lòng của cô đau, thật là đau, hắn tại sao có thể tàn nhẫn như vậy? Ở cô đem chính mình cả người không có chút nào giữ lại hoàn toàn giao cho hắn, hăm sâu trong lưới tình của hắn sau mới nói cho cô biết, cô chỉ là con mồi cung hắn ăn no nê?

Tim của cô đau, thật là đau, đau đến cô cho là mình sẽ chết đi được, nhưng cô vẫn bất chấp tất cả chạy về phía trước.

Lúc này, có một người nghiêng ngã lao đảo từ bên đường lao tới, vừa lúc cùng Nhược Phù đụng thành một đoàn, hai người cũng bởi vì đụng nhau lực độ quá mạnh mà ngã xuống đất.

Nhược Phù cả người té nhào vào trên lối đi bộ, xi măng thô ráp mài rách da đầu gối mìn màng của cô, làm cho đầu gối của cô ứ bầm một mảnh, xem ra vô cùng thảm.

Nhưng vết thương Tả Ti Phong đem đến cho cô còn đau đớn hơn nữa, cô rút cuộc không nhịn được lớn tiếng khóc lên.

Khóc té ở trên đường cái là chuyện cô chưa từng suy nghĩ trôi qua, nhưng mà giờ phút này cô cái gì đều không quản, chỉ muốn tận tình khóc ra uất ức cùng đau đớn của cô.

Ngã ở bên cạnh cô người đàn ông đầu tiên là ngay người một hồi lâu, mới chậm rãi đứng lên, đưa tay đỡ cô dậy, “Thật xin lỗi! Tôi theo vị hôn thê gây gổ, uống một chút rượu, cho nên không có có vài phần chú ý đến cô xong tới.”

Cô tiếng khóc thảm thiết bi thương khiến cho hân ta đau lòng không thôi.

Ah? Cái âm thanh này cô tựa hồ tại nơi nào nghe qua? Nhược Phù nâng lên đôi mắt đắm lệ vừa nhìn, là Phùng Gia Hữu!

Nghĩ đến hân ta cũng cùng chính mình là một dạng bị người yêu sâu đậm lòng gạt phản bội, ở dưới đồng bệnh tương liên, cô chột nhào vào trong ngực của hân ta âm ỉ khóc thút thít.

“Ô... Chúng ta đều bị người thích nhất lừa gạt... Anh theo tôi một dạng đáng thương a...” Nhược Phù tâm xé rách nghẹn ngào khóc rờn nói.

“Làm sao cô biết tôi bị Ái Mi lừa gạt phản bội?” Phùng Gia Hữu giật mình hỏi.

Cô gái này đột nhiên nhào vào trong ngực của hân ta khóc lớn đã đủ khiến hân kinh ngạc rồi, không ngờ cô lại vẫn đối với chuyện đau lòng của hân ta rõ như bàn tay.

Nhược Phù ngẩng đầu lên ngó hân ta một cái, “Ái Mi của anh... Từng cùng bạn trai tôi ở chung một chỗ...” cô thút thít trả lời. Cũng chính là bởi vì một lần kia để cho cô quý thân khiến xui đụng phải Tà Ti Phong, mới có thể hại cô lâm vào này nạn kiếp bất phục trong địa ngục.

Cô cả người đau đến ruột gan đứt từng khúc, tiếng khóc càng lúc càng bi thiết.

Phùng Gia Hữu cũng tại lúc này nhận ra Nhược Phù chính là cô gái ngày đó ở trong bữa tiệc giúp một tay tìm Ái Mi, thoáng chốc, giữa hai người không còn khoảng cách.

“Cô cũng bị người yêu cô tổn thương sao? Chúng ta thế nào như vậy đáng thương?” Phùng Gia Hữu vụng về kéo lên vạt áo áo sơ mi muốn giúp Nhược Phù lau nước mắt.

“Hân thật là tàn nhẫn... Hân tại sao muốn đối với tôi như vậy? Tôi là như vậy yêu hân, tin tưởng hân a!” Nhược Phù hò hét ra đau thương trong lòng.

“Đúng a! Tôi như vậy yêu ta ấy, tin tưởng cô ta, cô ta lại phản bội tôi, lừa gạt tôi! Cô ta là người phụ nữ tàn nhẫn nhất, vô tình nhất cuộc đời này!” chính mắt thấy Ái Mi cư nhiên tùy tiện quyền rũ đàn ông lên giường, khiến Phùng Gia Hữu đồng dạng cảm thấy đau triệt nội tâm.

“Hân vì sao lại phải đối với tôi như vậy? Hân đã có vợ cũng không nên tới trêu chọc tôi a! Không nên để cho tôi không cách nào tự kềm chế yêu hân... Hân làm sao đành lòng như vậy tổn thương tôi đây?”

Thường ngày nhiệt tình yêu say đắm hình ảnh tất cả đều vào thời khắc này tràn vào trong đầu của cô, làm cô đau đến không muốn sống.

Nhược Phù tiếng khóc thê lương bi ai chọc cho Phùng Gia Hữu một hồi đau lòng, hân ta dịu dàng ôm cô, lần nữa kéo vạt áo áo sơ mi giúp cô lau nước mắt.

Cô đau hân hiểu, mà hân đau cũng chỉ có cô hiểu.

“Hân quá ghê tởm! Cái tên gia hỏa không có nhân tính, hân thế nào có thể tổn thương cô.” Phùng Gia Hữu dịu dàng nâng lên cằm non mịn của cô nói: “Cái tên lừa gạt thương tổn cô thật là đáng chết...”

“Không ngờ tình cảm của các người tốt như vậy, cư nhiên ở trên đường cái liền ôm hôn nóng bỏng?”

Đột nhiên, Tà Ti Phong âm thanh lạnh lẽo cắt đứt lời nói hân ta đang mắng.

Hân gạt bỏ muôn vàn khó khăn bất chấp tất cả từ nước Mỹ chạy về, vừa nghe đến Nhược Phù cùng bạn bè dùng cơm chưa về, hân lập tức lao ra muốn đi đón cô, nào có thể đoán được nghênh đón hân lại là tình cảnh cô không muốn xa rời dựa vào trong ngực một người đàn ông khác!

Tướng Thực Thiển người ích kỷ cùng bất trạch ở trong lòng của hân đã in dấu vết thật sâu tổn thương nặng nề, nhưng là bị Nhược Phù phản bội lại càng làm cho lòng hân đau muốn điên!

Tà Ti Phong đã tức giận đến nói không ra lời, chỉ có thể dùng ánh mắt có thể giết chết người nhìn Nhược Phù, hướng cô từng bước một đến gần.

“Tôi mới đi không bao lâu, em liền đói khát khắp nơi tìm đàn ông!” hân cắn răng nghiêng lợi quát to.

Nhược Phù kinh hãi vô cùng nhìn Tà Ti Phong. Mặc dù một giờ trước còn hận hân, oán hân tàn nhẫn tổn thương cô, đùa bỡn cô, nhưng hân xuất hiện vẫn lại là khiến cô tất cả yêu say đắm, làm cho cô thân bất do kỷ quả muốn nhào tới đến trong ngực hân, vậy mà hân ánh mắt nghi kỵ hoài nghi cùng tức giận lại làm cho cô gạt bỏ đi cái kích động này.

Nhược Phù khổ sở tan nát cõi lòng quay đầu, không muốn nhìn cái người đàn ông trước mắt này đã lấy đi tình cảm chân thành của cô lại đem cô bị thương tích đầy mình.

Nhìn thấy ánh mắt né tránh của cô, Tà Ti Phong tức giận được bước một bước tiến lên trước, nắm được cằm của cô ép buộc cô nhìn hắn.

“Em không dám đối mặt tôi sao? Cũng là em có đàn ông khác, ngay cả tôi đều khinh thường nhìn?” ghen tỵ và tức giận khiến cho hắn nổi điên, vì vậy hắn không nhìn thấy đôi mắt khóc sưng của Nhược Phù cùng nét mặt bị thương tan nát cõi lòng, chỉ thấy sự phản bội của cô.

Uổng phí hắn yêu cô sâu như vậy, còn không trong nom tất cả nghĩ kết thúc đi hôn nhân của hắn cưới cô, không ngờ cô chính là dùng phương pháp cùng Tường Thực Thiển giống nhau tổn thương hắn!

Tà Ti Phong nắm cánh tay tuyết trắng mềm mại của Nhược Phù quát to: “Em nói đi, em vì sao lại muốn đối với tôi như vậy? Các người chính là không thể không có đàn ông sao? Em tại sao dễ tiện giống như cô ta?”

Nhược Phù quả thật không thể tin được người đàn ông cô yêu lại có thể dùng cái từ “dễ tiện” này tổn thương cô. Cô chấn kinh trừng to mắt nhìn hắn.

Tà Ti Phong trước mặt thật sự là người yêu cô yêu đến điên cuồng kia sao? Cô đột nhiên cảm thấy hắn thật xa lạ.

Phùng Gia Hữu không nhịn được xông lại thô lỗ đẩy ra Tà Ti Phong kêu lên: “Thương thế của cô ấy bị thương còn chưa đủ sao? Anh có tư cách gì rống lớn cô ấy? Anh sớm đã có vợ lại lừa gạt đùa bỡn tình cảm của cô ấy, anh mới đáng chết!”

Hắn ta đương nhiên biết Tà Ti Phong đã sớm kết hôn, chỉ là suy nghĩ đến hắn lại là đầu sỏ hại cô gái này đau lòng muốn chết! Hắn ta không nhịn được đứng ra vì cô đòi công đạo, quên mất chuyện trước đây cô nói với hắn ta bạn trai của cô từng cùng Ái Mi cùng một chỗ.

Nghe vậy, Tà Ti Phong có chút sững sờ. Hắn cũng không phải là có ý đối với Nhược Phù giấu giếm chuyện hắn không phải là thân tự do, mà là muốn đợi sau khi thuận lợi li hôn mới nói cho cô biết, tránh cho đơn thuần như cô sẽ suy nghĩ lung tung.

Nhược Phù cuối cùng từ trong khiếp sợ và tan nát cõi lòng khôi phục năng lực nói chuyện, cô đau lòng nói “Anh tại sao muốn như vậy tổn thương tôi? Căn bản cũng sẽ không có hôn lễ có đúng hay không? Anh từ đầu tới đuôi cũng chỉ là đang lừa gạt tôi thôi!”

“Anh không phải có ý sẽ đối em giấu giếm, anh chỉ là muốn xử lý chuyện li hôn tốt thuận lợi sau đó mới để cho em biết, anh lần này đi nước Mỹ chính là đi làm thủ tục li hôn.” Tà Ti Phong vội vàng giải thích lại đau lòng quát to: “Chính ta tại nước Mỹ vì tương lai chúng ta cố gắng còn em lại nằm ở trong ngực một người đàn ông khác, em là đang trả thù anh sao?”

Nhược Phù vốn đang lòng chờ mong Tà Ti Phong sẽ lớn tiếng phủ nhận chuyện hắn có vợ, nhưng hắn vẫn thừa nhận, hơn nữa còn tiếp tục nói dối, Tường Thực Thiển cũng đã trở lại Đài Loan, hắn lại vẫn nói hắn ở lại nước Mỹ là vì muốn làm thủ tục li hôn!

Hắn lừa gạt khiến cho cô lần nữa tan nát cõi lòng, cô đau đớn đối hắn gào lên: “Đúng, tôi là đang trả thù anh, trả thù anh có vợ cũng không nói cho tôi biết, rõ ràng chính là đang lừa gạt đùa bỡn cảm tình của tôi, cho nên, tôi là cái gì không thể cùng người đàn ông khác ở chung một chỗ?”

Nghe vậy, Tà Ti Phong sắc mặt ở trong phút chốc trở nên lạnh lẽo, Nhược Phù chính miệng thừa nhận phản bội so giết hắn còn tàn nhẫn hơn, vốn là bị Tường Thực Thiển tổn thương trôi qua vết thương trong lòng lần nữa càng đau sâu hơn, nặng hơn.

Trong lòng đau muốn chết, Tà Ti Phong chợt cười to lên, “Tôi thật sự là một tên đại ngốc! Tôi như thế nào có tin tưởng tình yêu, tin tưởng người phụ nữ này? Tại chịu qua một lần giáo huấn sau tôi liền nên học thông minh...” sau đó, hắn vung tay kích động hướng về phía bọn họ gầm hét lên: “Các người tất cả đều cút cho tôi, tôi lại cũng không muốn nhìn thấy các người!”

Bị thương của hắn đến muốn giết người, hắn là như vậy yêu Nhược Phù, thậm chí đem cô so với tính mạng của mình còn trọng yếu hơn, không ngờ cô hồi báo cho hắn lại là bất trình cùng phản bội!

Thế giới của hắn ở trong một đêm hoàn toàn bị sụp đổ, hắn cũng không cần tin tưởng bất luận kẻ nào, cũng không cần yêu bất kỳ phụ nữ nào rồi!

Hắn giống như là điên rồi một loại lần nữa điên cuồng hét lên, “Cút! Tôi lại cũng không cần cô... các người tất cả đều cút thật xa cho tôi!”

Nhược Phù đau lòng không chịu nổi nhìn hắn, hắn bộ dạng kích động thất thường khiến cho cô nhìn thật là khổ sở! Không nhịn được nghĩ muốn chạy tới thật chặt ôm hắn, quên hắn mới vừa thương tổn cô nặng như thế nào.

Phùng Gia Hữu lập tức kéo cô khuyên nhủ: “Anh ta bị điên rồi, chúng ta tốt nhất nhanh đi.” nói xong, hắn ta vội vã bắt một chiếc taxi, đẩy cô lên xe.

“Tôi không thể bỏ lại anh ấy như vậy.” thấy Tà Ti Phong như cũ rống to cười lớn, Nhược Phù như thế nào cũng không cách nào yên tâm rồi đi.

Cô hốt hoảng muốn mở ra cửa xe, lại bị Phùng Gia Hữu ngăn cản, “Đừng quên anh ta là thế nào thương tổn cô! Để cho anh ta đi đi! Mặc kệ anh ta rồi.”

Hắn ta giao phó tài xế lái xe, để lại Tà Ti Phong một người ở trên lối đi bộ vẫn nổi điên.

Lúc này, một chiếc taxi dừng ở cách đó một đoạn cũng lặng lẽ rồi đi theo.

Bởi vì chân đau chịu không được vội vàng đi tìm bác sĩ Tường Thực Thiển không ngờ mình có thể bắt gặp đến tiết mục như thế đặc sắc. Thấy Tà Ti

Phong cùng Chân Nhược Phù trở mặt, sau đó cô lại cùng một người đàn ông khác rời đi, tất cả hết thảy dường như so với cô ta mong đợi còn tốt hơn !

Xem ra Chân Nhược Phù đã không uy hiếp được cô ta, Tường Thực Thiên vui vẻ nghĩ.

Nhược Phù sau khi về đến nhà vẫn hoảng hoảng hốt hốt , cô lo lắng Tả Ti Phong không biết như thế nào rồi? Lại đau lòng hấn lừa gạt cùng đùa bỡn, cho dù hận hấn, oán thê nhưng cô lại không nhịn được nghĩ tới hấn, khát vọng hấn có thể sẽ từ cửa sổ trèo vào phòng cô.

Cô sững sờ nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ từ đêm tối chuyển thành ánh ban mai, chết lặng ngênh đón sắc trời càng lúc càng sáng lên.

Cô quên hôm nay còn phải đi làm, bình thường lúc này cô đã sớm rời giường chuẩn bị đi làm, thậm chí chờ Tả Ti Phong tới đón cô đi làm.

Hai hàng nước mắt lại từ trong hốc mắt của cô lăn xuống, đau lòng cùng chờ đợi chiếm hết suy nghĩ của cô, trong đầu chỉ quanh quẩn bóng dáng của Tả Ti Phong.

Tả Ti Phong đã có vợ khiến cô nên làm thế nào? Thật muốn rời khỏi hấn sao? Nhưng cô là như thế thương hấn a!

Hấn nói yêu cô thật chỉ là đang qua loa với cô sao? Khi tâm tình tương đối không còn kích động sau, cô hi vọng nhiều có thể từ trong miệng hấn được nghe lại đáp án lần nữa.

Trong sinh mệnh cô chỉ dung nạp xuống được Tả Ti Phong một người đàn ông, trừ phi nghe được hấn nói không yêu cô hoặc là muốn cô rời đi, nếu cô tuyệt không rời đi hấn.

Đột nhiên, mẹ Chân ở họ bên ngoài gõ gõ cửa, “Nhược Phù, nên rời giường đi làm, hôm nay thế nào ngủ được trễ như vậy? Đúng rồi, Ti Phong không phải trở về nước sao? Cậu ấy hôm nay có thể hay không đón con đi làm?”

Lời của mẹ nhắc nhở Nhược Phù Tả Ti Phong có thể sẽ tới đón cô, cô lập tức đáp lại nói: “Con lập tức đi xuống.”

Cô dùng tốc độ nhanh nhất rửa mặt thay quần áo, mặc dù cặp mắt như cũ sưng đỏ, sắc mặt cũng rất tái nhợt tiều tụy, nhưng cô đã không nghĩ ngợi nhiều được, chải chuốt tốt liền nhanh chóng xuống dưới nhà.

“Mẹ, Ti Phong tới chưa?” Nhược Phù nóng lòng mà hỏi.

Liếc thấy sắc mặt con gái khó coi, mẹ Chân kinh ngạc nghĩ muốn quan tâm thì chuông cửa vừa đúng vang lên.

Nhược Phù cuống quýt chạy gấp tới mở cửa, cửa còn chưa có mở ra cô liền tha thiết kêu lên: “Ti Phong. . .”

Khi nhìn rõ người tới không phải Tả Ti Phong mà là quản gia thì cô lập tức im miệng.

Mẹ Chân nghi ngờ đi lên trước hỏi “Ah? Thế nào không phải Ti Phong tới đón Nhược Phù đây? Có chuyện gì không?”

Quản gia cung kính thi lễ, sau đó không biểu tình mà nói: “Tả tiên sinh mời các người hiện tại lập tức dọn nhà, công ty chuyển nhà đang ở ngoài cửa.”

Nghe vậy, bọn họ cả nhà đều kinh ngạc tại chỗ rồi, rồi rít lọ ra về mặt không dám tin.

Tiếp, chờ tại ngoài cửa là mười người nhân viên dọn nhà.

Nhược Phù không ngờ Tả Ti Phong lại có thể như vậy vô tình, không nói hai lời muốn đem cô đuổi đi!

Mẹ Chân xông tới ngăn lại những nhân viên đang chuyển đồ đạc kia kêu lên: “Này! Các người không thể đụng đến đồ nhà tôi!”

Những nhân viên kia căn bản không trông nom mẹ Chân hò hét, vẫn như cũ từng người một xông lên tầng hai cùng tầng ba chuẩn bị khuân đồ.

“Đây là chuyện gì xảy ra? Ti Phong? Ti Phong đang nơi nào? Kêu cậu ấy ra gặp tôi!” mẹ Chân giận đến cao giọng nói.

“Phòng ốc là của Tả tiên sinh, Tả tiên sinh đương nhiên là có quyền kêu các người rời đi. Còn nữa, Tả tiên sinh hiện tại không muốn gặp bất luận kẻ nào, các người vẫn là ngoan ngoãn rời khỏi đi!” quản gia mặt không vẻ gì lại nói.

Mẹ Chân cực kỳ tức giận hỏi Nhược Phù, “Nhược Phù, đây là chuyện gì xảy ra? Ti Phong tại sao muốn làm như vậy?”

Nhược Phù còn lại là ngơ ngác ngay tại chỗ, tiếp liền toàn thân hư mềm ngã xuống đất.

Thấy thế, Nhược Dung cùng mẹ Chân vội vàng đỡ cô dậy. “Nhược Phù, con làm sao vậy?”

“Chị, anh Ti Phong tại sao muốn đuổi chúng ta đi?”

Ba Chân muốn nói lại thôi! Nhìn ra được ông cũng muốn hỏi thăm con gái.

Nhược Phù rút cuộc chịu không được tan nát cõi lòng kêu gào nói: “Ba, mẹ, cái gì đều không cần hỏi rồi, chúng ta chuyển đi đi!”

Cô còn có cái gì tốt nói đây? Nếu Tà Ti Phong như vậy lãnh khốc vô tình, lại cầu xin hắn cũng chỉ là để cho chính mình càng thêm khó chịu mà thôi. Lòng cô triệt để tan vỡ, không ngờ Tường Thực Thiên nói đều là sự thật! Hắn tại từ đầu đến cuối cũng chỉ là đang đùa bỡn lừa gạt cô, cô một tấm chân tình đến cuối cùng đổi lấy cũng chỉ là ruột gan đứt từng khúc a!

Vì vậy, Nhược Phù người một nhà chỉ có thể trở mặt nhìn từng rương vật phẩm bị nhân viên chuyển xuống dưới tầng, đưa đến trên xe hàng lớn đang đợi phía ngoài.

“Bảo chúng ta muốn dọn đi nơi nào đây? Chúng ta căn bản không nơi đi a! Ti Phong tại sao ác tâm như vậy?” mẹ Chân vừa nóng lòng vừa tức giận kêu lên.

Lúc này, quản gia chợt từ túi tây trang lấy ra một tờ chi phiếu đưa tới trước mặt mẹ Chân, “Đây là Tà tiên sinh bồi thường cho các người, chỉ là, Tà tiên sinh hi vọng các người cầm chi phiếu sau vĩnh viễn đừng xuất hiện ở trước mặt ngài ấy nữa.”

Đang lúc mẹ Chân vẫn còn tại do dự có nên hay không cầm chi phiếu thì Nhược Phù lại lập tức vọt tới trước mặt quản gia, đoạt lấy chi phiếu trong tay quản gia, không chậm trễ chút nào đem chi phiếu xé đi.

“Tôi không cần tiền của hắn, ông trở về nói cho hắn biết, xin hắn yên tâm, tôi lại cũng sẽ không xuất hiện tại trước mặt hắn!” Nhược Phù quyết tuyệt gào thét nói. “Ba, mẹ, Dung Dung, chúng ta đi thôi! Không có gì đáng lưu luyến, nơi này vốn cũng không phải là nhà của chúng ta.”

Cô gương cao cằm non mềm, dẫn đầu xoay bước rời khỏi này căn biệt thự bọn họ ở tại mấy tháng.

Ba Chân, mẹ Chân, Nhược Dung cũng đành phải tại tâm tình lưu luyến không rời lại phản hận không hiểu mà rời đi.

Mở mắt ngồi ở trên xe hàng lớn, trong khoảng thời gian ngắn bọn họ cũng không biết nên đi đâu.

“Đi tới nhà bạn học của em đi! Nhà các cô ấy rất lớn, chúng ta có thể đem đồ dùng, hành lý gửi ở nơi đó, sau đó sẽ ra ngoài tìm phòng ốc.” Nhược Dung nghĩ đến còn có đồng học có thể nương tựa vào.

Đối với nhân viên dọn nhà nói một cái địa chỉ, bọn họ liền rời đi khu dân cư cao cấp này.

Quản gia đưa mắt nhìn bọn họ đi xa sau, lập tức lấy điện thoại di động ra đánh một cuộc điện thoại, “Phu nhân, đã theo ngài phân phó đuổi đi Chân gia người một nhà.”

Tường Thực Thiên đầu tiên là cười vui vẻ mấy tiếng, mới tiếp tục nói: “Ông đều chiếu theo tôi phân phó nói cho bọn họ biết chứ?”

“Đúng, tôi nói cho bọn họ biết đây tất cả đều là Tà tiên sinh quyết định, bọn họ cũng đã đồng ý không xuất hiện trước mặt Tà tiên sinh.”

Tường Thực Thiên lần nữa lấy tiếng cười đáp lại. Mặc dù Nhược Phù đã cùng Tà Ti Phong cãi nhau, nhưng vì nhỏ cò tận gốc, cô ta liền dùng danh nghĩa Tà Ti Phong đuổi đi Nhược Phù, cô ta tuyệt không để cho bọn họ có cơ hội tro tàn lại cháy!

“Tà tiên sinh tối hôm qua uống say, cho đến bây giờ không có rời giường, phu nhân, cô muốn trở lại sao?” quản gia cung kính hỏi.

“Tôi tạm thời còn sẽ không trở về.” cô ta mới không cần trở về đối mặt Tà Ti Phong bộ dáng tức giận khổ sở, hướng chi, trong khoảng thời gian này vì sợ địa vị của mình khó giữ được, cô ta đều không có mặc sức tận tình hưởng lạc, hiện tại nguy cơ giải trừ, cô ta liền muốn thật tốt an ủi chính mình một phen.

“Ông đối với tôi như vậy trung thành tôi sẽ không bạc đãi ông, số tiền tôi đáp ứng đưa cho ông tự sẽ được chuyển vào trong tài khoản của ông.”

Tường Thực Thiên vì đuổi đi Chân gia người một nhà, không keo kiệt chút nào dùng một số tiền lớn thu mua quản gia giúp cô ta hoàn thành chuyện này.

“Cám ơn phu nhân.”

Nghĩ đến sắp có được một khoản tiền không ít, khiến quản gia không có chút nào thêm quan tâm phản bội Tà Ti Phong sẽ có cái gì dạng kết quả thâm.

Tà Ti Phong tỉnh lại liền cảm thấy đầu đau muốn nứt, hắn say lao đảo đi vào phòng tắm tắm rửa xong sau, lúc này mới khôi phục một chút năng lực suy nghĩ.

Hắn tối hôm qua uống rượu suốt đêm, tận tình phát tiết đau thương trong lòng. Không ngờ Nhược Phù cư nhiên không lưu luyến chút nào cùng Phùng Gia Hữu đi, cô thật sự phản bội hắn! Nghĩ đến đây, hắn không khỏi khổ sở một quyền đâm vào vách tường.

Nhưng là, mặc dù cô tổn thương hắn bị thương sâu như vậy, hắn vẫn lại là yêu cô a! Hắn căn bản dứt bỏ không được đối cô yêu say đắm.

Tà Ti Phong, chẳng lẽ mày đã quên bị Tường Thực Thiên phản bội sao? Hiện tại lịch sử tái diễn, mày nên lập tức chặt đứt đối với Nhược Phù yêu say đắm mới đúng. Lý trí của hắn tỉnh táo đối với hắn phân tích nói.

“Không! Tôi làm không được!” Tà Ti Phong lớn rống một tiếng, lý trí nhắc nhở nhanh chóng lao xuống dưới tầng đi tới cửa Chân gia.

Hắn nhanh liệt nhả chuông cửa. Một lòng nghĩ muốn nhanh chóng nhìn thấy Nhượng Phù, vậy mà, hắn đề tay vào cũng mau đau tay, phía sau cửa nhưng không ai đáp lại.

Theo đuôi tới quán gia liền vội vàng tiến lên nói: “Tả tiên sinh, Chân gia người một nhà đã ở sáng sớm hôm nay rồi đi.”

“Cái gì?” Tả Ti Phong kích động bắt được vật áo quần gia.

“Bọn họ muốn đi sao làm sao ông không có lập tức nói cho tôi biết? Còn nữa, sao ông không có ngăn cản bọn họ?” Tả Ti Phong kích động gào thét.

“Thật xin lỗi, là tôi không tốt, tôi không có cản được bọn họ lại, tôi vốn là muốn lập tức báo cáo với ngài, nhưng tôi xem ngài ngủ rất ngon liền không dám đánh thức ngài. Đầu là tôi không tốt.” quán gia thẳng nhận sai lầm.

“Vậy ông có hay không hỏi rõ ràng bọn họ muốn dọn đi nơi nào?” Tả Ti Phong nóng lòng lần nữa quát lên.

“Chuyện này... Bọn họ không chịu nói, chỉ là, Nhượng Phù tiểu thư nói lời nói rất kỳ quái...”

“Cô ấy nói gì?” Tả Ti Phong không kịp chờ đợi hỏi tới.

“Nhượng Phù tiểu thư nói cô ấy vĩnh viễn không muốn gặp lại ngài, cũng xin ngài không nên lại đi tìm cô ấy.” quán gia theo Tường Thực Thiển phân phó trả lời.

Nghe vậy, Tả Ti Phong dùng sức đâm một đâm ở trên cửa, đem quần gia bị sợ đến trong lòng giật mình.

“Phù, em thật sự như vậy vô tình?” Tả Ti Phong đau lòng hô, sau đó hắn hít sâu một hơi, trầm giọng đối với quần gia giao phó nói: “Lấy chìa khóa, tôi muốn vào xem một chút.” hắn không phải là chính mắt chứng thật Nhượng Phù thật sự không còn ở trong tòa nhà này không được.

Quần gia vội vàng đi nhanh tiến lên giúp hắn mở cửa.

Tả Ti Phong vọt vào cửa sau liền chạy thẳng tới trên tầng ba hướng phòng Nhượng Phù đi tới.

Căn phòng trống rỗng khiến cho hắn đau lòng không thôi. Nhượng Phù thật cứ như vậy rồi đi? Tả Ti Phong không khỏi chán nản ngồi ở trên giường.

Quần gia đi theo phía sau hắn lên tầng, chần chờ một chút sau mới nói: “Tả tiên sinh, Lã Phó tổng cùng Ngô tiên sinh đánh thông mấy cuộc điện thoại, mời cùng công ty liên lạc...”

“Đi ra ngoài!” Tả Ti Phong rét lạnh nói một câu.

“Chuyện này... Nhưng là bọn họ dường như vội vã muốn ngài gọi điện thoại về công ty...” quần gia khổ sở lại nói.

“Đi ra ngoài! Đừng đến phiền tôi!” Tả Ti Phong tâm tình nặng nề hét lớn.

Người hắn yêu nhất bỏ lại hắn vội chạy tới trong ngực một người đàn ông khác, hắn căn bản không có tâm tình gặp bất luận kẻ nào, cũng không có tâm tình làm bất cứ chuyện gì.

Nhượng Phù vô tình rồi đi đã triệt để làm hắn sụp đổ, hắn là như vậy yêu cô, nhưng cô lại không chút nào quyến luyến nói đi là đi, thậm chí ngay cả gặp mặt đều không nguyện gặp hắn một lần.

So với Tường Thực Thiển, Nhượng Phù đem hắn bị thương sâu hơn, nặng hơn, hắn nên phải hận cô, oán cô, vậy mà trừ cõi lòng đầy đau đớn ra, hắn đã không còn bất kỳ cảm giác gì.

Tả Ti Phong đem chính mình khóa ở trong phòng của Nhượng Phù, đau thương như lại bắt sa vào tại trong tình yêu bọn họ từng có trôi qua, rồi lại tự ngược không ngừng nghĩ đến một đoạn cảm tưởng Nhượng Phù cùng Phùng Gia Hữu giờ phút này nhất định đang nhiệt tình triền miên hoan ái đi!

Những thứ tâm tình phức tạp này sắp dồn ép hắn điên rồi, thế nhưng hắn lại vô lực tránh thoát.

Bạn đang đọc truyện *Cục Cưng Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Nửa năm sau, tập đoàn Uy Đạt ở dưới sự lãnh đạo của Tổng giám đốc ngày đêm không ngừng toàn tâm đầu nhập càng thêm lớn mạnh, ngành nghề kinh doanh cũng càng mở rộng hơn.

Hôm nay là tiệc rượu ăn mừng hợp tác tập đoàn Uy Đạt tiến vào lĩnh vực công nghệ thông tin cùng tập đoàn công nghệ thông tin nổi danh quốc tế, tràng diện long trọng linh đình.

Tà Ti Phong cao lớn vẻ mặt lại lãnh ngạo bên cạnh là Tường Thục Thiển tao nhã diễm lệ, bọn họ vừa vào hội trường tự nhiên trở thành một đôi được người ở toàn trường chăm chú nhìn yêu thích và ngưỡng mộ nhất.

Một tràng tiếng vỗ tay sau, tiệc rượu chính thức được mở màn, Tà Ti Phong đầu tiên lên đài đọc diễn văn. Hắn trầm ổn bình tĩnh phát biểu kế hoạch hợp tác giữa hai nhà tập đoàn sau viễn cảnh vô cùng tốt, dưới đài ngay sau đó lại vang lên một tràng lại một tràng tiếng vỗ tay như sấm.

Đột nhiên, hắn dừng một chút, tại ngừng 4, 5 giây sau mới lại tiếp tục mở miệng, vội vã lấy 2, 3 câu kết thúc bài diễn văn sau, liền đem hiện trường giao cho người phụ trách hợp sự tác của tập đoàn, hắn là nhanh chóng xuống đài, xuyên qua đám người hướng mục tiêu đuổi theo.

Tường Thục Thiển kinh ngạc nhìn Tà Ti Phong hành động đột ngột, nhưng tại người khác nhìn soi mói, cô ta không thể không giữ vững mỉm cười, duy trì hình tượng khoan thai quý phái trước sau như một của cô ta.

Tà Ti Phong chạy ra từ một cánh cửa đuổi theo ra đi tới phía ngoài hành lang, trên hành lang dài có một nam một nữ dáng vẻ thân mật dựa sát vào nhau đi tới, hắn vội vã bước nhanh về phía trước. “Phùng Gia Hữu” Tà Ti Phong hô to một tiếng.

Nghe hắn hô, này một nam một nữ không khỏi kinh ngạc dừng bước lại xoay người, nam là Phùng Gia Hữu, nữ là diện mạo thanh tú dịu dàng, nhưng không phải là Nhược Phù cũng không phải là Ái Mi.

Tà Ti Phong cũng là bởi vì nhìn thấy Phùng Gia Hữu kéo một người phụ nữ xa lạ mới đuổi theo ra tới, sắc mặt hắn xanh mét một phen tóm lấy vật áo Phùng Gia Hữu. “Anh đem cô ấy như thế nào?” hắn thẳng thắn điên cuồng hét lên.

“Tôi...” bị Tà Ti Phong bộ dáng tức giận dọa sợ, Phùng Gia Hữu trong khoảng thời gian ngắn lại nói không lên một câu hoàn chỉnh.

Nhìn thấy phản ứng của hắn ta, Tà Ti Phong càng thêm cực kỳ tức giận gào thét: “Anh đem Nhược Phù thế nào? Anh cư nhiên không có thật tốt đối cô ấy?”

Hắn thống khổ dằn vò bao lâu, mới khắc chế chính mình kích động đi tìm Nhược Phù, hắn không đành lòng tổn thương cô, chỉ hy vọng cô có thể hạnh phúc, tôn trọng lựa chọn của cô để cho cô đi yêu Phùng Gia Hữu, như vậy thành toàn so giết hắn càng làm hắn khổ sở, không ngờ người này cư nhiên không hiểu được quý trọng cô.

“Cái tên khốn kiếp này, anh đối với Nhược Phù được rất tốt là đây sao?” Tà Ti Phong tức giận đau lòng hướng về phía lỗ tai hắn ta gầm hét lên.

Phùng Gia Hữu rút cuộc lấy lại tinh thần, tránh ra tay của hắn nhìn hắn chằm chằm, “Tôi không hiểu anh đang nói gì, huống chi, tôi có cái gì thật có lỗi Nhược Phù chứ?”

“Anh còn giả bộ ngu!” nghe vậy, Tà Ti Phong lửa giận lại càng rực, quả đấm cũng chậm chậm nắm chặt, “Tôi đem người tôi yêu nhất nhường cho anh... anh chẳng những không có thật tốt yêu cô ấy, quý trọng cô ấy, thế nhưng lại vẫn yêu người khác, anh chính là coi như là người sao?” nói xong, hắn tức giận liền muốn vung một quyền về phía Phùng Gia Hữu.

Phùng Gia Hữu vẻ mặt đại biến vội vàng hô: “Đội đã nào... ! Tôi thật sự là không biết anh ở đây nói cái gì, chuyện anh và Nhược Phù cùng tôi một chút quan hệ cũng không có. Đêm hôm đó tôi đưa cô ấy trở về sau liền không có gặp lại cô ấy.”

Tà Ti Phong cứng rần dừng lại nắm đấm, vẫn như cũ kích động hoài nghi nói: “Làm sao anh có thể không có gặp lại qua cô ấy? Các người không phải cùng một chỗ sao? Nhược Phù không phải là nghĩ muốn với anh cùng một chỗ mới chuyển khỏi nhà của tôi sao?”. “Là thật, tôi không có lừa anh, tôi cùng Nhược Phù đã hơn nửa năm không gặp mặt rồi, lại nói chúng tôi cũng mới gặp mặt qua 1~2 lần mà thôi, làm sao có thể nảy sinh tình cảm? Lần đó ở trên đường là tôi uống rượu say không cần thận trọng ngã cô ấy, cô ấy có lẽ là vì anh lừa gạt đùa bỡn mới có thể nhào vào trong lòng tôi đau lòng khóc.” Phùng Gia Hữu vội vàng hướng hắn giải thích tình hình đêm hôm đó, tránh cho không duyên cớ gặp vạ lây.

Tà Ti Phong vội vàng truy vấn nói: “Anh nói là thật? Nhược Phù căn bản cũng không có dời đi cùng một chỗ với anh?”

“Tôi không cần lừa anh, Nhược Phù là một cô gái tốt, nếu như cô ấy đi cùng với tôi mà nói, tôi như thế nào lại yêu Phương Hoa? Kể từ khi cùng Ái Mi chia tay sau, tôi chỉ yêu một mình Phương Hoa, tôi đối với tình cảm là rất nghiêm túc.” Phùng Gia Hữu vẻ mặt thành khẩn nhìn Tà Ti Phong cùng bạn gái hắn ta.

Tà Ti Phong cúi đầu trầm ngâm. Dựa vào hắn đối với Phùng Gia Hữu rất hiểu rõ, hắn ta thật sự là một người thành thực không có sở trường nói dối lại quá mức nghiêm túc, nếu không hắn căn bản không có khả năng cam lòng đem Nhược Phù nhường cho hắn ta.

“Chẳng lẽ chuyện xảy ra đêm hôm đó tất cả đều là hiểu lầm? Này Nhược Phù vì sao thẳng muốn thừa nhận cô ấy phản bội tôi? Thì tại sao muốn không nói một tiếng liền dọn nhà?” rất nhiều nỗi băn khoăn khiến Tà Ti Phong nghĩ mãi không thông.

“Anh còn không hiểu ư? Bởi vì anh tổn thương lòng của cô ấy! Anh là người có vợ, đi theo anh không phải là khiến cho cô ấy khó xử lại không danh không phận sao?” Phùng Gia Hữu nói thẳng mà nói.

Nghe xong Phùng Gia Hữu giải thích tất cả sau, Tà Ti Phong rút cuộc biết mình nên làm như thế nào. Kể từ Nhược Phù rời đi hắn sau, hắn dùng siêu

lượng công việc đi tề liệt lòng khát vọng của mình đối với cô, căn bản không có ý định lại đi cùng Tường Thực Thiển nói chuyện li hôn, bây giờ là thời điểm nên giải quyết triệt để rồi.

Nghĩ đến Nhượng Phù còn là yêu hấn, lồng ngực hấn máu nóng lại càng lập tức liền sôi trào rồi.

Hắn khuôn mặt u ám nặng nề thoáng chốc khôi phục thành anh khí toả sáng, ánh mắt có vẻ nhiệt liệt vội vàng mà không lại là lạnh lẽo hờ hững nữa.

“Tôi muốn lập tức đi tìm Nhượng Phù, tôi muốn lập tức đem cô ấy tìm trở về, tuyệt không để cho cô ấy rời đi tôi.” Tả Ti Phong kích động hưng phấn nói.

Hắn đột nhiên ôm chặt Phùng Gia Hữu, vô cùng vui mừng mà nói: “Tôi là người hạnh phúc nhất trên đời này! Nhượng Phù cô ấy còn là thuộc về tôi! Cô ấy còn là yêu tôi... bảo bối tôi quý trọng nhất cũng không có vứt bỏ tôi đi.”

Hắn vui sướng vô cùng liền dùng sức vỗ mạnh vào lưng Phùng Gia Hữu, cơ hồ hại Phùng Gia Hữu phải nội thương. “Hôn lễ của tôi cùng Nhượng Phù nhất định mời anh làm khách quý; đến lúc đó anh nhất định phải tới.” nói xong! Hắn lại lần nữa nhiệt tình ôm Phùng Gia Hữu.

(PGH: *vạch đen đầy trán* TTP cách xa tôi ra...ô ô đau quá ah □)

Tả Ti Phong vui vẻ cười to rời khỏi tiệc rượu ăn mừng còn đang tiến hành, không kịp chờ đợi muốn đi đem Nhượng Phù tìm trở về. Chỉ là ở trước nhìn thấy Nhượng Phù, hấn còn có một chuyện quan trọng hơn phải làm, đó chính là khôi phục sự tự do, chân chân chính chính mang cho Nhượng Phù danh phận cùng hạnh phúc.

Cho nên mấy ngày sau, ở Tường Thực Thiển lại chứng nào tật nấy cùng model nam trẻ tuổi hẹn hò ở khách sạn thì hấn lập tức không chậm trễ chút nào dẫn đại đội nhân mã đi bắt gian.

(E/d: em thích ca ca lắm như thế. Ô zê...v)

Đèn flash không ngừng đối với hai thân thể trần trụi đang dầy dụa trên giường nhấp nháy liên tục, Tường Thực Thiển bị sợ đến sắc mặt lúc trắng lúc xanh, gần như ngất đi.

Tả Ti Phong đặt mông tại mép giường ngồi xuống, nhìn cô ta sắc mặt trắng bệch nói: “Thực Thiển, tôi vẫn không muốn dùng loại phương pháp này đối phó cô, nhưng cô lại làm cho tôi không có lựa chọn.”

Một bên luật sư lập tức đưa qua giấy thỏa thuận li hôn, Tả Ti Phong sau khi nhận lấy liền bày tại trước mặt cô ta. “Cô ký tên đi! Sau khi li hôn tôi một dạng sẽ bảo đảm đời sống vật chất của cô, chỉ là tôi không thể để cho cô muốn làm gì thì làm, cô quá ích kỷ, cũng làm tổn thương tôi rất sâu, hôn nhân của chúng ta sớm nên kết thúc.” hấn đem bút nhét vào trong tay cô ta.

Tường Thực Thiển đầu môi muốn nói gì, nhưng thủy chung không mở miệng được.

Cô ta đã tính toán hết mọi việc làm sao biết sẽ rơi vào kết cục như thế này đây? Cô ta không phải đã nhờ bỏ lý do khiến Tả Ti Phong muốn cùng cô ta li hôn rồi sao? Chiếu ghế Tả phu nhân cô ta không phải sẽ ngồi vững cả đời sao? Chuyện tại sao sẽ biến thành như vậy?

Tường Thực Thiển kinh hãi nhìn chằm chằm một đám người trong phòng cùng còn đang khởi động máy chụp hình, hiểu lần này Tả Ti Phong sẽ không cho cô ta thêm đường lui, cô ta chỉ có thể tay run run ký giấy thỏa thuận li hôn.

“Chờ chúng ta ngày mai chính thức làm xong thủ tục li hôn sau, tôi liền sẽ đem hình cùng băng ghi hình gởi cho cô... cô có thể trở về nước Mỹ tiếp tục sống cuộc sống mà cô muốn, chỉ là giữa chúng ta không còn dính dấp rồi.”

Tả Ti Phong thu giấy thỏa thuận li hôn sau đứng lên, phát tay muốn người ở đây hiểu rõ toàn bộ lui ra ngoài.

Khóe môi hấn nâng lên nụ cười, nhìn Tường Thực Thiển cùng model nam đồng dạng bị dọa đến vẻ mặt trắng bệch nói: “Các người mời tiếp tục đi! Sẽ không còn có người đến quấy rầy.”

Rời đi từ đầu tới cuối Tường Thực Thiển không nói lời nào, cuối cùng kết thúc đoạn hôn nhân này khiến Tả Ti Phong tâm tình tốt đến nhin không được nghĩ muốn lớn tiếng hoan hô.

Nhưng còn không có lấy được vị trí của Nhượng Phù làm cho lòng của hấn không khỏi lại chìm xuống đi, hấn phái ra nhiều người như vậy đi thăm dò như thế nào còn không có tin tức gì? Nhượng Dung đã tạm nghỉ học khiến cho hấn không cách nào lấy này manh mối tìm được chỗ ở của bọn họ, người Chân gia tin tức tựa như đá chìm biển rộng không chút tin tức, hấn nên làm như thế nào mới có thể tìm được bọn họ?

Ở trong phòng họp tập đoàn Uy Đạt, có ba mươi mấy vị chủ quản cao cấp tây trang trắng thớm, vẻ mặt sắc bén nhanh nhạy đang họp, mà ngồi ở trên vị trí chủ vị Tả Ti Phong là nghiêm túc nghe đám thuộc hạ đưa ra ý kiến.

“Đề nghị của anh rất tốt! Bộ nghiệp vụ lập tức theo cái phương án này đi bắt tay vào làm, giám đốc Lưu, có ý kiến gì không?”

Bị hấn điểm đến danh giám đốc Lưu bộ nghiệp vụ vội vàng ứng tiếng trả lời không có dị nghị.

Lúc này, điện thoại trước bàn của Tả Ti Phong sáng lên đèn đỏ, hấn nhíu nhíu mày mới đưa tay nhận.

“Chuyện gì?” hần đặc biệt giao phó lúc đi họp không được quấy rầy, cho nên giọng điệu của hần không tự nhiên quá tốt.

Sunny kinh sợ trả lời: “Tổng giám đốc, có một vị thám tử tư của Thần Thông xã Tất Định Thành tiên sinh tới tìm ngài, anh ta nói, mặc kệ ngài bây giờ đang làm gì, ngài nhất định sẽ gặp hần.”

“Anh ta có tin tức?” Tả To Phong bỗng đứng lên vội vàng hỏi. “Kêu anh ta nghe điện thoại.”

Rất nhanh, thanh âm của Tất Định Thành theo từ bên kia điện thoại truyền đến, “Tả tiên sinh, việc ngài ủy thác tôi đã có manh mối rồi...”

“Tôi lập tức đi đến gặp anh.” Tả Ti Phong không đợi hần ta nói xong liền cúp điện thoại. Không để ý tất cả thuộc hạ đều ở đây nhìn hần, hần bởi vì quá mức vội vàng mà khàn giọng nói tuyên bố: “Hội nghị kế tiếp do Lã Phó tổng chủ trì, báo cáo hội nghị giao đến trên bàn tôi.”

Không hề lại lãng phí bất kỳ thời gian, hần ngay sau đó lao ra phòng họp đi gặp Tất Định Thành.

Đi vào phòng làm việc của mình, Tả Ti Phong lập tức không kịp chờ đợi hỏi: “Anh có tin tức của cô ấy rồi sao? Cô ấy đang ở nơi nào?”

Tất Định Thành vừa đưa qua đương án vừa nói: “Chân gia đã sớm dời xa cái thành phố này, cho nên trước đó tìm kiếm mới có thể không có tin tức gì, chỉ là, thám tử tư Thần Thông xã chúng tôi so người khác nghiêm túc dụng tâm hơn, mới có thể tra được vị trí của Chân gia.”

“Tôi muốn lập tức đi đến thấy cô ấy, anh mau dẫn tôi đi!”

Tả Ti Phong nóng lòng thúc giục Tất Định Thành dẫn đường, hỏa tốc chạy tới thành phố nơi Nhược Phù chuyển chỗ ở.

Tả Ti Phong cùng Tất Định Thành ngồi ở trong xe tải xé lái đi tới một thành phố khác, cuối cùng dừng lại ở trước một nhà khách sạn .

“Chân tiểu thư tại từ lúc chuyển tới đây sau, liền tại trong phòng ăn nhà này khách sạn đánh đàn, anh đi vào liền có thể tìm được cô ấy.” Tất Định Thành cười nói.

Tả Ti Phong vẫn ngồi yên ở trên ghế không cách nào nhúc nhích. Hần liền sẽ nhìn thấy Nhược Phù rồi, tim của hần như đánh trống nhảy nhảy một loại, cả người cũng sắp bị hưng phấn cùng khàn trương cho chìm ngập rồi.

“Tả tiên sinh!” Tất Định Thành vội vàng thúc giục hần không nhúc nhích.

Tả Ti Phong nuốt nước miếng một cái, hỗn loạn bước ra xe.

“Tự tôi đi gặp cô ấy! Các người ở chỗ này chờ tôi.”

Tiến vào nhà này khách sạn xa hoa sau, Tả Ti Phong trực tiếp lên tầng 2 hướng phòng ăn đi tới.

Ánh sáng nhu hòa mờ nhạt trong phòng ăn, đầu ngón tay Nhược Phù thuần thực hoạt động ở trên bàn phím .

Mùi thơm của thức ăn cùng tiếng ồn ào nói chuyện khiến cô khẽ thờ dài một cái, căn bản sẽ không chú ý cô đang đàn cái gì, mùi thơm thịt bò bít tết từ bốn phía đã sớm chiếm cứ tất cả suy nghĩ của mọi người, sẽ đối với tiếng đàn của cô cảm giác hứng thú phần lớn là những người đàn ông có dụng ý khác.

Thật may là nhà này là khách sạn cấp năm sao, khiến những người ý đồ bất chính kia không đến mức quá can rở, cô cũng mới dám tiếp tục tại nơi này tiếp tục làm việc.

Bởi vì việc làm mới của ba Chân ở vào nơi này, bọn họ người cả nhà mới di cư đến thành phố này, mà rời đi thành phố làm cho cô tan nát cõi lòng cũng là lựa chọn tốt nhất, chỉ là Nhược Dung lại vì vậy mà tạm nghỉ học, cô ấy nói muốn dựa vào chính mình kiếm đủ học phí sau mới trở về trường học đọc sách, không muốn đưa tay hưởng ba mẹ xin tiền nữa.

Rời đi Tả Ti Phong cũng gần một năm, trong khoảng thời gian này, mặc dù người theo đuổi cô không ít, nhưng cô lại không cách nào tiếp nhận một phần tình cảm khác, bởi vì chỉ cần nghĩ tới Tả Ti Phong, tim cô sẽ phát đau, liền tức giận nhanh thờ không được.

Hần đối với cô như vậy tàn nhẫn vô tình, cô tại sao có thể còn đối với hần quyến luyến không quên? Vậy mà lòng của cô lại có chủ trương của mình, cô căn bản không điều khiển được.

Nghĩ đến Tả Ti Phong không khỏi lại hại cô đánh ra sai hai âm, cô vội vã thu hồi tâm thần chạy loạn của mình! Lại không dám suy nghĩ lung tung, cho dù không có người nào nghe cô đánh đàn, cô như cũ rất coi trọng công việc của mình.

Không hiểu, lòng của cô lần nữa không nghe sai khiến mà đau đớn, cô hôm nay cả ngày đều cảm thấy tâm thần có chút không tập trung, giống như có chuyện gì sẽ xảy ra vậy, nhưng cuộc sống của cô bây giờ luôn là theo quy luật a!

Nhược Phù lắc nhẹ đầu, đổi đàn ra một khúc giai điệu quen thuộc khác, hơn nữa theo thói quen ngẩng đầu lên nhìn khách nghe hát chung quanh trong phòng ăn.

Đột nhiên, bóng dáng của Tả Ti Phong ánh vào trong mắt cô, cô không khỏi ngây dại, trên tay cũng dừng lại động tác.

Mắt cô chớp mắt cũng không dám chớp mắt thẳng theo dõi hắn, hoàn toàn không dám nghĩ

Tin vào điều chính mình đã thấy, ngực của cô lại bắt đầu đau, là bởi vì duyên cớ quá mong mỏi hắn cũng quá hận hắn.

Thấy Tà Ti Phong cứ nhiên đi đến phía cô tới đây, tim của cô đập được thật gấp, cả thân thể càng bởi vì tâm tình kích động mà khẽ run không dứt.

Khuôn mặt của hắn vẫn như cùng cô mỗi đêm cũng sẽ mơ thấy một dạng, chỉ là hắn hình như so với trong trí nhớ của cô gầy hơn một chút; đôi mắt hắn vẫn như cũ cuồng liệt như vậy lửa nóng, tựa như bọn họ lúc mới gặp mặt hắn liền nhất định muốn cô, tuyệt không để cho cô né tránh một dạng.

Không! Cô nên phải dời đi ánh mắt, người đàn ông ở trước mặt là người làm tổn thương cô sâu nhất, nặng nhất a! Cô tuyệt không thể lần nữa rơi người trong lưới tình của hắn.

Mặc dù Nhược Phù liều mạng cảnh cáo chính mình, nhưng cô chính là không cách nào đem mắt dời đi, chỉ có thể bắt lực mặc cho hắn từng bước một đến gần.

Đột nhiên, quản lý phòng ăn xông lên đài biểu diễn ở bên tai cô nhỏ giọng nói: “Chân tiểu thư, tiếng đàn là không thể dừng, có vấn đề sao?”

Nhược Phù lúc này mới kinh hoàng thu hồi ánh mắt, toàn thân run rẩy nói: “Thật xin lỗi!” sau khi nói xong, cô liền nhảy xuống đài biểu diễn hướng một cánh cửa khác phóng tới.

Tà Ti Phong không ngờ tới cô mình thấy mình phản ứng lại là lập tức trốn tránh, hắn không khỏi đau lòng hô to một tiếng, “Nhược Phù!”

Không để ý những ánh mắt người khác kinh ngạc giật mình, hắn nhanh chóng xuyên qua một bàn khách bên cạnh đang ưu nhã dùng bữa ăn muốn đoạt về Nhược Phù.

Lúc này, một người hầu bàn vội vàng lách mình ngăn ở trước mặt hắn vội la lên: “Tiên sinh, xin đừng quấy rầy đồng nghiệp của chúng tôi.”

Nhìn bóng lưng Nhược Phù chạy ra khỏi phòng ăn, Tà Ti Phong hốt hoảng khiển trách một tiếng, “Tránh ra” hắn đẩy ra người hầu bàn lần nữa đuổi lên trước.

Mất thấy Nhược Phù chọt tiến nhà WC nữ, hắn cũng không để ý tất cả xông vào nhà WC nữ.

Hành động của hắn lập tức đưa tới âm thanh hai người phụ nữ kinh sợ thét chói tai, nhưng hắn tại một lòng toàn bộ đặt ở trên người cô, trong mắt căn bản không xem đến những người khác. Hắn đẩy ra một cửa lại một cửa phòng nhà WC lớn tiếng kêu tên cô, “Nhược Phù, chớ trốn anh, mau ra đây gặp anh!”

Nước mắt từ hốc mắt Nhược Phù điên cuồng rơi xuống. Hắn tại sao có thể trở lại trêu chọc cô? Hắn làm cô bị tổn thương còn chưa đủ sao? Hắn đã quyết tuyệt vô tình đuổi cô đi, hiện tại hắn lại vì sao xuất hiện tại trước mặt cô?

Sau cánh cửa truyền tới tiếng khóc lóc khiến Tà Ti Phong lòng như đao cắt, hắn không ngừng vỗ cửa kêu tên của cô khẩn cầu: “Phù, em mở cửa để cho anh gặp em được không? Em có biết hay không anh có bao nhiêu nhớ nhung? Trong khoảng thời gian này anh... Đều tại tìm em, mất đi em làm cho anh cả người sắp điên rồi, em đi ra gặp anh được không?”

Nhược Phù lớn tiếng kêu khóc, “Anh đi đi! Đừng lại xuất hiện tại trước mặt của tôi!”

“Không, anh không bao giờ đi nữa, anh muốn vẫn coi chừng em. Phù, anh yêu em. . . .”

Nhược Phù bị lỗ tai cự tuyệt nghe lời nói hắn nói, lời nói dối của hắn đã từng đem cô bị thương thương tích đầy mình, cô không thể lại giẫm lên vết xe đổ.

“Phù, cho anh nhìn xem em! Anh mỗi ngày mỗi đêm đều nhớ em, anh không thể lại mất đi em rồi” vội vàng lại vỗ vỗ cửa, Tà Ti Phong giọng nói khàn khàn nói: “Phù, cho anh thêm một cái cơ hội đi! Sẽ không còn có người ngăn trở ở giữa chúng ta rồi, anh đã li hôn! Có thể cho em danh phận cùng hôn lễ.”

“Tôi không tin!” Nhược Phù liều mạng lắc đầu khóc ròng nói: “Tôi không tin! Tôi không lại tin tưởng anh nữa rồi, anh bỏ qua cho tôi đi! Anh đi đi”

Tà Ti Phong vừa kích động lại đau lòng vỗ cánh cửa quát âm lên: “Anh không có lừa em! Anh sẽ không để cho em bị thương tổn nữa. Anh vào nửa năm trước cũng đã li hôn, chỉ vì muốn khôi phục sự tự do mới dám đối mặt với em, Phù, em phải tin tưởng anh.”

Muốn đụng vỡ cánh cửa này đối với hắn mà nói là chuyện dễ dàng, nhưng muốn một lần nữa mở ra cánh cửa lòng của Nhược Phù nhưng là như thế gian nan, hắn không muốn thô bạo đem cửa đụng vỡ ép buộc cô đối mặt hắn, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục khổ khổ cầu khẩn.

“Phù, để cho anh gặp em có được hay không? Em biết anh mỗi ngày buổi tối đều sẽ bởi vì quá nhớ nhung em mà hàng đêm mất ngủ sao? Trong đầu anh nghĩ tất cả đều là em, trừ công việc có thể làm cho anh tạm thời không nghĩ tới em ra, em đã chiếm cứ toàn bộ sinh mạng anh. Phù, anh không thể lại mất đi em rồi.” Tà Ti Phong kích động hô hào nói.

Nghe được hắn khàn khàn bộc bạch, Nhược Phù trái tim cũng đau đến rỉ máu. Cô không phải là không hàng đêm nhớ hắn, lúc nào cũng bởi vì nhớ

nhưng hấn mà tìm đập nhanh, nhưng cô không thể để cho mình hăm sâu vũng lầy rồi, một lần yêu đã đem cô bị thương đến thương tích đầy mình, làm cho cô cũng không dám dễ dàng tin tưởng hứa hẹn cùng vĩnh viễn nữa.

“Anh bỏ qua cho tôi đi! Xin anh hãy đi đi.” Nhược Phù suy sụp tựa vào trên ván cửa cầu khẩn.

“Anh không đi, anh nhất định muốn gặp được em, anh sẽ đợi đến bao giờ em chịu đi ra gặp anh mới thôi!” hấn quyết tâm muốn cùng cô dây dưa, mặc kệ muốn hấn chờ mấy tiếng đồng hồ thậm chí mấy ngày hấn đều vẫn chờ đợi.

Lúc này, lại có hai ba người người phụ nữ đẩy cửa nhà WC nữ đi vào, vừa nhìn thấy trong nhà WC nữ thế nhưng đứng một người đàn ông, nhin không được sợ hãi kêu lên rồi vọt ra ngoài cửa. .

“Anh đi đi, anh rút cuộc muốn chặn đường tôi tới khi nào? Và lại, nơi này cũng không phải là nơi anh nên tới, giống như là anh không nên trêu chọc tôi một loại...” nghe được những tiếng kêu sợ hãi của những người phụ nữ kia, khiến Nhược Phù ghen ngào lo nghĩ đuổi hấn đi.

“Phù, ngay từ đêm hôm đó anh liền đã yêu em, em như thế nào có thể bảo anh đi?” Tà Ti Phong nín chặt tâm lại nói: “Giấu giếm em chuyện anh có vợ là anh không đúng, nhưng anh chưa từng nghĩ tới muốn lừa gạt đùa bỡn tình cảm của em! Em là người phụ nữ duy nhất đời này anh yêu, cho nên khi nhìn thấy em cùng tên đàn ông khác ở chung một chỗ anh mới có thể tức giận như vậy, nhất thời không chế không được tâm tình mới có thể gào thét muốn em đi, mà anh không phải thật tâm muốn em rời đi. Em biết không? Em giận dỗi lập tức dọn nhà khiến cho anh có nhiều khổ sở? Phù, đi ra gặp anh đi”

Nhược Phù lắng lắng nghe, song khi cô nghe được hấn cư nhiên đem sự thực hấn lãnh khốc vô tình đem cả nhà bọn họ như đồ bỏ đi một dạng đuổi ra cửa nói thành là bọn họ chủ động dọn nhà, cô ngực đầy oán khí cùng tức giận lại xoay mình xông ra.

Cô tại sao có thể quên hấn có bao nhiêu tàn nhẫn ích kỷ qua! Hấn muốn yêu cô liền yêu cô, cũng không quản sự thực hấn có vợ sẽ mang lại cho cô tổn thương bao nhiêu! Mà khi hấn hoài nghi cô cùng Phùng Gia Hữu có ái muội thì liền không để ý tình cảm lập tức kêu quản gia mang một đám người đem bọn họ người cả nhà đuổi đi.

Cô chẳng lẽ đã quên lúc cả nhà bọn họ đột nhiên bị đuổi ra không chỗ nào có thể đi thì thảm ra sao? Tà Ti Phong tại khi đuổi họ đi căn bản không để ý bọn họ người cả nhà sống chết ra sao, hấn tàn khốc vô tình từng khiến cho trái tim cô băng giá chết tâm, cô sẽ không ngu đến khiến chính mình lại vì hấn mà lòng tan nát!

“Anh hãy rời đi đi! Tôi vĩnh viễn không cần gặp lại anh, giữa chúng ta đã kết thúc, anh đừng trở lại chọc tôi!” Nhược Phù hung ác quyết tâm thét lên.

Tà Ti Phong vội vàng lại vỗ vỗ cửa nói hấn vĩnh viễn không đi thì lúc này lại ủa vào 5, 6 người nhân viên khách sạn.

“Vị tiên sinh này, mời lập tức rời đi nhà WC nữ.” Quản lý khách sạn đi nhanh tiến lên khuyên nhủ.

“Tôi không đi, tôi muốn nhìn thấy Nhược Phù mới có thể rời đi.” Tà Ti Phong không để ý tới những người đó tự mình lại vỗ cửa kêu lên: “Nhược Phù, đi ra gặp mặt anh.”

“Anh đi đi, tôi với anh đã không có bất kỳ quan hệ gì rồi, anh đi, tôi không muốn gặp anh!” Nhược Phù khốc trả lời.

Nghe vậy, quản lý khách sạn liền đối với Tà Ti Phong cảnh cáo, “Vị tiểu thư bên trong kia căn bản không muốn gặp anh... anh nếu quấy rầy cô ấy nữa, tôi liền phải báo cảnh sát. Anh đã kinh sợ đến nữ khách khác, mời lập tức rời đi.”

Quản lý khách sạn vung tay lên, vốn là đứng ở một bên 4, 5 người nhân viên khách sạn vạm vỡ hữu lực liền đồng loạt xông lên, đem Tà Ti Phong vây quanh.

Tà Ti Phong rất muốn gặp Nhược Phù một mặt, hấn muốn ngay mặt nói cho cô biết hấn có bao nhiêu yêu cô, muốn cô, nhưng là liếc mắt nhìn mấy nhân viên khách sạn vây quanh hấn một cái, hấn không muốn còn chưa nhìn thấy cô lại ngược lại đem chuyện làm cho rối loạn.

“Được, tôi lập tức rời đi, nhưng để cho tôi theo cô ấy nói một câu.” hấn dè xuống tâm tình kích động ép buộc chính mình bình tĩnh nói. “Nhược Phù, anh yêu em, em là người anh đây cả đời yêu nhất, anh sẽ không buông tha em!” Tà Ti Phong lần nữa nhìn cửa nhà WC như cũ khép chặt một cái, lúc này mới tâm không cam lòng, tình không nguyện bị nhân viên khách sạn mời đi ra ngoài.

Mà ở sau cánh cửa Nhược Phù nước mắt không khỏi chảy tràn dữ dội hơn, cuối cùng cô cả người tựa ở trên ván cửa khốc không thành tiếng khóc. . . .

Bạn đang đọc truyện *Cục Cưng Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Tà Ti Phong xuất hiện đã hoàn toàn làm nhiễu loạn cuộc sống yên bình của Nhược Phù, mặc dù cô vẫn yêu hấn, mặc dù cô còn là nghĩ tới hấn liền đau

lòng, nhưng là, cô đã ép chính mình từ từ tập quen qua cuộc sống không có hấn rồi, đang ở cô cho là mình có thể làm được thì thế nhưng hấn lại đột nhiên xuất hiện, còn luôn miệng nhắc lại đối cô yêu sâu đậm, khiến cho cô lần nữa cảm thấy không biết làm sao, mờ mịt bàng hoàng.

Cô thật sợ sẽ lại một lần nữa trải qua loại cảm giác đau đến không muốn sống kia, cô đã yếu ớt đến không chịu nổi bất kỳ hành hạ cùng thương tổn nào nữa.

Mẹ Chân tại gõ cửa sau liền tiến vào phòng cô.

“Nhược Phù, con khỏe hơn chút không?” mẹ Chân ngồi ở mép giường sờ sờ trán con gái.

“Con... Con đỡ hơn rồi, mẹ, mẹ không cần lo lắng.”

Cô không có đi làm, công việc ở khách sạn cũng xin nghỉ, nhưng vì không để cho người nhà lo lắng, cô chỉ nói là thân thể không thoải mái mới muốn xin nghỉ, không hề nói cho người nhà chuyện Tả Ti Phong đột nhiên xuất hiện.

“Mới vừa rồi người của khách sạn gọi điện thoại tới hỏi con buổi tối có thể hay không không cần xin nghỉ? Ông ấy nói, bọn họ tạm thời không tìm được người thay thế con.” mẹ Chân cau mày nói.

Nhắc tới khách sạn, Nhược Phù lòng không khỏi lại loạn thành một đoàn, trong đầu cũng không hề báo động trước chợt hiện lên bóng dáng của Tả Ti Phong. “Con không thể đi làm.” cô hốt hoảng lắc đầu một cái.

“Được rồi! Vậy mẹ nói cho bọn họ biết con vẫn không thể đi làm, kêu bọn họ nghĩ biện pháp tìm người khác.” mẹ Chân đứng dậy chuẩn bị đi gọi điện thoại lại.

Nhược Phù một lòng chỉ muốn tránh ra bất kỳ cơ hội nào cùng Tả Ti Phong tiếp xúc, bởi vì cô vừa thấy hấn, cả người liền hỗn loạn không thôi, càng khả năng sẽ nhất thời văng đầu lần nữa mặc cho hấn định đoạt, cô tuyệt không thể để cho hấn ta cần ta cứ lấy rồi.

Thế nhưng như vậy trốn tránh hấn là có thể tránh bao lâu? Cô có thể vĩnh viễn không ra cửa, không đi làm cùng tùy ý nghỉ việc ở khách sạn sao?

Nghĩ đến đây, Nhược Phù liền vội vàng đứng lên gọi lại mẹ. “Mẹ, mẹ nói cho người khách sạn, con sẽ đứng giờ đi đánh đàn.”

Cô quyết định dùng cảm đối mặt Tả Ti Phong, cô không thể nào tránh né cả đời ! Coi như tạm thời trốn thành công, hấn còn là sẽ tìm tới cửa.

Cô nên phải dùng cảm đối mặt phần tình cảm này, nếu như hấn lại xuất hiện, cô muốn hung ác quyết tâm kiên định nói với hấn giữa bọn họ đã kết thúc, rõ ràng quyết đoán chặt đứt liên hệ giữa bọn họ, cô không cần lại chịu phần tình cảm này hành hạ rồi.

Vì vậy, cô ở trước khi đi khách sạn đi làm, trước tới Từ gia sát vách tiến hành kế hoạch của cô.

Kéo cánh tay anh hàng xóm Từ Từ Trác , Nhược Phù cố ý giống như thân mật tựa vào trên bả vai của anh ta.

“Anh chịu giúp việc này, tôi thật sự là không biết nên như thế nào cảm ơn anh mới phải.” cô cảm kích ngó anh ta một cái.

Nếu như Tả Ti Phong thấy cô đã cùng người đàn ông khác ở chung một chỗ thì sẽ chết tâm đi! Đây chính là kế hoạch của cô, cô muốn Từ Từ Trác giả bộ thành người yêu của cô để khiến Tả Ti Phong biết khó mà lui, cho rằng cô đã vui vẻ với người mới, không bao giờ có thể cùng hấn hợp lại nữa.

Từ Từ Trác ôm eo nhỏ của cô cười nói: “Tôi rất vui mừng có thể giúp em một tay, hướng chỉ, có thể làm người yêu của em là vinh hạnh của tôi, tôi sao có thể vẫn làm bộ.”

Nhược Phù vội vàng lắc đầu một cái, “Tôi cũng không muốn để cho bạn gái của anh hiểu lầm, anh tới nay có thể giúp tôi, tôi đã vô cùng cảm tạ anh rồi.”

Cô tâm thần thấp thỏm nhìn chung quanh tìm kiếm bóng dáng của Tả Ti Phong, mặc dù muốn cô cùng Tả Ti Phong chặt đứt triệt để tất cả liên hệ làm cho cô vừa do dự tâm loạn vừa khổ sở, nhưng cô lại không thể không ép buộc chính mình dùng cảm đối mặt.

Nhưng mãi cho đến cô đánh đàn được mười mấy bài, Tả Ti Phong vẫn chưa xuất hiện.

Lúc này, Từ Từ Trác thân thiết bưng một cốc nước thả vào trên đàn Piano. “Cái người đàn ông dây dưa đó của em ở nơi nào? Chúng ta có muốn hay không lại hôn tiếp một chút để cho hấn nhìn thấy em đã có bạn trai là anh đây?” anh ta cúi người tựa vào bên người cô đề nghị.

Nhược Phù vội vàng nhanh tránh ra đôi môi anh ta gần như sắp đụng phải lỗ tai mình nói: “Không cần, hấn không có.”

Tả Ti Phong không có như cô mong đợi một loại xuất hiện đối với cô dây dưa không rời, cô nên thờ nhẹ một hơi âm thầm may mắn mới phải, nhưng vì sao cô ngược lại cảm thấy tâm nhéo lên, hơn nữa còn có chút mất mát cùng đau nhói?

“Nói không chừng hấn tùy thời cũng sẽ xuất hiện, chúng ta càng nên phải biểu hiện được thân thiết một chút mới có thể làm cho hấn tin.” nói xong, Từ Từ Trác lại sát đến bên tai của cô hôn mà nói.

Nhược Phù đang muốn mở miệng bác bỏ đề nghị của anh ta thì lại liếc thấy bóng dáng mạnh mẽ rắn rỏi của Tả Ti Phong, hấn không nói lời nào độc chiếm một cái bàn thắng nhìn chằm chằm đài biểu diễn nhìn.

“Hắn... Hắn tới.” Nhược Phù khẽ run lên tiếng nói, cũng hướng trên người Từ Từ Trác tới gần.

Cô nhất định phải ép buộc chính mình diễn tốt vở kịch này, bởi vì đây là biện pháp duy nhất khiến Tả Ti Phong đối với cô chết tâm, cũng là cơ hội tốt nhất để cô kết thúc hồi tình cảm hành hạ này!

Từ Từ Trác rất phối hợp với vàng ôm Nhược Phù, còn đang hoảng không khách khí thừa cơ hôn xuống má cô.

Khách tới nay cực kỳ ít, cho nên Từ Từ Trác một cái liếc liền nhìn thấy Tả Ti Phong đặc biệt cao lớn xuất chúng ở trong đám người, hắn khí chất nổi bật bất phàm khiến đồng dạng thân là đàn ông Từ Từ Trác không khỏi ghen tỵ liếc hắn một cái sau lại đem Nhược Phù ôm càng chặt hơn.

“Người đàn ông kia nhìn một cái cũng biết là một hoa hoa công tử chuyên tổn thương lừa gạt phụ nữ, em quyết tâm bỏ rơi hắn là đúng, anh nhất định giúp một tay.”

Không đợi Nhược Phù gật đầu đồng ý, Từ Từ Trác đột nhiên nghiêng người muốn đi hôn lên đôi môi đỏ tươi mềm mại của Nhược Phù.

Nhược Phù còn không kịp có bất kỳ phản ứng, một đạo tiếng hô mềm mại đột nhiên hô lên từ phía sau bọn họ: “Từ Từ Trác, anh lại dám hôn môi phụ nữ!”

Vừa thấy đến cô gái kia khí thế hung hăng, Từ Từ Trác liền giống như là chuột thấy mèo một loại mà nhảy lên, nhảy cách xa xa Nhược Phù.

“Bích Chi, em... Em như thế nào rồi? Em có khỏe lắm... Khỏe lắm...” Từ Từ Trác tay chân luống cuống liền vội vàng giải thích.

“Còn nói tôi khỏe lắm?” Bích Chi nhảy lên đài biểu diễn tức giận vô cùng tát anh ta một cái, Nhược Phù bị sợ đến không khỏi trợn mắt há mồm.

Không để ý Từ Từ Trác trên gương mặt còn lưu dấu năm ngón tay, Bích Chi lại nhéo tai của anh ta gào ầm lên: “Anh thật là có can đảm a! Lại dám gạt tôi cùng một người phụ nữ khác hẹn hò, anh nhất định phải chết!”

Từ Từ Trác đau đến oa oa gào to lên, vội vàng cầu xin tha thứ: “Em... em hiểu lầm á! Mau buông anh ra... Anh làm sao dám đối với em không chung thủy, này tất cả đều là hiểu lầm, em nghe anh giải thích.”

“Bị tôi chính mắt bắt được anh còn muốn giải thích cái gì? Anh hôm nay chết chắc, còn nữa, tôi cũng vậy sẽ không bỏ qua cho người phụ nữ lại dám quyến rũ anh!” giận đến lông mày nhướng lên Bích Chi tại lửa ghen điên cuồng đốt chính là một cái tát vung về phía gò má mềm mại của Nhược Phù.

Thật may là một cái cánh tay cứng rắn kịp thời duỗi qua ngăn lại cô ấy hung hãn công kích ra, là Tả Ti Phong!

“Đừng đụng tới Nhược Phù của tôi! Ai dám làm tổn thương Nhược Phù của tôi, tôi tuyệt không tha cho người đó!” hắn lạnh lùng cảnh cáo nói.

Bích Chi không khỏi bị sự uy nghiêm của Tả Ti Phong làm cho kinh hãi, thấy không đánh thành Nhược Phù, không thể làm gì khác hơn là quay đầu lại lại đánh Từ Từ Trác.

Cũng không chịu được bạn gái quyền đâm cước đá nữa Từ Từ Trác rốt cuộc nói ra sự thật, “Em hiểu lầm, anh cùng cô ấy thật không có gì, bọn anh chỉ là hàng xóm, anh theo cô ấy chỉ là muốn diễn xuất đùa giỡn đuổi đi người đàn ông đang dây dưa với cô ấy. Anh làm sao dám sau lưng em đi yêu cô gái khác, anh còn muốn sống. . . Ách! Không phải rồi! Trên đời này anh chỉ yêu một người phụ nữ duy nhất là em thôi.”

Không ngờ Từ Từ Trác cư nhiên đem sự thật đều nói ra hết, thoáng chốc, Nhược Phù không khỏi sắc mặt tái nhợt, khó chịu xoay người rời đi.

Tả Ti Phong liền vội vàng kéo cô, một tay đem cô ôm vào trong lòng.

Cô thân thể mềm mại đầy đặn ngọt ngào lập tức dẫn đốt nhiệt tình hừng hực của hắn,

Hắn ngừng thở thật chặt ôm lấy cô, vội vàng khát vọng muốn đem cô khâm vào trong thân thể của hắn.

“Phù, em đừng nghĩ muốn đi nữa.” Tả Ti Phong thanh âm khàn khàn thì thầm nói. “Em hành hạ anh hành hạ đến còn chưa đủ sao? Còn cố ý tìm đàn ông khác tới chọc giận anh! Anh sẽ không lại làm như thế, anh sẽ không thả em đi.”

Hắn đã sớm lợi dụng thời gian một ngày biết rõ tình hình cuộc sống của Nhược Phù sau khi rời đi hắn, đang tại cô tìm Từ Từ Trác giả bộ làm người yêu của cô sau, nhanh chóng tìm đến bạn gái của Từ Từ Trác tới phá hư kế hoạch của cô.

Tả Ti Phong từ trên người truyền đến mùi xạ hương đậm đặc là mùi hương mà cô nửa đêm trong giấc mơ cũng nhớ tới, cô tâm thần có chút bị rung động không nhìn được xui xẻo ở trong ngực hắn, chợt nhớ tới quyết tâm của mình, cảnh giác đến chính mình như thế nào ngốc đến lần nữa bị hắn hấp dẫn, vội vàng tức giận đẩy hắn ra.

“Buông tôi ra! Chúng ta đã không có bất kỳ quan hệ gì rồi, đừng đến trêu chọc tôi nữa...”

Tả Ti Phong cúi người chiếm lấy môi của cô, ngăn cản cô là như thế nói lời quyết tuyệt.

Hắn tham khát lưỡi nhanh chóng xâm nhập vào miệng của cô, chiếm lĩnh mỗi một chỗ thơm trong miệng cô.

“Anh cầu xin em đừng lại hành hạ anh, mắt đi em đã sắp đem anh bức cho điên rồi, em còn muốn cự tuyệt anh đẩy anh xuống vực sâu vạn trượng sao?”
Tà Ti Phong con người cháy sáng hừng hực lửa tình thiết tha nhìn chăm chăm cô.

Nghe vậy, lòng của cô lần nữa khẽ chấn động, đáy lòng đè nén yêu say đắm cũng mất khống chế đột nhiên dữ dội lên. Cô là cỡ nào yêu người đàn ông này a! Tính mạng của cô chỉ vì mong mỗi người đàn ông này cho cô làm dịu.

Nhưng duy nhất lý trí lại lập tức áp chế xuống tình yêu say đắm của cô. Cô là điên rồi sao? Tại sao có thể lần nữa vì hắn mà nhảy vào trong cạm bẫy ái tình sau đó rơi vào số mạng chết không có chỗ chôn!

Kích động đẩy ra lồng ngực như tường đồng vách sắt một loại của hắn, Nhược Phù tức giận nói: “Anh buông tôi ra! Tôi lại cũng không muốn với anh có bất luận cái gì liên quan. Anh là một tên lừa gạt! Ích kỷ lạnh khốc lại vô tình! Tôi lại cũng sẽ không bị anh lừa gạt...”

Tà Ti Phong lại lấy nụ hôn nóng bỏng chặn lại mắng chửi của cô, cho đến thoả mãn sau mới thở gấp nói: “Đúng, anh thừa nhận anh là một tên lừa gạt, anh không nên giấu giếm chuyện anh đã kết hôn, nhưng đó là bởi vì anh sợ sẽ mất đi em, anh quá quan tâm em cũng quá yêu em rồi, anh không muốn làm cho em lo lắng, cũng không muốn để cho em vì hôn nhân của anh mà phải chịu đựng áp lực. Vì vậy anh quyết định âm thầm đem chuyện li hôn làm xong, đợi đến có tư cách cho em danh phận sau đó mới nói.”

Nhược Phù thẳng nhìn chăm chăm hắn. Cô có thể tin tưởng hắn sao? Ánh mắt của hắn kích động cuồng nhiệt mà thành khẩn chân thành tha thiết, nhưng hắn từng nặng nề tổn thương qua cô cũng là sự thật.

“Tôi không muốn nghe, tôi không muốn nghe bất kỳ lời nói dối nào từ anh, anh nói cái gì cũng không thể thay đổi sự thật anh lừa gạt tổn thương qua tôi.” nói xong, cô lần nữa nghĩ muốn đẩy hắn ra.

Tà Ti Phong bắt được hai cổ tay mảnh khảnh của cô ngăn lại cô giãy giụa, thấy cô không chút nào tin tưởng lời hắn nói, hắn không khỏi càng thêm vội vàng kích động nói to: “Phù, em là người anh yêu mến nhất, quý trọng nhất, anh thế nào đành lòng tổn thương em? Anh chưa bao giờ từng như vậy quan tâm qua một người, em là bảo bối quan trọng nhất trong sinh mệnh của anh, Phù, tin tưởng anh.”

“Tôi... Tôi không muốn tin tưởng, anh bỏ qua cho tôi đi! Tôi không muốn lại bị anh làm cho thương tích đầy mình rồi...” Nhược Phù bàng hoàng bất lực liều mạng lắc đầu, lưỡng lự ở giữa tin hay không, mắt thấy hai loại tâm tình sắp đem lấy cô cả người cho xé rách thành hai nửa.

Thật chặt ôm chặt lấy cô, Tà Ti Phong thật sâu hôn đôi môi khẽ run của cô, “Tin tưởng anh, em là người anh thích nhất, anh muốn để cho em danh chính ngôn thuận hoàn toàn thuộc về anh, em đừng nghĩ muốn thoát đi ôm ấp của anh!”

Hắn phát tay ý bảo thủ hạ đem đôi tình nhân đang tranh cãi âm ỉ không ngừng kia tới phòng khách sạn đã vì bọn họ chuẩn bị từ trước, mọi người tại âm hiệu của hắn liền lặng lẽ không tiếng động thôi lui khỏi phòng ăn.

Hắn tại yêu thương Phù của hắn thì ai cũng không thể quấy nhiễu,

Tà Ti Phong trần trọc hôn mút môi của cô, bàn tay nóng lại tham luyến đánh úp tới bộ ngực mềm mại đầy đặn của cô vuốt ve.

Một cỗ nhiệt lưu theo hắn vuốt ve âu yếm vọt qua toàn thân cô cao thấp. Cô tại sao có thể đối với nụ hôn nóng bỏng cùng tiếp xúc của hắn mà không hề có cảm giác? Nhiệt độ của người hắn cùng kích tình an ủi vẫn luôn là tham luyến cô khát khao nhất a!

Nhưng lập tức cô giật mình đến chính mình đang tại nơi đông người, vì vậy cô vừa vội vừa xấu hổ nghĩ muốn đẩy hắn ra.

“Này, dừng tay, anh không thể ở chỗ này hôn tôi!” cô vậy mà đang giờ làm việc lại đem đến như vậy xôn xao... Ồ! Kỳ quái, nhân viên khách sạn tại sao không có ra ngoài can thiệp? Nhược Phù vừa giãy giụa vừa nghĩ ngơ ngẩn. “Anh tại sao không thể hôn em? Em biết anh có bao nhiêu nhớ em sao? Phù, anh thật là nghĩ muốn em...” nói xong, bàn tay nóng rực của Tà Ti Phong liền cởi ra cúc áo ngực của cô.

Nhược Phù xấu hổ bắt lại bàn tay đang hoạt động của hắn: “Dừng tay! Có người khác đang nhìn...” quay đầu hướng dưới đài nhìn, cô ngạc nhiên phát hiện trong phòng ăn lớn thế nhưng không có tới một người.

“Bọn họ...” cô kinh ngạc đến nói không ra lời.

“Tối nay nơi này chỉ có hai chúng ta, ai cũng không thể tới quấy rầy.” Tà Ti Phong cúi người hôn môi cô, “Anh thực muốn em, lâu như vậy không có ôm em, quả là sắp khiến cho anh hồng mắt rồi, Phù, anh không muốn nhịn nữa!”

Hắn đã bao hết cả khách sạn, chỉ vì có thể lần nữa có được cô.

Bế cô đặt lên phía trên đàn Piano, Tà Ti Phong vội vàng lại dịu dàng cởi ra áo trên người cô. “Để cho anh muốn em, anh không chờ được nữa rồi.”

Lòng của cô cuồng loạn nhìn chòng chọc trông mắt tà mị cuồng nhiệt của hắn, cô đồng dạng khát vọng hắn, nhưng ân ái ở trên đàn Piano trong phòng ăn khách sạn thật sự quá quá mức rồi. “Không... Không được...”

Hôn lên môi cô chặn lại lời kháng nghị, Tà Ti Phong nhanh chóng cúi xuống nội y của cô, lộ ra nhũ phong rất tròn đầy đặn cao nhọn của cô.

Cô nửa thân trần bộ dáng mê người khiến cho hắn dục vọng đã sớm bộc phát càng thêm không thể vãn hồi, hắn vội vàng ngậm đầu vú thẹn thùng của cô.

“Ông trời! Phù, em sẽ làm cho anh điên mất!” hương thơm mê người trên người cô vẫn là liều thuốc trợ tình khiến cho hắn điên cuồng.

Hắn mút hôn đầu vú nhạy cảm của cô hành động này kích thích cô một hồi khẽ run, tất cả yêu say đắm trí nhớ tất cả đều trở lại, cô ở trong ngực hắn một lần lại một lần cực khoái qua, bọn họ cũng một lần lại một lần leo lên đỉnh núi dục vọng.

“Phong...” Nhược Phù không kiềm hãm được khẽ hô tên của hắn “Phong, em rất nhớ anh đó...” cô ôm chặt lấy đầu của hắn, để cho hắn càng thêm dán chặt vú tuyết trắng của cô.

Kích tình la lên của cô làm Tả Ti Phong càng nhiệt huyết sôi trào đưa tay đến dưới váy cô thô lỗ kéo xuống quần lót của cô, hắn thở hổn hển chạm lên cánh hoa mềm mại của cô, cô quá khô, nhất thời vẫn không thể cho hắn tiến vào.

Một bên lấy ngón tay dài quyến rũ cánh hoa cùng hoa hạc của cô, một bên hắn mút hôn đầu vú hồng hào của cô, khát khao nghĩ muốn nhanh dẫn ra mật ngọt của cô.

Hắn đã khát vọng cô quá lâu, này những đêm không có cô không biết chính mình là thế nào sống đến được, nhưng hắn thề tuyệt sẽ không để cho cô rời đi.

Nhược Phù ngồi ở trên đàn Piano, tình dục sôi trào mặc cho hắn vuốt ve mút hôn thân thể của mình, đây tất cả là như thể quen thuộc, làm hoa kính của cô bắt đầu tiết ra một đạo lại một đạo mật dịch.

“Phong... Em... em muốn anh... Em muốn anh...” khi hắn đưa ngón tay dài dò vào hoa huyết chặt khít của cô thì cô nhin không được rên rỉ một tiếng rồi hết sức nắm chặt bờ vai của hắn.

Tả Ti Phong hôn môi cô, tách ra bấp dưi non mềm của cô vòng chặc lấy hồng của hắn, “Ôm chặt lấy anh”

Hắn vật nam tính đã sớm nhô lên hùng vĩ oai phong, xoay mình vọt vào hoa huyết ấm nóng chặt khít của cô.

Đã lâu mới lại có được niềm vui sướng làm cho hắn không thể kiềm được mà điên cuồng lật động, tại trong kịch liệt va chạm, hắn rất nhanh đem hai người đẩy lên cao triều đỉnh điểm.

Nhược Phù chỉ cảm thấy toàn thân giống như bốc cháy một loại, nhu cầu của hắn tới quá hung mãnh, thật cuồng liệt, giữa chân truyền tới luật động mạnh mẽ lay người ép cô vừa vui sướng lại có chút khổ sở, thần chí từ từ mê mang hoảng hốt.

“Phong... Em yêu anh... Em yêu anh...” cô không nhin được hò hét ra tâm linh chỗ sâu nhất.

“Phù, anh cũng yêu em... Anh tuyệt không để cho em rời đi nữa.” hắn đỡ lấy cái mông trắng nhỏ cùng tám lưng ngọc của cô, càng kích động, điên cuồng hơn mà đâm sâu vào u kinh của cô, cướp đoạt tư vị mất hồn hắn khát vọng đã lâu.

“Phù, cùng anh cùng nhau đến thiên đường đi.” ở trong lúc dày đặc thờ dốc, Tả Ti Phong khàn khàn hô lên.

“Phong...” Nhược Phù toàn thân run rẩy rên rỉ, thừa nhận từng cơn sóng vui sướng liên tiếp mà đến, chân dài tuyết trắng vịn chặt eo to của hắn đã sớm không tự chủ được như nhũn ra.

“Em không được... Cầu xin anh...” áp lực cường đại nhanh đưa thân thể cô phình vỡ khiến cho cô không thể không cầu xin tha thứ.

Tả Ti Phong hôn lên bộ ngực sữa như bạch ngọc của cô, càng thêm mãnh liệt rút ra đưa vào ở trong cơ thể cô.

“Darling, anh yêu em” đối với cô yêu say đắm sâu đậm làm cho hắn căn bản chậm lại không được.

“Không... Không cần... Cầu xin anh...” Nhược Phù không chịu nổi kêu gào nói.

Đang ở cô toàn thân hư mềm cơ hồ ngắt xui thì hắn đột nhiên một kích tiến đụng vào chỗ sâu nhất trong cô, phóng xuất ra tất cả dục triều.

Ở trên giường lớn trong “phòng cho tổng thống” lộng lẫy thoải mái, lộ ra cái lưng ngọc tuyết trắng trần trụi bởi ngủ nằm sấp Nhược Phù không biết qua bao lâu mới từ từ tỉnh lại.

Quá nhiều ham muốn làm cho cô toàn thân mềm nhũn, đầu óc cũng hỗn loạn.

Cô ngăn người thật lâu mới chậm rãi tỉnh táo lại, cũng mới ý thức được thanh âm của Tả Ti Phong không ngừng truyền ra từ sát vách, tựa hồ đang nói điện thoại.

Cô đỡ đầu nhỏ giùng giàng ngồi dậy, tối hôm qua phát sinh tất cả nhanh chóng được tái diễn lại ở trước mắt cô.

Trên đàn Piano trong phòng ăn điên cuồng ân ái cùng về sau lại đi lên phòng sau càng kích tình nhiệt liệt triền miên khiến cho cô sắc mặt ửng đỏ không thôi, hắn dường như muốn đem hết thảy đoạn thời gian bọn họ tách ra không có triền miên một lần làm đủ, vừa tham lam lại điên cuồng.

Cô vốn tưởng rằng tình cảm kiếp này cùng hắn đã hết, không bao giờ lại có thể ở chung một chỗ, không ngờ chia lìa gần một năm nhưng lại làm cho giữa

bọn họ ở tâm ý càng tương thông, thân thể càng phù hợp.

Xem ra cô đòi này cũng không thể rời bỏ hắn, người đàn ông khác như thế nào cũng bù không được lực hút của hắn đối cô, cô vẫn như cũ vừa đụng phải hắn liền không cách nào tự kiềm chế chỉ có thể mặc cho hắn định đoạt, căn bản trốn không thoát lưới tình của hắn.

Cô xấu hổ mà đem gương mặt vùi vào trong chăn, thật lâu cũng không có giống như tối hôm qua như vậy điên cuồng triền miên, hại cô nghĩ tới liền xấu hổ không thôi.

Cô không cần cùng hắn tách ra nữa, trải qua tối hôm qua triền miên, càng làm cho cô hiểu được trong sinh mệnh của cô trừ Tả Ti Phong ra, cô căn bản không cách nào tiếp nhận người đàn ông khác.

Nhưng là, nếu như Tả Ti Phong lại không muốn cô thì làm sao đây? Phía trước bọn họ chẳng phải là triền miên tình yêu cuồng nhiệt đến cho rằng không có lẫn nhau ngày liền không qua.

Tiếp xuống sao? Từ hắn đi nước Mỹ sau khi trở lại, còn không phải là nhẫn tâm để cho người đuổi cô đi, còn đặc biệt giao phó cô đừng xuất hiện ở trước mặt hắn nữa.

Thoáng chốc, lòng của cô trong nháy mắt bị băng tuyết bao trùm, sắc mặt cũng từ hồng hào chuyển thành tái nhợt.

Hắn yêu cô khi đó đích thực là cực kỳ điên cuồng, nhưng nhiệt tình một khi chuyển nhạt liền sau lập tức trở nên lạnh lẽo vô tình, cô làm sao sẽ ngu ngốc muốn tin tưởng hắn nữa đây? Hắn lần này hẳn là nhất thời vui mừng mới có thể muốn cô, có lẽ hắn ngày mai sẽ lại đổi ý rồi.

Vừa nghĩ đến đây, Nhược Phù sắc mặt không khỏi càng thêm trắng bệch. Thực sâu yêu Tả Ti Phong lại bị hắn nhẫn tâm một cước đá văng ra thật là đau, cô không cách nào chịu đựng thêm lần nữa.

Hốt hoảng mặc vào quần áo, Nhược Phù níu chặt nghĩ thầm thoát đi hắn.

Thay vì lại bị hắn khinh tiền đuổi đi, không bằng cô tự động biến mất, dù sao hắn đã được đến hắn muốn, lại một lần nữa chiếm được thân thể của cô, thỏa mãn cảm giác chinh phục cùng dục vọng, hắn sẽ lại không đối với cô lưu luyến rồi.

Nhược Phù nhịn đau ra khỏi phòng đi tới phòng khách, tay vừa chạm vào tay cầm cửa chuẩn bị kéo ra cửa chính.

“Nhược Phù!”

Bị Tả Ti Phong mặc quần áo ngủ cuồng quít xông lại chặn ngang một phen từ phía sau ôm lấy cô.

“Phù, làm sao em không nói một tiếng lại muốn rời đi? Anh tuyệt không để cho em đi!” hắn gắt gao vòng ôm chắc cô hồn hên hết lên.

“Anh buông tay! Tôi không muốn mặc anh hô tới thì tới, bảo đi thì đi, tôi sẽ tự động biến mất, anh buông tôi ra” cô cũng tức giận vô cùng hét trở lại, cũng ra sức nghĩ muốn tránh ra hắn.

Hắn càng thêm thật chặt ôm chặt cô không để cho cô tránh thoát, “Em là bảo bối anh yêu mến nhất, anh làm sao sẽ đuổi em đi? Em vẫn không rõ lòng của anh sao? Mất đi em sẽ làm anh điên cuồng! Mấy ngày này em hành hạ anh hành hạ đến còn chưa đủ sao? Anh không cách nào chịu được em rời đi anh nữa.”

Xoay người cô lại, hắn nóng vội nói: “Em, em rốt cuộc muốn anh như thế nào mới bằng lòng tha thứ anh? Anh là lừa qua em, nhưng anh một năm này trả giá cao còn chưa đủ lớn sao? Anh mỗi ngày nhớ em nghĩ đến sắp phát điên mất, mất đi em để cho anh cuộc sống chỉ còn lại công việc, anh yêu em, muốn em đến đâu khổ em đều không quan tâm sao?”

Nhược Phù ngẩn ngơ nghe hắn nói hết lời, đột nhiên, hốc mắt cô đỏ lên, không kiềm chế được nỗi lòng vung ra đôi bàn tay trắng ngần đánh hắn. “Anh thật đáng ghét! Anh mới không có quan tâm tôi! Lời của anh nói đều là giả! Anh nhẫn tâm phá vỡ gia đình đi cả nhà chúng tôi mới là thật! Tôi hận anh! Tôi không muốn tin tưởng anh...”

Nghe được cô tố cáo, đổi thành Tả Ti Phong tại sững sờ. Hắn làm sao có thể phá vỡ gia đình đi cả nhà bọn họ?

“Anh muốn tổn thương tôi mấy lần mới đủ? Tôi hận anh! Anh yêu tôi như thế nào lại đuổi tôi đi? Cái người này tên lều lạt...”

“Anh không có!” cảm hai quả đấm cô kích động, hắn vội vàng đánh gãy cô lên án, “Anh làm sao có thể đuổi đi người cả nhà em? Loại sự tình này liền là anh điên rồi cũng làm không ra được, mất đi em thì đồng nghĩa với đem sinh mạng anh cũng hủy diệt, cho nên anh không làm loại sự tình này.”

“Nhưng anh liền là làm! Tôi vốn cũng không phải là bởi vì tiền tài quyền thế của anh mới yêu anh, nhưng là anh lại nhẫn tâm vô tình đem chúng tôi người một nhà đuổi đi, làm hại chúng tôi thiếu chút nữa lưu lạc nơi đầu đường anh có biết không?” cô lòng đau như cắt kêu gào nói.

Nước mắt của cô khóc đến tim của hắn cũng bể, hắn không thôi ôm thật chặt cô, kích động mồ hôi xuống má phấn, mũi, cảm cùng cái trán của cô.

“Phù, anh hẳn không như vậy đối với em, anh tình nguyện chính mình gặp tổn thương cũng không nguyện để cho em chịu đựng những thứ này. Phù, thì ra là em bị ủy khuất lớn như vậy.” hắn thương yêu hôn cô.

Lòng của cô không khỏi bị hấn yêu thương khẽ rung chuyển, nhưng từng có tổn thương lại làm cho cô giẫm chân tại chỗ.

“Tôi thật sự rất nghĩ muốn tin tưởng anh là thật sâu yêu tôi, nhưng là tôi không cách nào lại tiếp nhận anh người mà đã từng làm tổn thương tôi lần nữa.” cô bắt lực khóc.

Tà Ti Phong nâng lên gương mặt của cô, thận trọng hôn lên nước mắt của cô.

“Darling, anh sẽ không đùa bỡn tổn thương em, anh cũng vậy sẽ không để cho bất luận kẻ nào tổn thương ăn hiếp em, không cần lo lắng sợ hãi nữa, tin tưởng anh được không?” hấn dịu dàng cam kết.

Nhược Phù nhìn hấn thật lâu mới chậm rãi gật đầu.

Cô thật chịu rồi, ai bảo cô muốn yêu người đàn ông này đây?

Từng có sợ hãi cùng lo lắng đều nhất nhất tại khi hấn liên tục dịu dàng bảo đảm cùng đau lòng cam kết đã được tiêu trừ vô tung vô tích.

Cô nguyện ý lấy dũng khí cho hai người thêm một cái cơ hội nữa.

Tà Ti Phong đầu tiên là thờ phào nhẹ nhõm, tiếp hấn mảy rậm nhíu lại, vẻ mặt chuyển thành xúc động tức giận phần nộ, “Anh sẽ không bỏ qua cho người lại dám giả mượn danh nghĩa của anh đuổi đi cả nhà em, anh sẽ tìm hấn tính sổ!”

Hấn không ngờ quản gia lại dám sau lưng hấn làm ra loại chuyện tổn thương Nhược Phù này lại còn lừa hấn, hấn nhất định sẽ muốn ông ta trả giá thật lớn!

Thật chặt đem Nhược Phù ôm vào trong ngực, mát mà có được lại vui sướng khiến Tà Ti Phong liền muốn như vậy ôm cô ôm cả đời.

“Em ngày mai liền cùng anh về nhà, anh sẽ đem toàn bộ chuyện tình nói rõ ràng với em.” hấn không kìm hãm được lại hôn lên môi cô.

“Ừm” Nhược Phù nhẹ đáp lại một tiếng, lòng tràn đầy ngọt ngào lại có chút khó có thể tin hạnh phúc lại đáp xuống ở trên người của cô, cô không khỏi đầy cõi lòng cảm tạ dựa vào trên ngực của hấn. “Vậy chúng ta trước phải về nhà cùng ba mẹ em giải thích rõ, còn nữa, bọn họ nhất định rất lo lắng em cả đêm không về.”

“Em trước gọi điện thoại về nhà, sau đó chúng ta buổi tối lại đi nhà em hướng ba mẹ em giải thích.” Tà Ti Phong ôm cô đi tới trước máy điện thoại ngồi xuống, dùng miễn cưỡng cảm ông nghe đề xuống mã số điện thoại của Chân gia.

“Buổi tối mới về nhà em? Bây giờ hiện tại mới buổi trưa a! Chúng ta chờ một chút là có thể trở về.” Nhược Phù không hiểu nói.

“Đừng mơ tưởng,” Tà Ti Phong trông mắt nhanh chóng thoáng qua một đạo ánh sáng tà mị, đưa tay chiếm lấy nhũ phong đầy đặn của cô. “Nếu như có thể, anh muốn đem em khóa ở trên giường một trăm năm đều không cho em xuống giường” hấn cúi người đè cô ở trên ghế sofa che ở môi của cô.

Lúc này, đầu bên kia điện thoại cũng truyền tới thanh âm của mẹ Chân, Nhược Phù biết loạn mà vội vã giao phó liền sau đó nhanh chóng cúp điện thoại.

Bắt lại bàn tay hấn đã dờ vào dưới váy cô, nhịp tim cô như đánh trống một loại vội vàng nói: “Không được! Tối hôm qua đã làm qua nhiều lần như vậy rồi.”

Cô đột nhiên đẩy hấn ra muốn né tránh, nhưng Tà Ti Phong lại thuận thế ôm lấy hông của cô.

“Vậy lần này liền từ phía sau đến đây đi!” hấn lửa dục bộc phát từ phía sau cô một tay chiếm lấy nhũ phong của cô, một tay liền hướng cánh hoa cùng rừng rậm của cô tìm kiếm

“Darling, để cho anh muốn em.” hấn cứ vỗ về hoa hạc của cô dẫn dụ.

Hoa hạc mảnh mai cùng cánh hoa của cô còn bởi vì tối hôm qua cuồng liệt hoan ái mà đau nhức, khi hấn đưa ngón tay dài lướt qua cánh hoa của cô thì một loạt khoái cảm kèm theo chút đau đớn làm cô không kiềm hãm được phát ra rên rỉ.

Cắn vành tai nhạy cảm của cô, ngón tay dài của hấn dờ vào trong hoa kính nóng rực của cô khuấy động, khơi ra từng đạo mật dịch.

Nhược Phù khó chịu vận vẹo thân thể, chỉ muốn thoát khỏi mãnh liệt kích thích mà hấn đem đến cho cô.

“Không! Không cần, em rất không thoải mái...” một cỗ nhiệt nóng ran làm cô toàn thân nóng không thôi, cô lo lắng cho mình không thể chịu đựng một lần nữa kịch liệt hoan ái, rồi lại không tự chủ được khát vọng hấn tiến vào.

Bỗng dưng, hấn đem vật to lớn kiên đỉnh từ phía sau cô dùng sức thẳng tiến, không cách nào ngăn cản được sự hấp dẫn từ cái mông bạch ngọc của cô lặc lư qua lại như mời hấn tiến vào.

Nhược Phù không nhịn được kinh hô một tiếng, mặc dù đã hoan ái nhiều lần, nhưng cô vẫn như cũ vì vật khổng lồ cùng tinh lực dồi dào của hấn cảm thấy kinh ngạc không thôi.

Tham lam đôi khát vuốt ve hai đỉnh nhũ phong của cô, hấn nâng cao cái mông trắng của cô càng thêm tiến lên.

“Darling, anh muốn đền bù khoảng thời gian chúng ta chia lìa trước kia.” hấn ngang nhiên ở trong cơ thể cô đụng chạm.

“Không.. Ừ...” tại như vậy bá đạo lại mãnh liệt kéo ra đưa vào ở bên trong, Nhược Phù chỉ có thể bị động nũng nịu ngâm kêu. Hấn tà ác hơn dùng ngón tay vẽ về nhũ phong nhạy cảm đã sớm đứng thẳng của cô, khiến cho cô toàn thân một hồi rung chuyển phát run.

“Phong A... Phong...”

“Darling, anh yêu em, anh không lại để cho em rời đi.” Tả Ti Phong cường hấn lại kích cuồng một lần lại một lần tiến đụng vào mặt động chỗ sâu nhất của cô, cuối cùng cùng nhau đi lên đỉnh núi kích tình.

Bên ngoài cửa Tả gia được khắc hoa văn mỹ lệ, Nhược Dung mang theo ba vị đồng học nhắc tay đề xuống ống nói điện thoại.

“Tề quản gia, tôi theo đồng học tới bơi lội, mời mở cửa.” càng lớn lại càng xinh đẹp tú lệ Nhược Dung hướng về phía quản gia mới tới nói.

Quản gia trước bởi vì thất trách phản bội ông chủ cùng trái với hiệp ước thuê dùng mà bị thôi giữ chức vụ, còn bị bồi thường một số tiền lớn, hơn nghe nói ông ta rơi vào số mạng tuyên cáo phá sản, vừa không có ai đồng ý lại thuê ông ta, kết cục cực kỳ thảm! Cho nên Tề quản gia mới tới đối với Tả Ti Phong chính là trung thành và tận tâm vâng lệnh nghe theo.

Anh ta về mặt áy náy nói: “Nhược Dung tiểu thư, Tả tiên sinh phân phó lúc này ai cũng không thể đến gần vườn hoa cùng hồ bơi, thứ cho tôi không thể để cho cô đi vào.”

Nhược Dung ngẩn ngơ kinh ngạc một phen, ngay sau đó hỏi “Tại sao? Nếu như chị và anh rể đang bơi lội mà nói, chúng tôi cũng có thể cùng nhau chơi đùa á!”

“Chuyện này... Đây là Tả tiên sinh phân phó, tôi chỉ có thể tuân theo ông chủ mà nói. Thật xin lỗi” lần nữa hướng Nhược Dung xin thứ lỗi sau, Tề quản gia vội vàng kết thúc truyền tin.

Nhược Dung lần nữa ngạc nhiên nói: “Cái gì đây! Anh rể khi nào trở nên dễ giận như vậy rồi hả ?”

Tại trong tiếng hỏi riu rít từ các đồng học khác, cô ấy đột nhiên có chủ ý, “Đúng rồi, từ tầng thượng nhà mình có thể thấy vườn hoa cùng hồ bơi Tả gia, chúng ta phải đi xem một chút anh rể tại sao keo kiệt không cho chúng ta đi vào bơi lội.”

Không bao lâu, họ liền tới đến tầng 3, sau đó cầm ống nhôm Nhược Dung lại theo bậc thang sắt leo đến bên cạnh tháp nước .

Cô ấy hừ nhẹ một tiếng, cầm ống nhôm chuyển hướng vườn hoa ở phía bên trái vừa nhìn, Hừ! Bọn họ không cho cô ấy đi vào, cô ấy còn không phải là có biện pháp biết bọn họ đang làm gì.

“Dung Dung, cậu thấy được cái gì?”

“Dung Dung, chúng ta có thể hay không đi vào á?”

“Dung Dung, có thấy hay không nhìn thấy chuyện tốt?”

Mọi người ồn ào lộn xộn hỏi.

Đột nhiên, Nhược Dung miệng càng mở càng lớn, má phấn cũng càng lúc càng đỏ.

“Dung Dung, cậu thấy được cái gì?”

“Dung Dung, có phải hay không rất thú vị?”

“Dung Dung, chúng tớ cũng muốn xem sao!”

Ba vị nữ sinh thấy thái độ của cô ấy! Không khỏi bắt đầu hưng phấn nhảy về phía trước.

Nhược Dung lại đột nhiên thu hồi ống nhôm, nhảy xuống bên trên bậc thang sắt vừa đuổi họ đi vừa nói: “Không có gì đẹp mắt, hồ bơi đang rửa sạch á! Cho nên hôm nay không thể bơi lội, hôm nào chúng ta lại đi.”

Không để ý ba vị nữ sinh không ngừng hỏi tới, Nhược Dung không lưu tình chút nào liền đem họ đuổi ra cửa.

Thân thể dính vào trên ván cửa, Nhược Dung nhịp tim cho đến bây giờ lại vẫn đập mạnh thỉnh thỉnh không ngừng.

Oa! Thật là làm cho cô ấy mở rộng tầm mắt, không ngờ giữa ban ngày ban mặt, Tả Ti Phong cư nhiên cùng chị cô cứ như vậy không mảnh vải che thân đè lên nhau triền miên hoan ái tại bên cạnh bồn xoa bóp ôn thủy, kích tình trình độ so với phim A phiến cô trộm ru rú xem ở nhà đồng học chỉ có hơn chứ không kém.

Nhìn chị gái cùng anh rể như vậy ân ái, không khỏi làm cô vừa ước ao vừa đỏ ky, xem ra cô muốn làm đi cũng không cần đợi quá lâu rồi.

Cầm ống nhòm, Nhược Dung do dự hồi lâu, mới cười trộm lần nữa leo đến tầng ba. Mặc dù rình coi người khác hoan ái là không đạo đức, nhưng nếu như không đi quan sát tiếp, lòng hiếu kỳ của cô ấy sẽ đem cô ấy cho no chết.

Mang theo cảm giác tội ác ở trong lòng hướng chị gái, anh rể xin thứ lỗi sau, Nhược Dung liền vui vẻ dùng ống nhòm quan sát học tập như thế nào “ứng xử” rồi.

Nếu như Tả Ti Phong biết hắn vì quyền riêng tư mà mua tòa nhà này nhưng vẫn lại là chịu khổ bị rình coi, chắc hắn hắn sẽ giận đến giậm chân đi! Chỉ là, thế nhưng hắn lại không có dư thừa tâm tư đi trông nom bất luận kẻ nào hoặc bất cứ chuyện gì rồi, bởi vì Nhược Phù mê người đã hoàn toàn đoạt đi tất cả tâm tư của hắn, trừ cô, trong mắt của hắn cũng dung không được người khác nữa.

Hết

Bạn đang đọc truyện *Cục Cưng Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.